

TRAŽITE GOSPODA I BIĆETE ŽIVI!

POUKA ZA MLADE

April, maj, jun 2013.

Sadržaj:

1. Duhovna preljuba (Osija)	4
2. Ljubav i sud: Božja nedoumica (Osija)	13
3. Sveti i pravedni Bog (Joilo)	22
4. Gospod Bog svih naroda (Amos).....	31
5. Tražite Gospoda i bićete živi (Amos)	40
6. Spreman da oprostí (Jona)	49
7. Božji posebni narod (Mihej)	58
8. Uzdanje u Božju dobrotu (Avakum)	67
9. Dan Gospodnji (Sofonija)	76
10. Šta je najvažnije? (Agej).....	85
11. Viđenja nade (Zaharija).....	94
12. Najveći dar Neba (Zaharija).....	103
13. Da se ne zaboravi (Malahija).....	112

TRAŽITE GOSPODA I BIĆETE ŽIVI!

Pouke iz knjiga Malih proroka

Broj 2/2013.

Naslov originala:

Seek the Lord and Live!

Preveo s engleskog:

Milan Šušljíc

Lektura:

Tatjana Samardžija Grek

Odgovara:

Igor Bosnić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP „Preporod“, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

350 primeraka

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje bi trebalo znati:

Ove pouke su zasnovane na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim hrišćanima adventistima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima Subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku raznovrsnost autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom „Logos“. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom „Logos“. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela Biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i da usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta ono apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci koje treba da ohrabri na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve. Međutim, njen sadržaj ne treba smatrati zvaničnim stavom Crkve.

Pouka 1

Od 30. marta do 5. aprila 2013.

Duhovna preljuba (Osija)

*„I posijaću je sebi na zemlji i smilovaću se na Loruhamu
(nevoljena) i reći ću Loamiji (nisi moj narod): ti si moj narod, a
on će reći: Bože moj!“ (Osija 2,23)*

30. mart 2013.

NEUMORNO TRAGANJE

UVOD (Osija 2,8-13.23; Osija 14.)

Su

Deca se igraju laticama cveća: „Voli me, ne voli me!“ Knjiga proroka Osije ponekad upoređuje ljubavni odnos između Osije i Gomere sa kidanjem latica: dok Osija oprašta, voli, uvek čini dodatni napor da bi pokazao svoju ljubav i staranje o svojoj nevernoj ženi, dotle Gomera, sa svoje strane, uvek bira da se vrati svom žalosnom načinu života ne obraćajući pažnju na Osijinu ljubav.

U ovoj knjizi postoje uistinu dve priče koje teku paralelno. Jedna je priča o nevernoj ženi i vernom mužu, a druga ona o nevernom narodu i vernom Bogu. Prva kao da opisuje drugu. Izrail se odvratio od Boga, igrao ulogu posrnule žene, i otvoreno se bavio idolopoklonstvom. Međutim, Bog je milostiv prema njemu, i zato s ljubavlju održava ovaj odnos iako ga narod odbacuje.

Mi živimo u svetu greha i njegovih posledica. Biblija i istorija prikazuju različite događaje da bi nas učinile svesnima i budnima, da bi nas upozorile na odnose među pojedincima, grupama i narodima. Bog nas poziva da izađemo iz stanja duhovnog neverstva i otpada i okružuje nas svojom ljubavlju. On želi da ostavimo život pobune i neposlušnosti i da obnovimo u sebi Njegovo obličje.

Štampa, elektronska i društvena sredstva informisanja objavljuju prizore mržnje, prevare, ali i ljubavi i vernosti. Televizija i film prikazuju žalosne prizore u visokoj rezoluciji. Izgleda kao da glumci i glumice uživo prikazuju odnos između Osije i Gomere, dok se nama to što gledamo čini potpuno normalnim.

Možete li da poverujete u to da Bog i dalje voli ljudska bića i posle svega što smo učinili? Mnogo puta način na koji postupamo prema ljudskim bićima nikako nije moguće nazvati hrišćanskim. Može li Bog zaista da nam oprostí grehe, da oprostí grehe celom ljudskom rodu? Uostalom, mi smo začeti u grehu i oblikovani u bezakonju (Psalam 51,5), pa se može učiniti da je to stanje u kom i treba da se nalazimo. Ili postoji i neki drugi put? Da li nam je Bog dao neku alternativu? Da li On zaista želi da se promenimo? Ima li On zaista nešto bolje da nam ponudi? Imamo li još vremena za pokajanje i obnovljenje? Imaj na umu da nas Bog neumorno prati!

Obratimo pažnju na pouke zapisane u Bibliji za naše popravljanje. Imajmo na umu da nam Božje opraštanje stoji na raspolaganju. Od nas se traži samo da ga prihvatimo. Kao što je to bilo sa Izrailjem, i mi imamo put izlaska iz krize. Taj put je put pokajanja i primenjivanja Božje Reči u našem životu.

Karl Henri, Biloksi, Misisipi, SAD

Osija je bio prorok koji je delovao i u severnom carstvu Izrailja i u južnom carstvu Jude. Međutim, njegove proročke izreke prvenstveno su upućene Izrailju, počevši od kraja vladavine Jerovoama II, a nastavljaju se sve do vladavine Osije, poslednjeg cara Izrailja. Bilo je to razdoblje posebnog otpada, političkih intriga i nestabilne vlasti (2. Carevima 15-17), čiji vrhunac predstavlja asirsko osvajanje i odvođenje Izrailja u zarobljeništvo 722. godine pre Hrista.

Mali proroci govore o istrajnoj Gospodnjoj ljubavi koja se pokazivala i kroz dela suda i kroz dela spasenja. Njihova su proročanstva bogata nadom, a Osijina nada je utemeljena na Božjem saosećanju. Osijina poruka, utemeljena na njegovom ličnom iskustvu s Gomerom (1-3. poglavlje) i na njegovim proročkim porukama narodu (4-14. poglavlje), naglašava da će narod iskusiti sud u obliku kazne čiji je konačni cilj iskupljenje, ali i milost u obliku blagodati obnovljenja. Naglasak je na Božjoj trajnoj ljubavi i saosećanju prema Njegovom narodu, iako je taj isti narod neprestano neveran Bogu. Gospod, Bog Izrailja opisan u Knjizi proroka Osije, gaji neumornu ljubav prema svom zavetnom narodu.

Preljubnička nevernost Izrailja (2. Mojsijeva 6,4-7; Jeremija 2,20)

Iako Gospodnji zavet s Izrailjem uključuje izbavljenje iz Egipta i nastanjivanje u Hananu (2. Mojsijeva 6,4-6), središnja misao nije nasleđstvo, već odnos. Obećavajući da će ih izbaviti iz egipatskog ropstva, Bog kaže: „I uzeću vas da mi budete narod i ja ću vam biti Bog!“ Ova dimenzija odnosa nalazi se u središtu zaveta. Ona obuhvata odnos u kom Bog obećava da će biti veran u zadovoljavanju svih njihovih potreba, dok oni obećavaju da će mu biti verni i da će služiti samo Njemu.

Međutim, pošto su oni izneverili uslove zavetnog odnosa s Njime (Osija 6,7; 8,1), više nisu Njegov narod. Ime koje je Gospod dao drugom Gomerinom detetu, Loamija – „niste moj narod“ – svedoči o posledicama njihovog kršenja zavetnih obaveza: „I reče Gospod: nadjeni mu ime Loamija, jer vi nijeste moj narod, niti ću ja biti vaš!“ (Osija 1,9)

Nije ništa neobično za proroke da nevernost Izrailja zavetnom odnosu s Gospodom upoređuju sa preljubom, razvratom, bludom i prostitucijom (Jeremija 2,20; 3,1; Jezekilj 16,15-37; 23,37). Međutim, Osija se posebno ističe u primeni ove žalosne slike (Osija 1,2; 2,2.4; 5,3.4; 6,10; 9,1). On neprestano upotrebljava ovu metaforu, jer za njega kršenje zaveta znači kršenje ličnog odnosa između vernog Muža, Gospoda, i Izrailja, Njegove izabrane neveste. Osijino lično iskustvo s Gomerom, koju otkupljuje iz ropstva u koje je upala svojim ponašanjem (Osija 3,1-3) predstavlja proročki simbol onoga što će Gospod učiniti za Izrailj. Upravo zato i opisuje ponašanje Izrailja kao duhovno neverstvo.

Gospodnji otkupiteljski sud (Osija 3,4; 5,13; 8,13; 11,8)

Pošto su se odvratili od Gospoda i priklonili svojim političkim vođama (Osija 5,13; 7,8.9,11; 8,9.10) služeći Valu, bogu plodnosti i drugim bogovima (Osija 2,8.13; 8,4-6; 13,2), kršeći tako posebna Gospodnja uputstva protiv idolopoklonstva (2. Mojsijeva 20,3-6; 3. Mojsijeva 19,4), kazna je bila neizbežna (Osija 5,1.14; 7,12.13). Ona je obuhvatala neplodnost zemlje (Osija 2,9.12; 9,11-14), ali i naroda (Osija 9,11-14.16). Izraelj će prestati da postoji kao narod (Osija 3,4; 9,3.6.17), ali samo zato da bi ga Gospod mogao ponovo privući sebi u novom iskustvu pustinje (Osija 2,14). Uprkos izrailjskoj duhovnoj preljubi i preziranju istrajne ljubavi njihovog božanskog Supruga, On ih i dalje voli: „Kako da te dam, Jefreme, kako da te predam Izraelju?“ (Osija 11,8)

Gospodnja blagodat obnobljenja (Osija 2,17; 11,11; 14,8)

Pošto je i neizbežni sud nad Izrailjem sam po sebi delo ljubavi, on je otkupiteljske, a ne kaznene prirode. Gospod će obnoviti svoj narod. Potpunim preokretanjem proročanstva u Osija 1,8, obećava se da će Izraelj biti vraćen u položaj zavetnog naroda (Osija 1,10; 2,1; 2,23), da će uživati u Njegovoj isceliteljskoj ljubavi (Osija 14,4-7). Neće više obožavati idole (Osija 2,17; 14,8), već će tražiti samo Gospoda i poznavati samo Njega (Osija 2,19.20; 3,5; 13,4), koji će ga vratiti iz zarobljeništva (Osija 11,11), učiniti da zemlja postane plodna (Osija 2,15.22) i zaštititi ga od opasnih životinja i neprijateljskih napada (Osija 2,18).

**Gospod će
obnoviti svoj
narod**

ODGOVORITE:

1. Na koji način metafora o duhovnom neverstvu u Otkrivenju, prilikom opisanja poslednjeg vremena (Otkrivenje 14,8; 17,1.2.4.15.16; 18,3.9; 19,2) čini Osijinu poruku važnom i u naše vreme?
2. Koja je veza između obećanog obnobljenja zavetnog položaja Izrailja u Knjizi Osijinoj i konačnog obnavljanja zavetnog odnosa Boga i Njegovog naroda u Otkrivenju 21,3.4.7?

Orlando Monkrif, Tinek, Nju Džersi, SAD

„Posvećeni i trajni karakter odnosa koji postoji između Hrista i Njegove Crkve u Bibliji je predstavljen bračnom zajednicom. Gospod je svoj narod sjedinio sa sobom svečanim zavetom, kojim je obećao da će mu biti Bog, dok se narod zavetovao da će pripadati Njemu i samo Njemu. Bog je izjavio: 'I zaručiću te sebi dovijeka, zaručiću te sebi pravdom i sudom i milošću i milosrđem.' (Osija 2,19) I ponovio je: 'Jer sam ja muž vaš!' (Jeremija 3,14) Pavle se služi istom slikom u Novom zavetu i kaže: 'Jer vas obrekoh mužu jednome da djevojku čistu izvedem pred Hrista.' (2. Korinćanima 11,2)

Neverstvo Crkve Hristu, koje se pokazalo time što je svoje poverenje i svoju ljubav odvrtila od Njega i dozvolila da ljubav prema onome što je na svetu osvoji njenu dušu upoređeno je s kršenjem bračnog zaveta. Greh Izrailja, izražen njegovim udaljavanjem od Gospoda, predstavljen je istom slikom, dok je Božja uzvišena ljubav koju je narod na taj način prezreo, ovako divljivo opisana: 'Zakleh ti se i učinih vjeru s tobom, govori Gospod Gospod, i ti posta moja! [...] i razide se glas o tebi po narodima radi ljepote tvoje, jer bješe savršena krasotom svojom, koju metnuh na tebe [...] ali se ti osloni na ljepotu svoju i pokvari se s glasa svojega! [...] Nego kao žena preljubochinica, koja umjesto muža svojega prima druge!' (Jezekilj 16,8.13-15.32; v. i Jeremija 3,10)

Oženih se tobom!

U Novom zavetu, slične reči upućene su takozvanim hrišćanima kojima je više stalo do prijateljstva sa svetom nego do Božje naklonosti. Apostol Jakov kaže: 'Preljubochinci i preljubochinice, ne znate li da je prijateljstvo ovoga svijeta neprijateljstvo Bogu? Jer koji hoće svijetu prijatelj da bude neprijatelj Božji postaje.' (Jakov 4,4)" (*Velika borba*, str. 381, 382 orig.)

ODGOVORITE:

Zašto je, po tvom mišljenju, Bog kazao Osiji da se oženi nevernom ženom?

O. Patriša Hakmat, Mandevil, Jamajka

2. april 2013.

PROROK I NEMORALNA ŽENA

DOKAZ (Osija 1,2.)

Ut

Osija je delovao poslednjih godina vladavine cara Jerovoama II (oko 753-723. godine pre Hrista). Bilo je to vreme materijalnog blagostanja, ali moralnog i duhovnog opadanja. Bog je pozvao Osiju u proročku službu da proriče protiv izrailjskog idolopoklonstva. Posledica je bila ta da su Asirci savladali Izrailja. Materijalno blagostanje nije im moglo pomoći.

Osijin bračni život postao je sredstvo za prenošenje Božjih poruka. Neki nalaze da je neobično što je Bog zatražio od Osije da se oženi nemoralnom ženom. „Drugi primećuju da tekst ni na koji način ne tvrdi da je Gomera bila žena sumnjivog karaktera kada se Osija oženio njome, zato što upotrebene reči mogu da jednostavno opisuju njene pretke, a ne i njen lični karakter, ili da se odnose na njen budući položaj [...] Moguće je da se radilo o dozvoli da se oženi nekim koga je već voleo.“ (The SDA Bible Commentary sv. 4, str. 888) Zapovest bi se mogla shvatiti i kao: „Idi i oženi se ženom koja će se pokazati kao nemoralna!“ Nalog istovremeno govori i o deci. Pošto su se deca rodila u toku braka, njen moralni pad se mogao odigrati u toku braka, a ne pre njega.

Slika nemoralne žene prikladna je za ono vreme. Hananske religije uključivale su kultove plodnosti. Plodnost zemlje bila je povezana s aktivnostima bogova i boginja. U skladu s time, hananski verski običaji obuhvatali su i orgije, u kojima su učestvovalе sveštenice njihovih božanstava. U vreme proroka Osije, hananski verski običaji bili su uključeni u služenje pravom Bogu. U Osijine dane, idolopoklonstvo i nemoral bili su usko povezani. Prema tome, Bog se služi iskustvom koje je dobro poznato prorokovim slušaocima.

U Novom zavetu nalazimo primere za to kako bogatstvo kvari ljude. Bogati mladi književnik otišao je od Isusa pun oćavanja kada je Hristos zatražio od njega da proda svoje imanje. Posle tog susreta, Isus je izjavio da je bogatima veoma teško da uđu u carstvo Božje (Luka 18,18-25). Međutim, već u sledećem poglavlju istog jevanđelja Isus se sreće sa Zakhejem, skupljačem poreza, koji se obogatio varajući ljude. Posle svog susreta s Isusom, Zakhej radosno deli svoje imanje da bi uspostavio odnos s Bogom. Prema tome, nije problem u tome da čovek nešto poseduje, sve dotle dok posed ne poseduje njega.

ODGOVORITE:

Kada bi Bog pozeleo da tebi danas uputi svoju poruku, koje okolnosti u tvom životu bi mogao da iskoristi da bi privukao tvoju pažnju?

Polа Olivije, Mejplvud, Nju Džersi, SAD

Bog je odlučio da svoj odnos sa svojim narodom opiše kao sveto jedinstvo između čoveka i žene u bračnom odnosu. Međutim, Izrailj je odbacio Božju ljubav stupajući u vezu sa stranim bogovima, umesto da se drži pravoga Boga (Jezekilj 16,32). U priči o Osiji i Gomeri, Bog je pokazao svoju bezuslovnu ljubav prema svom narodu.

Osijina ljubav prema Gomeri, uprkos njenoj nevernosti, osvojila ju je i vratila njemu. Osija opisuje Boga kog i ja poznajem, Boga koji me voli uprkos mojim nedostacima, Boga koji me poziva da se vratim Njemu pošto sam zgrešio.

I mi se stalno ponašamo kao Gomera. Stalno odlazimo od Boga, našega ver-noga Muža punog ljubavi, da bismo prihvatili lažne bogove koje nam svet nudi. Danas nam Bog upućuje isti poziv koji je uputio Gomeri: „Vrati se kući! Ja te volim!“

Pitanje glasi: kako da obnovimo svoj narušeni odnos s Bogom? Razmotrimo sledeće korake:

Priznajmo da smo se udaljili od Boga, da smo prekršili svoj zavet s Njime. Osnovni korak u popravljaju tog narušenog odnosa s Njime sastoji se u tome da priznamo svoje slabosti i zatražimo oprostjenje od Njega.

Vrati se kući! Ja te volim!

Uvidimo da se Božja ljubav prema nama nikada nije pokolebala. Mi možemo da okrenemo leđa Bogu i da krenemo svojim putem, ali nas On ipak stalno poziva da se vratimo (Osija 14,1). On obećava da će nas voleti, tako da možemo da budemo sigurni da je Njegova najveća želja da prihvati-

mo Njegovu ljubav.

Prihvatimo Božje oprostjenje! Verujemo Njegovim obećanjima da će nam oprostiti naše grehe i da ih se više nikada neće setiti (Isaija 43,25; Jeremija 31,34). Budite sigurni u to. Bez obzira na to koliko daleko smo odlutali od Njega, bez obzira na to šta smo činili, On je spreman da nam oprost, da zaboravi, da nas očisti i obnovi.

ODGOVORITE:

1. Seti se neke bliske osobe koja ti je prouzrokovala mnogo bola i zatraži od Boga da ti pomogne da preuzmeš inicijativu da se odnosi potpuno srede.
2. Moli se Bogu da ti udeli sposobnost da voliš bezuslovno.
3. Pozovi nekoga koji je zalutao od Boga i Crkve, kako bi shvatio da mu Božja ljubav i oprostjenje uvek stoje na raspolaganju.

Kerol Fajder, Mandevil, Jamajka

4. april 2013.

HODANJE ZA DRUGIM BOGOVIMA!

MIŠLJENJE (2. Mojsijeva 20,3; Osija 2,14.)

Če

„Nemoj imati drugih bogova uza me!“ – to je prva od Deset zapovesti (2. Mojsijeva 20,3). Kako je lako pretpostaviti druge ljude ili stvari našem odnosu s Bogom. Izrael je u dane proroka Osije sve drugo stavljao ispred Boga, i to u tolikoj meri da ga Biblija naziva nevernikom koji trči za drugim bogovima. I mi imamo svoje „bogove“ za kojima trčimo.

Isus kaže: „Nego išтите najprije carstva Božjega i pravde njegove, a ovo će vam se sve dodati!“ (Matej 6,33) Bog se često nalazi na posljednjem mestu u našim mislima kada uživamo u blagostanju. Mi zanemarujemo svoj odnos s Njime i tražimo svoja zadovoljstva, menjajući „bogove“ čim prestanu da nas zadovoljavaju.

Veoma je lako trčati za tim drugim „bogovima“. Mi mislimo da će oni popuniti prazninu koju osećamo u sebi kada nam prikazuju zadovoljstva koja nude. Mi provodimo svaki čas svog života zamišljajući nove načine da uživamo u životu, bez obzira na cenu. Provodimo duge sate na poslu, udubljujemo se u knjige – samo da steknemo materijalnu dobit. Međutim, zanemarujemo jedini način na koji možemo steći zadovoljstvo – kroz odnos s Bogom.

Kao i Osija svoju ženu, Bog je nas iskupio za sebe. On želi da bude naš jedini saputnik. Osim toga, sam je rekao da je veoma ljubomoran kao Bog. Mi ipak zaboravljamo na Njegove reči da ćemo, kada budemo tražili Njega, sve drugo dobiti! Kao što se dobar muž stara o svojoj ženi, tako će nas Bog štiti i zadovoljavati sve naše potrebe.

Osijina čežnja za svojom ženom uliva mi nadu. lako sam trčao za drugim „bogovima“, Bog me i dalje voli i želi mi najbolje. On želi da mi uputi nežne reči (Osija 2,14). Planira da me učini uspešnim, da mi ulije nadu i pokloni budućnost (Jeremija 29,11). Međutim, samo od mene zavisi da li ću prihvatiti Njegovu ljubav.

ODGOVORITE:

1. Koliko ceniš Božju ljubav prema tebi?
2. Da li je dobro da ističemo grehe svojih prijatelja i porodice kao što je učinio Osija? Objasni zašto tako misliš!
3. Kako bi objasnio Božju milost i oprostjenje i onima koji misle da su suviše grešni da bi im Bog mogao oprostiti?

Mark Henri, Filipsberg, Nju Džersi, SAD

O, GOMERA, MOJA VOLJENA GOMERA!*ISTRAŽIVANJE (5. Mojsijeva 31,16; Sudije 2,17; Osija 14.)***ZAKLJUČI**

Ljudska priroda prožeta je grehom od trenutka kada je Eva posumnjala u Boga i zagrizla zabranjeni plod. Od toga vremena, ljudi su u svojim odnosima s Bogom iskusili žestinu velike borbe između dobra i zla. Uprkos našim lutanjima za onim zadovoljstvima koja nas odvlače od Boga, Bog nastavlja da nas traži i poziva da se vratimo Njemu. Njegova ljubav prema nama strpljiva je i trajna. Ako On nikada ne odustaje od nas, kako bismo mi ikada mogli da odustanemo od Njega?

RAZMOTRI:

- Oslikaj mural kojim ćeš opisati priču o Osiji i Gomeri i kako se ona odražava na priču o Izrailju i Bogu.
- Uporedi priče o Izrailju i Bogu s pričom o Osiji i Gomeri, kao i s onim što se danas događa s celokupnim hrišćanstvom.
- Napiši pesmu o Osiji i Gomeri, pozivajući Gomeru da se vrati kući.
- Piši dnevnik o svom odnosu s Bogom. Opiši kada si se osećao slično Gomeri i kako si se osećao kada si se vratio u naručje Boga koji te voli.
- Proslavlaj Božju ljubav pozivajući svoje prijatelje da provedu vreme u tvom domu. Pozovi neke od njih da se pripreme da govore o tome kako ih je Bog pozvao da mu se vrate.

POVEŽI:*Proroci i carevi, 23. poglavlje**Put Hristu, 8. poglavlje**Dina Bartel-Vagner, Vajtsborou, Njujork, SAD*

Pouka 2

od 6. do 12. aprila 2013.

Ljubav i sud: Božja nedoumica (Osija)

„Ti, dakle, obrati se Bogu svojemu, čuvaj milost i pravdu,
i uzdaj se vazda u Boga svojega.“ (Osija 12,7)

Koji činioci utiču na vašu odluku o tome s kim ćete se venčati? Koje osobine tražite u onome koga ste izabrali za mogućeg bračnog druga? Postoje li i neke karakteristike te osobe koje svakako želite da izbegnete prilikom izbora? Mi ljudi smo skloni da prvo ocenjujemo, i da tek onda volimo. Na mnogo načina, ova sklonost nas čuva dok se krećemo kroz hridine udvaranja. Međutim, kada sklopimo brak, neophodno je da se taj redosled preokrene. Prvo voleti, a tek onda ocenjivati. To je Božji model, koji nam je Bog prikazao svojim odnosom prema Izrailjcima.

Jedan prevod teksta u Osiji 12,7 glasi: „Ali ti treba da se vratiš svom Bogu, da održiš ljubav i pravdu, i čekaš vazda na Boga svojega.“ (NIV) Koji deo ovoga stiha vam najviše znači? Da li vas ovaj stih pokreće? Šta treba da čekamo? Poruka ovog stiha posebno su izazovne u odnosu na nevolje s kojima se suočavamo u životu. Današnji svet je nezamislivo složen. Nepoštenje i surovost sreću se na svakom koraku. Definicija prihvatljivog i prikladnog stalno se menja, i mi često biva-

Bez obzira na složenost prilika u svetu, Bog nas je pozvao.

mo potpuno zbunjeni tim brzim promenama oko sebe. Stoga je sasvim prirodno što se gnev i očajanje javljaju kao reakcija na sve što se događa. Međutim, Bog kaže da čekamo!

Bez obzira na složenost prilika u svetu, Bog nas je pozvao k sebi. To nije poziv na koji se odgovor može odlagati, već se traži vrlo hitno.

Postaje nam sve teže da volimo ovaj svet takav kakav jeste. Međutim, upravo takvome kakav jeste svetu je potrebna hrišćanska ljubav. Bog nas poziva da bezuslovnom ljubavlju isplivamo iz sveg tog nereda. Kako li je samo Osija morao biti zbunjen kada ga je Bog, pošto ga je žena izneverila, pozvao da ostane čvrst u svojoj ljubavi prema njoj. Morao je da odbaci svoj gnev i očajanje i da se vrati ljubavi. Time nam je svima simbolički prikazao Božji odnos prema Izrailju. Uprkos svim slabostima Izrailja, Bog ga je i dalje voleo. Kada se Izrailj odvratio od Njega, bilo je to slično preljudi, izazvalo je ljutinu i očajanje. Na kraju je Božja bezuslovna ljubav donela Izrailju oprostjenje i obnovljenje.

Ovaj svet je ružan. Ne zaslužuje ljubav. Teško ga je voleti. Ljudi ovoga sveta mogu da budu nepravedni, nepošteni, užasavajući. Pokazivati ljubav prema njima može da nam donese razočaranje i da izazove probleme. Božji odnos prema Izrailju u Knjizi proroka Osije pokazuje da ni On nije imun na bol koji bezuslovna ljubav može da izazove. Međutim, On i dalje voli i samo čeka na priliku da oprost i da zaboravi.

Lizet Harper Metson, Broken Erou, Oklahoma, SAD

7. april 2013.

BLAGOSTANJE: POZIV NA OPREZ

DOKAZ (1. Carevima 15,19; Rimljanima 5,8.)

Ne

Knjiga proroka Osije prva je u nizu biblijskih knjiga koje se pripisuju tzv. „Malim prorocima“. Teolozi smatraju da su spisi proroka Osije nastali između 750. i 725. godine pre Hrista. To ovog proroka smešta usred jednog od najnemirnih razdoblja u istoriji Izrailja. „Spolja gledano, pod vladavinom Jerovoama II Izrailj je uživao blagostanje i postizao uspehe više nego u bilo kom drugom razdoblju posle vladavine Davida i Solomuna. [...] njegove severne granice bile su skoro isto tako udaljene kao i u vreme tih prvih careva (Vidi 2. Carevima 14,25.28!)“ (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, str. 885) Uprkos svom spoljašnjem blagostanju, Izrailj se duhovno i moralno nalazio u vrlo lošem stanju. Idolopoklonstvo, preljube, pijanstvo, žrtvovanje dece, bili su svakodnevna pojava. Boga Avramovog, Isakovog i Jakovljevog zamenile su strasti, nasilje i pohlepa.

Društveni nemiri u Izrailju uskoro su proizveli i političku nestabilnost, tako da je posle vladavine Jerovoama II usledio niz političkih ubistava. Počevši od Zaharije 747. godine pre Hrista, pet vladara Izrailja stupilo je na presto posle ubistva prethodnog vladara i tako pripremio put invaziji Asiraca, Izrailjevih severnih suseda. Godine 722. pre Hrista Asirci su zauzeli severno carstvo i zadali mu smrtni udarac. Tako je zbog unutrašnjih moralnih, duhovnih i političkih slabosti palo Izrailjsko carstvo, a nastupilo razdoblje obeleženo asirskim ropstvom.

Zastrašujuća je pomisao da se Izrailj i posle svih tih iskustava nije vratio Bogu i da je jednostavno nestao s pozornice istorije. Ne smemo zaboraviti da su upravo u razdoblju društvenog i ekonomskog blagostanja gresi naroda dostigli svoj vrhunac. U kojoj meri današnji svet u tom pogledu nalikuje Izrailju Osijinog vremena? Zar je zaista udobnost u kojoj danas živimo promenila naš odnos prema Bogu?

Zaista je ironija istorije da, u trenutku kada civilizacija ulazi u razdoblje velikog blagostanja, društveni kompas naroda počinje da skreće od Boga i da se okreće ljudima. Kada se to dogodi, moral se odbacuje i društvo iz blagostanja prelazi u konačni haos. Upravo onako kao što su Osijina proročanstva nagovestila, Izrailj je neposredno iz blagostanja pao pod vlast stranih osvajača. Međutim, Osija nastavlja da piše o neumornoj ljubavi Boga prema svom narodu.

Osija piše o trajnoj Božjoj ljubavi prema Njegovom narodu.

ODGOVORITE:

1. Koji ti vidovi savremenog života oduzimaju vreme koje bi inače provodio s Gospodom?
2. Kojih savremenih udobnosti bi se rado odrekao da bi uspostavio dublji odnos sa Hristom?

Krejt Metson, Broken Erou, Oklahoma, SAD

Od samog nastanka sveta, Bog je želeo da održava vezu sa svojom decom. Posle ljudskog pada u greh, On je raznim metodama uspevao da nam otkrije svoju volju. Služio se jezikom i izrazima kojima je prevazilazio našu ograničenu sposobnost razumevanja onoga što je duhovno i tako uspevao da osvedoči čak i najtvrdovratije srce.

U Knjizi proroka Osije, Bog se služi raznim metaforama kako bi pomogao Izrailju da shvati svoje duhovno stanje. Čak i danas te metafore, analogije i upoređenja povezuju čitaoca s osnovnim duhovnim istinama. Metaforom o mužu i ženi, koju smo razmotrili prošle sedmice, Bog je pokušao da otvori oči svoga naroda.

Bezumni golub (Osija 7,11.12; Priče 1,4)

U sedmom poglavlju Knjige proroka Osije Bog pominje nerazumnog goluba da bi opisao nebrigu svoga naroda. Veruje se da ta ptica nema posebno razvijen razum. „Potpuna bezbrižnost s kojom golub uleće u mrežu lovaca, ne sumnjajući niti gledajući oko sebe (Priče 1,4), ovde se uspešno upotrebljava kao ilustracija Jefremove ludosti.“ (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, str. 907) Izrailj se obratio nezabošcima za pomoć umesto da se okrene Bogu. Nije shvatio da odbacujući Božji savet stavlja sebe u položaj koji će ga na kraju dovesti do propasti.

Ne bi trebalo da se na nama ponovi istorija Izrailja. Budimo mudri, a ne nerazumni jer bismo inače postali lak plen neprijatelja. Ako postanemo razumni kroz strah od Gospoda, mi ćemo svojim delima i mislima ispuniti „dobru i ugodnu i savršenu volju Božju“ (Rimljanima 12,2).

Junica naučena (Osija 10,11-13; Matej 11,28-30)

U desetom poglavlju Knjige proroka Osije Bog se poziva na poljoprivredni način života da bi opisao stanje u kom se Izrailj našao zbog svog greha. U stara vremena volovi su se obično upotrebljavali za vršidbu žitarica „ili tako što bi nogama gazili klasje ili su vukli za sobom vršilicu“ (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, str. 919) Pozivajući se na tu sliku, Gospod govori Izrailju da će mu staviti jaram na vrat (Osija 10,11). Potom u 12. stihu „Osija objavljuje poziv na pokajanje i na reformu koju istinsko pokajanje donosi. Bog uverava svoj narod da će, ukoliko usaglasе svoj život s Njegovom voljom, ako budu pravedno postupali prema svojim bližnjima, dobiti pravednu nagradu.“ (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, str. 919) Međutim, Izrailj nije prihvatio Gospodnji poziv i zato ih opominje da su se oslonili na svoju snagu. Ovo oslanjanje na sebe uvelo ih je u opasan ciklus opisan u 13. stihu: (1) najpre su sejali bezakonje, (2) potom su žnjeli zlo i zato su (3) pojeli plod svoje prevare. Bog više nije usmeravao njihovu budućnost. Drugim narodima je prepuštena odgovornost za to.

Koliko puta smo i mi sami upadali u isti ciklus? Oslonili smo se na sebe i na zemaljske snage, a ne na Boga, a onda smo hodali unaokolo s teškim jarmom na vratu, pitajući se zašto smo upali u tako teške okolnosti. Međutim, čak i tada Bog nas poziva u slobodu: „Hodite s k meni svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smjeran u srcu i naći ćete pokoj dušama svojim. Jer je jaram moj blag i breme je moje lako.“ (Matej 11,28-30) Ovo nije predlog, već poziv da uzmemo Hristov jaram umesto jarma ovoga sveta.

Nedorasli sin (Osija 11,1.3)

U Osiji 11,1.3 zapažamo bliskost koja treba da postoji između Boga i Njegovog naroda. U ovim stihovima Bog govori o svom narodu kao o svojoj deci. Zadivljuje činjenica da, usred naše pobune, Bog nema nameru da nas odbaci! On nas uči kako da hodimo Njegovim putevima. On nas isceljuje od naših prestupa, a kada skrenemo s puta, On nas strpljivo vraća da uz Njegovu nežnu brigu i disciplinu izgrađujemo svoj karakter (Jevrejima 12,6)

Božja prevelika ljubav (Osija 11,8.9; Rimljanima 5,8)

Nikada ne smemo da zaboravimo da je, čak i usred svog pravednog gneva prema Izrailju, Bog bio spreman da udeli oprostjenje i pokaže saosećanje. Čak i usred naših greha i naše pobune, Bog je pokazao svoju preveliku ljubav prema nama dajući nam svoga Sina (Rimljanima 5,8). Međutim, Božja prevelika ljubav nije sama po sebi razumljiva i garantovana. Umesto toga, shvatimo i priznajmo da je Njegova ljubav prema nama nerazumljiva i neshvatljiva. Nama je ostavljeno samo da se oslonimo na Njegovu ljubav i da joj dozvolimo da nam pruži iskustvo promene života.

ODGOVORITE:

1. Kojom slikom biste se poslužili da opišete svoje sadašnje iskustvo s Bogom?
2. Na koje načine je Bog pokazao svoje strpljenje prema vama?
3. Kako bi morao da izgleda tvoj odgovor kada razmotriš ljubav koju je Bog pokazao prema tebi?

Daniel Ortega, Talsa, Oklahoma, SAD

Suviše često se izrailjski narod kolebao između vernosti i otpada. Osija govori o toj nespremnosti Izrailja da ide za Gospodom. Elen G. Vajt se služi Osijinim rečnikom da opiše pravu vernost Bogu:

„Vrt srca treba obrađivati. Tlo se mora pripremiti dubokim pokajanjem za grehe. Otrovnih sotonskih biljke moraju se iskoreniti. Tlo nekada obraslo trnjem može se popraviti jedino marljivim radom. Tako se i zle sklonosti nepreporođenog srca mogu savladati jedino ozbiljnim naporima u Isusovo ime i Njegovom snagom. Gospod nas poziva preko svog proroka: ‘Orite sebi krčevinu i ne sijte!’ ‘Sijte pravdu i želite milost!’ (Jeremija 4,3; Osija 10,12) On želi da ovo delo obavi za nas i zato nas poziva da sarađujemo s Njime.“
(Hristove očigledne pouke, str. 56 orig.)

Treba da se ukorenimo u Hristu.

„Kao što biljka pušta svoj koren u zemlju, tako se i mi moramo ukoreniti u Hristu. Kao što biljka prima sunčevu svetlost, rosu i kišu, tako i mi moramo primati Svetoga Duha. Ako se naša srca oslanjaju na Hrista, tada će nam On doći ‘poput dažda jesenjeg, poput kiše prolećne što natapa zemlju’. Kao Sunce pravde On će se podići iznad nas ‘i zdravlje će biti na zracima njegovim’. Mi ćemo ‘procvetati kao ljiljan’. Mi ćemo ‘rađati kao žito i cvetati kao vinova loza.’ (Osija 6,3; Malahija 4,2; Osija 14,5.7)“ *(Vaspitanje, str. 106 orig.)*

„Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Oči vere će prepoznati da je Bog veoma blizu i molitelj će steći dragoceni dokaz Božje ljubavi i staranja o sebi. Međutim, kako to da tako mnogo molitava nikada ne bivaju uslišene? David kaže: ‘K njemu zavikah ustima svojim, i jezikom svojim proslavih ga. Da sam vidio u srcu svojemu bezakonje, ne bi me uslišio Gospod!’ (Psalam 66,17.18) Preko jednog drugog proroka Gospod nam upućuje obećanje: ‘Tražićete me i naći ćete me kad me potražite svim srcem svojim.’ (Jeremija 29,13) I opet, on govori o nekima koji ‘me ne prizivaše iz srca svojega’ (Osija 7,14). Takve molitve su samo formalne prirode, izgovorene samo usnama, molitve koje Gospod ne prihvata.“ *(Evandeoski radnici, englesko izdanje iz 1892., str. 35)*

Molitva, Pismo i naši odnosi s bližnjima, to je duhovna hrana za našu dušu. Ako sve to stavimo u središte svoga života, time potvrđujemo da smo svoj duhovni život uskladili sa Isusom Hristom.

ODGOVORITE:

1. Koliko često obrađuješ vrt svoga srca?
2. Šta možeš da učiniš da u svoj raspored uvedeš redovno vreme za molitvu, bogosluženje i službu bližnjima?

Metju Harget, Talsa, Oklahoma, SAD

10. april 2013.

PROVERA BOŽJEG SAOSEĆANJA

KAKO (Osija 11,1-3.)

Sr

Kada sam imao tri godine, moj mali brat i ja stalno smo zapošljavali našu majku. Živeli smo na velikoj farmi daleko od grada. Jednoga dana sam odlučio da krenem prašnjavim drumom da vidim kuda će me odvesti. Hodao sam tek nekoliko stotina metara kada se preda mnom pojavio veliki oblak prašine. Bila je to moja baka koja se vozila drumom pokušavajući da me nađe. U isto vreme, moja majka je pretraživala prizemlje i okolna polja. Da nije bilo njene nežnosti i saosećanja, svakako bih dobio dobru porciju batina. Umesto toga, ona me je čvrsto zagrlila i šapnula mi na uho da se ne mičem iz našeg velikog dvorišta. Njen gnev je nadvladala ljubav. U Osiji Bog upoređuje ponašanje Izrailja s ponašanjem odlutale dece. Bog ima svako pravo da se ljuti na njih, ali je umesto toga odgovorio saosećanjem i opraštanjem. Kako da odgovorimo na takvu ljubav?

Odvoji vreme za ličnu molitvu! Upravo onako kao što je moja majka imala sažaljenja prema meni, Bog ima sažaljenja prema nama čak i onda kada stavljamo na probu Njegovo strpljenje. Možda to ne shvatamo, ali mi svojom grešnošću zaista neprestano stavljamo na probu Njegovo strpljenje. Kada se pojavi iskušenje, mi se trudimo da ga opravdamo. Što više razmišljamo o svojim gresima, to nalazimo više načina da zaobiđemo Božji zakon. Sledeći put kada budeš uhvatio sebe da pronalaziš izgovore za ono što znaš da nije dobro, uključi Boga u svoje razmišljanje. Ako se budeš osećao nedostojan da izađeš pred Njega u tom trenutku, moli se ozbiljnije. To je upravo vreme kada nam je Bog najpotrebniji. Kada se On umeša, greh se povlači!

Razmisli i o svojim bližnjima! Kada neko stavi na probu tvoje strpljenje, zatraži od Boga da ti pomogne da ne misliš loše o njemu. Uostalom, možda su upravo dobili vest da je neko u njihovoj porodici umro, da je nešto pošlo po zlu ili slično. Umesto da odgovoriš gnevno, potrudi se da odgovoriš s razumevanjem. Potrudi se da budeš prijatelj. Vežbaj se u sažaljenju. Bog ga je neprestano pokazivao prema Izrailju.

Potrudi se da budeš prijatelj. Pokaži isto ono sažaljenje koje je Bog pokazao prema Izrailju.

ODGOVORITE:

1. Pošto Bog pokazuje sažaljenje prema nama, znači li to da treba da budemo manje pažljivi šta činimo, šta govorimo, šta mislimo? Objasni svoj odgovor!
2. Šta da činiš kada ti ljudi zaista „idu na živce“?
3. Kako je Božje sažaljenje uticalo na tvoje razmišljanje o odnosu između vere i dela?

Aleksa Fišer, Bristou, Oklahoma, SAD

Obično o golubovima mislimo kao o miroljubivim pticama. U stvari, Novi zavet opisuje Svetoga Duha kao goluba. Međutim, zanimljivo je da prorok Osija upotrebljava goluba kao simbol nepromišljenosti. Da, golubovi uopšte nisu neke posebno inteligentne ptice. Prema tome, nije nikakvo čudo da Osija, uzimajući u obzir nemoral u Izrailju, upoređuje Izrailjce s pticom koja srlja u propast. Golubovi su vrlo lako padali u ruke lovcima, bili su prodavani, jer se ni u zarobljeništvu nisu mnogo trudili da se oslobode. I tako je Osija upoređio Izrailjce s golubovima, jer nisu bili borci; nisu se usuđivali da ustanu i da se bore za svoja verovanja. Izgledalo je kao da Izrailj bez razmišljanja sledi svoje nagone i želje.

U desetom poglavlju Knjige proroka Osije nalazimo još jedno poređenje sa životinjama. Ovdje prorok pominje junicu kao simbol tvrdovratosti. Junice nisu naročito agresivne životinje. One su sledbenici, a ne vođe; srećne su da pasu travu i da preživaju celoga dana. Imaju i lošu naviku da odlutaju, što je karakteristika koja obeležava i ponašanje Izrailja.

**Prijatno je kada se
sretnete s takvim
odraslim vernikom
koji pokušava da
ustpostavi odnos s
mladima!**

Ove slike Božjeg izabranog naroda veoma su žalosne, ali nam pružaju pouku o današnjoj Crkvi. Dok sam bila devojčica, moji roditelji i drugi usmeravali su me ka hrišćanskom ponašanju. Međutim, neki od tih rođaka učili su me jedno, a svojim ponašanjem pokazivali mi nešto sasvim drugo. Zbog toga nisam osećala potrebu za Crkvom i vernicima. Čak i sada povemeno osećam da me smatraju suviše mladom i nevažnom. Ponekad me podsećaju na Osijinog nepromišljenog goluba – nedovoljno se trude da usmeravaju život mladih. Vođe koje najviše cenim u svom životu su oni koji ulažu svesne napore da me upoznaju, oni koji su promišljeni i puni poštovanja u načinu na koji se približavaju mladima i njihovom načinu života. Prijatno je kada se sretnete s takvim odraslim vernikom koji pokušava da ustpostavi odnos s mladima. Takvi ljudi su nešto sasvim suprotno nerazumnom i neosećajnom golubu ili zalutaloj junici. Oni me nadahnjuju da ostanem u crkvi, da ostanem uz Isusa.

ODGOVORITE:

1. Koje duhovne pouke možemo da izvučemo iz pozitivnih i negativnih karakteristika koje dele ljudi i životinje?
2. Kako pristupaš svojim duhovnim odgovornostima? Da li deluješ kao odgovorno ljudsko biće ili golub i junica iz Osijine knjige?

Porš Henkok, Talsa, Oklahoma, SAD

12. april 2013.

POVRATAK BOGU

ISTRAŽIVANJE (Osija 12,6)

Pe

ZAKLJUČI

Izrailjski narod je vrlo često odlazio od Gospoda. Kako često i mi odlazimo od Njega? Nismo ništa bolji od njih – neverna žena, nepromišljeni golub, nerazumno dete. Međutim, pored našeg lutanja, Bog ostaje isti. On nas voli i pokušava da nas vrati sebi. Međutim, to ne znači da možemo verovati kako nam je Njegova ljubav na raspolaganju pod svaku cenu. Umesto toga, treba da pokušavamo da svoje srce uskladimo s Njegovim srcem, naše misli s Njegovim mislima, da mu dozvolimo da deluje preko nas onako kako nismo mogli ni da sanjamo.

RAZMOTRI

- Navedi načine na koje si u prošlosti odlutao od Gospoda. Kod svakog tog događaja zapiši kako te je Bog vratio sebi.
- Komponuj melodiju – s rečima ili bez njih – koja opisuje odlutalo srce i Oca koji čeka raširenih ruku. Razgovaraj o tome u razredu.
- Nauči napamet tekst u Osiji 12,6. Svaki put kada osetiš da tvoje misli lutaju, ponovi taj tekst za sebe. Upotrebi to kao jednostavan način da se vratiš Gospodu.
- Razgovaraj telefonom ili putem interneta s prijateljem koji je trenutno daleko od Gospoda. Ugovori sastanak i upotrebi ga kao priliku da posluži njemu i da mu pokažeš Isusovu ljubav. Pomoli se Gospodu da te upotrebi i On će to učiniti!
- Nacrtaj sliku kao komentar jedne od analogija u pouci za ovu sedmicu. Pokaži sliku prijateljima u razredu.
- Moli se za one koji su odlutali od Gospoda. Zatraži od Njega da ti pokaže posebne načine da im se približiš. Posluži se tekstem u Osija 12,6 kao delom svoje molitve.

POVEŽI

Joilo 2,12.13; Mihej 6,8.

Proroci i carevi, 23. poglavlje; *Put Hristu*, poglavlje „Rastenje u Hristu“

Alison Sosed, Sentervil, Ohajo, SAD

Pouka 3

Od 13. do 19. aprila 2013.

Sveti i pravedni Bog (Joilo)

„A Gospod će pustiti glas svoj pred vojskom svojom, jer će oko njegov biti vrlo velik, jer će biti silan onaj koji će izvršiti volju njegovu; jer će dan Gospodnji biti velik i vrlo strašan i ko će ga podnijeti?“ (Joilo 2,11)

13. april 2013.

UČITELJ I ZAPOVEDNIK?

UVOD (Joilo 3,9.)

Su

Još se sećam Rasela Kroua u filmu *Gospodar i zapovednik*. Priča o Džeku Obriju zvanom „Laki“, koji je pretrpeo iznenadni napad neprijatelja i sada je živa u mom sećanju. Šteta koju je podneo u toku bitke bila je velika, a posada desetkovana. Međutim, kapetan Obri imao je vere u svoju posadu, vere koja ga je vodila kroz celu bitku i napor da presretne i napadne svoga neprijatelja.

Slično kapetanu Obriju, i mi vodimo bitku protiv poglavarstava i sila tame. Naša bitka je duhovne prirode i vešti sotonski iznenadni napadi često nas zatiču nespregnne. Zato moramo da vičemo: „Objavite ovo po narodima, oglasite rat, podignite junake neka dođu i idu svi vojnici.“ (Joilo 3,9)

Čvrsta odanost Bogu kao Gospodaru i Zapovedniku našeg života može nas provesti i kroz najmračnije trenutke u našem životu. Često potajno mislimo da Bog stalno ocenjuje i osuđuje i najmanju pogrešku koju činimo. Takvo razmišljanje izopačuje sliku koju imamo o Njemu u nešto slično svemoćnoj verziji svetog Nikole ili deda-Mraza. Dok jedrimo na talasima života, često nalećemo na grebene i stene kada o Bogu mislimo na takav način. Oslobođenje od ovog podmuklog načina razmišljanja zahteva veoma mnogo molitava. Mi smo navedeni da mislimo na takav način, iako Božja veličina koja se manifestuje u našem životu govori nešto sasvim suprotno.

Istina je da su u Hristu Isusu naše prljave haljine očišćene i da nam je ponuđen novi život, da smo osnaženi Njegovom obnovljenom prisutnošću u nama. On je spreman da putuje s nama. Blistavi zraci Božje nade i slave kao da nam govore preko Mateja 10,28: „Ne plašite se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti; nego se bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti...“

Zatraži već danas utočište koje se može naći jedino u Hristu u toku ovog vremena nevolje. Svakako da nam je dovoljna Njegova blagodati u svemu da bismo se izbacili iz svih jama očajanja. Ne plaši se jer je On Bog, moćan i dostojan i nad svima! U toku ove sedmice, kao i uvek, pozivam te da izabereš Isusa kao svog Učitelja i Zapovednika. Uzdigni glas hvale i neka tvoja vera u Gospoda jača, tako da se možeš uhvatiti za Njegovu istinu i boriti se u dobroj borbi vere s obnovljenim poverenjem.

**Izaberi Isusa kao
svog Gospodara i
Zapovednika!**

Timoti V. Hamfriz, Brizbejn, Australija

Kraj vremena i dolazak otkrivenja od Boga (Joilo 1,2)

Nevolja sa skakavcima u prirodi je nezaustavljiva. Zbog nje se život okreće protiv samoga sebe.

Normalno je da skakavac važi za bezazleno stvorenje čija prisutnost svedoči o bogatstvu poljoprivrednog zemljišta i o lepoti letnjeg dana. Skakavac je hrana pticama i mnoštvu drugih malih stvorenja koja nastanjuju i održavaju celokupni ekosistem. Na Srednjem istoku, kao i posvuda, skakavci tokom dana skakuću oko- lo, dok nas svojim oglašavanjem noću u vreme žetve teše i podsećaju na završetak ciklusa sazrevanja.

Ponekad, međutim, kada je žetva neprirodno bogata, kada vreme postane pomalo neobično, broj skakavaca eksplodira, a promena se zapaža i na svakom od njih pojedinačno. Svaki skakavac menja boju i oblik i postaje naoružani razarač. Njihovo se uobičajeno nasumično ponašanje menja i oni se okupljaju u jata. Počinju da uništavaju letinu i da uzrokuju glad.

Joilo je pesnički raspoložen dok opisuje kako skakavci dolaze u zemlju. Bile su to cikličke katastrofe poznate svima koji su čitali njegov spis. Međutim, za Joila je preuveličavanje bilo i nešto više od puke pesničke slobode. Njegov cilj je bio da predstavi traumau poslednjih dana i Božje otkrivenje koje dolazi.

Bog štiti svoj narod (Joilo 3,10; Otkrivenje 9,1-11)

Knjiga proroka Joila proročke je prirode u tom smislu što nagoveštava Božji konačni sud i Božje moćno delovanje u korist svoga naroda. Knjiga postepeno prelazi od slike razorne armije skakavaca do doslovnog rata i uništenja. Zgrada Ujedinjenih naroda u Njujorku nosi natpis iz Knjige proroka Isaije 2,4, koji se odnosi na obećanje da će jednoga dana narodi prekovati svoje mačeve u plugove. Tekst u Joilku 3,10 kao da preokreće taj stih: „Prekujte svoje plugove u mačeve!“ A zašto da ne? Armija skakavaca uništila je letinu. Žetva je sada pretvorena u smrt i razaranje.

Knjiga Otkrivenja kao da predstavlja odjek Joilovog opisa vojske skakavaca. U 9. poglavlju skakavci pod vođstvom Apoliona izlaze iz bezdana. U Joilu se najezda skakavaca upotrebljava kao slika rata i uništenja i najavljuje Božje konačno delo otkupljenja svetih. U 9. poglavlju Otkrivenja skakavci označavaju rat. Oni su stvarni zatirači života – oruđa samoga Sotone. Međutim, misao sakrivena kod Joila postaje jasna u Otkrivenju, u prizoru sa trubama. Ovi skakavci ne uništavaju nijedno zeleno drvo. Oni nanose štetu „samo ljudima koji nemaju pečata Božjega na čelima svojim“. (Otkrivenje 9,4) Bog štiti svoj narod.

Naš zaklon i snaga (Joilo 3,16)

Zanimljivo je da je adventistički pionir Juraja Smit u svojoj knjizi *Danilo i Otkrivenje* objasnio petu trubu kao islamski prodor u Evropu u srednjem veku. Taj pogled su delili Elen G. Vajt i najveći deo prvih adventističkih vernika. Svakako da je zastrašujući aspekt tog prodora bio aktuelan i u vreme ratova oko nafte. Međutim, dobro je da razmotrimo Božju prirodu prikazanu tada i sada. Islam je provalio u Evropu kao odlučna Božja kazna za pokvarenost društva. Ovi osvajači su verovali da ih Alah šalje da istrebe postrizene monahe i jevrejske rabine, iako su štedeli „narod Knjige“. Zauzvrat je došlo do takozvane „rekonkviste“ (tj. proterivanja Arapa i povrata teritorije – prim.prev.) u Španiji i do inkvizicije. Bog je bio na svim mestima i nigde ga nije bilo. Kao što su skakavci svoje normalno ponašanje zamenili destruktivnim, tako se Bog muslimana i hrišćana pretvorio u Boga krvi i osvete.

Muslimani su smatrali da je Alah Bog Starog zaveta. Joilo pokazuje da sam Bog opisuje sebe ne kao mač rata, nego kao Boga posredovanja i sažaljenja čak i u trenucima svoga neobičnog delovanja. „Vratite se Gospodu Bogu svojemu!“ preklinje prorok. „Jer je On milostiv i žalostiv, spor na gnjev i veoma blag i kaje se oda zla!“ (Joilo 2,13)

Joilo zatim odvaja Boga ljubavi od skakavaca koji razaraju kada piše da će „Gospod revnovati za svoju zemlju i požaliće narod svoj“ (Joilo 2,18). To je Bog koji će biti utočište svome narodu (Joilo 3,16) i koji obećava da će izliti svoga Duha u te dane (Joilo 2,29).

Ajan Hirsi Ali, somalijska obraćenica iz islama koja je napisala poznatu knjigu *Nevernica*, nedavno je napisala i svoju autobiografiju. Ona je odbacila islam i zamenila ga ateizmom. Nije mogla da prihvati Alaha svoga detinjstva i poziva i hrišćane da objasne svoga Boga ljubavi. Možda i ona traži razliku koju je Joilo naglasio. Da, mi smo u vremenu skakavaca i zatirača. Sotona i njegove čete podstiču narode na rat, a Bog se sprema da učini kraj svemu. On se sprema da „izvrši po pravdi“ (Rimljanima 9,28), posredujući za svoje verne slugе, dajući im snagu da ostanu čvrsti i da svedoče o Njegovoj suverenosti. Armija skakavaca će proći, ali neće naškoditi onima koji imaju Božji pečat na svojim čelima.

ODGOVORITE:

1. Kakav se efekat postiže jevrejskom stilskom figurom paralelizma?
2. Šta je bila Joilova osnovna namera: da probudi strah ili da nadahne poverenjem?
3. Koje druge paralele možeš da vidiš između knjiga proroka Joila i Otkrivenja?

Linkoln Stid, Hagerstaun, Merilend, SAD

Treće poglavlje u Knjizi proroka Joila govori o Bogu koji se otkriva na dva načina: (1) preko svojih sudova protiv onih koji uništavaju Njegov narod i (2) preko svojih blagoslova koje izliva na svoju Crkvu, na svoj narod. Oba postupka su povezana s mirom koji je Hristos poželeo svojoj Crkvi kratko vreme pre svoje smrti. „Rekao im je: ‘Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam; ne dajem vam ga kao što ga svijet daje, da se ne plaši srce vaše i da se ne boji!’ (Jovan 14,27) [...] Mir koji je Hristos ostavio svojim učenicima bio je unutrašnji, a ne spoljašnji mir i trebalo je da uvek ostane s Njegovim svedocima, kroz sve sukobe i borbe.

Hristos im je rekao o sebi: ‘Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju, nisam došao da donesem mir nego mač!’ (Matej 10,24) Iako Knez mira, ipak je bio i uzrok podele. Onaj koji je došao da objavi radosne glasove, da stvori nadu i radost u srci sinova ljudskih, započeo je sukob koji je prodirao duboko i budio snažna osećanja u ljudskim srcima. Svoje sledbenike je opomenuo: ‘U svijetu ćete imati nevolju!’

Jedinstvo s Bogom je naša snaga.

‘A prije svega ovoga metnuće na vas ruke svoje i goniće vas i predavati u zbornice i u tamnice; vodiće vas pred careve i kraljeve imena mojega radi.’ ‘A predavaće vas i roditelji i braća i rođaci i prijatelji i pobiće neke od vas.’ (Jovan 16,33; Luka 21,12.16) [...]

Svet danas nije ništa više u skladu s Hristovim načelima nego što je bio u dane apostola. Ista mržnja koja je navela ljude da uzviknu: ‘Raspni ga! Raspni ga!’, ista mržnja koja je navodila ljude da progone učenike, i sada deluje u sinovima neposlušnosti. Isti duh koji je u mračnom srednjem veku slao ljude u tamnice, u progonstvo, u smrt, isti duh koji je zamislio naročita inkvizitorka mučenja, koji je planirao i izvršio pokolj u Vartolomejskoj noći, koji je zapalio vatre Smitfilda, i sada je na poslu delujući zlokobnom energijom u neprepođenim srcima. Istorija istine uvek je predstavljala izveštaj o sukobu između dobra i zla. [...]

U čemu je bila snaga onih koji su u prošlosti trpeli progonstvo Hrista radi? Bilo je to jedinstvo s Bogom, jedinstvo sa Svetim Duhom, jedinstvo sa Hristom. Poniženja i progonstva rastavili su mnoge od zemaljskih prijatelja, ali nikada od Hristove ljubavi.“ (*Dela apostola*, orig. str. 84, 85)

Lesli Džejn Simons, Njujork, SAD

16. april 2013.

PROROČANSTVO SE ISPUNILO, OBEĆANJE OSTAJE

DOKAZ (Joilo 2,30-32; 3,14-16; Matej 25,1-13; Rimljanima 10,13.)

Ut

Bez upozorenja, zemlja je počela da se trese silovito. Ljudi su trčali puni straha i vikali: „O, šta će biti s nama¹?” Za nekoliko minuta zemljotres je uništio grad i pobio više od 60 hiljada stanovnika. Preživeli su tražili utočište na brodovima, ali cunami je i njih pokopao. Veliki lisabonski zemljotres 1. novembra 1755. godine smatra se jednim od nasmrtonosnijih zemljotresa u istoriji² i prvim od takvih znakova koji ukazuju na poslednja vremena.

Dana 19. maja 1780. godine, tama se spustila na severoistočni deo Severne Amerike i potrajala čitav dan³. Ljudi su palili svetiljke, ptice i druge životinje su otišle na počinak, i „zavladalo je opšte mišljenje da je dan suda pred vratima [...] Posle pola noći tama je nestala a, kada se mesec konačno pojavio, bio je crvenokrvave boje⁴”. Joilo je prerekao te događaje u 2. poglavlju, u stihovima 30. i 31. Dok čitate ove redove, zapazite da, iako strašni, ovi događaji nisu zapisani s namerom da nas zaplaše, već da nas privuku bliže Stvoritelju.

Uzmite svoje svetiljke! Čekajte Spasitelja!

Upravo kao i u paraboli o deset devojaka, i mnogi među nama su „pozaspali” dok čekaju Hrista da se ponovo javi. Ipak, događaji koje je prerekao prorok Joilo, ali i drugi proroci, predstavljaju „ponoćni poklič” koji nas poziva da se probudimo, da uzmemo svoje svetiljke i da čekamo svoga Spasitelja. Mi možemo odlučiti da budemo kao onih pet nerazumnih devojaka koje su zaboravile da osiguraju svoje svetiljke ili možemo odlučiti da se držimo svoga izvora svetlosti, Isusa Hrista, i Njegove žrtve za nas. Ako odlučimo da se oslonimo na Njega, nemamo čega da se plašimo, jer će se „spasti svaki koji prizove ime Gospodnje” (Joilo 2,32).

Aleksandra Marek, Sidni, Australija

- 1 Alonzo J. Wearnar, *Fundamentals of Bible Doctrine* (Washington D.C.: Review and Herald, 1931).
- 2 Wikipedia, http://en.wikipedia.org/wiki/1755_Lisbon_earthquake (pregledano 12- januara 2012).
- 3 *Seventh-day Adventists Believe . . .*, 1st ed. (Hagerstown, Md.: Review and Herald, 1988), pogl. 24.
- 4 Alonzo J. Wearnar, *Fundamentals of Bible Doctrine* (Washington D.C.: Review and Herald, 1931).

TRI STRANE PROBUĐENJA*KAKO (5. Mojsijeva 28, 15; Joilo 2, 12-14; Jovan 14, 26.)*

Stari zavet je pun izveštaja o jačanju i slabljenju odnosa između Izrailja i Boga. Kako je vreme prolazilo, oni su nekoliko puta uzastopno zaboravili Njegov zakon. Bog bi uvek pokrenuo novu krizu da ih opomene i privuče sebi, i tada bi oni ponovo uvideli svoju potrebu za Njim.

I naš odnos s Bogom može da bude pun uspona i padova. Ukoliko sve pođe glatko, mi smo skloni da postanemo samopouzdati, slabeći iz dana u dan naš odnos s Isusom Hristom, koji je tako bitan u našem duhovnom životu. Onda je i nama neophodno da osetimo Božju osudu koja nas navodi da ponovo priznamo svoju zavisnost od Njega. Sledeći redovi opisuju tri koraka u procesu našeg ličnog ili zajedničkog probuđenja:

Prepoznati Božju osudu! Tekst u 28. poglavlju 5. Mojsijeve navodi dug spisak blagoslova koje bi Bog izlio na Izrailja da su hteli da budu poslušni svim Njegovim zapovestima. Međutim, tekst se ne zaustavlja na tome. On navodi i listu kazni koje

Kako da nađemo put i vratimo se Bogu?

će zadesiti one koji ne budu poslušni. Nama je potrebno da s vremena na vreme pregledamo svoj život i da se setimo da se Bog možda služi teškoćama i nevoljama da bi privukao našu pažnju.

Odbacite greh! U 1. poglavlju Knjige proroka Joila prorok poziva sve vođe i stanovnike zemlje da poste i da se mole Bogu za izbavljenje. Da bismo mogli da duhovno oživimo, moramo da prepoznamo svoje grešno stanje i svoju neizmernu potrebu za Spasiteljem. Moramo i da vičemo ka Gospodu ozbiljno i ponizno. U 1. Jovanovoj 1,9 stoji napisano da „ako priznajemo grijehe svoje, vjerman je i pravedan da nam oprostí grijehe naše i očisti nas od sveke nepravde“.

Da se vratimo Gospodu! Bog želi da nas vrati sebi – On se ne raduje da nas gleda kako stradamo. Tekst u Joilu 2,12-14 kaže: „Obratite se k meni svim srcem svojim i posteći i plačuci i tužeći, i razderite srca svoja, a ne haljine svoje i obratite se Gospodu Bogu svojemu, jer je milostiv i žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrdem i kaje se oda zla.“ Kako da pronadžemo put i da se vratimo Gospodu? Sveti Duh će biti naš vodič. Tekst u Jovanu 14,26 kaže da će Isus poslati svoga Svetoga Duha da nauči Njegove sledbenike svemu i da prizove u njihovo sećanje Njegove reči i učenja.

ODGOVORITE:

1. Koje je događaje u vašem životu Bog iskoristio da vas pozove da se vratite Njemu ili da uspostavite dublji odnos s Njime?
2. Koje korake možeš da preduzmeš danas kako bi obnovio pravilan odnos sa Hristom?

Krisel Doson, Li, Papua Nova Gvineja

18. april 2013.

NEZNANJE JE OPASNO

MIŠLJENJE (2. Petrova 1,19-21.)

Če

Na visoravnima Papue Nove Gvineje priča se o nekom mladom čoveku koji je živeo osamdesetih godina prošloga stoleća. U toku ceremonije inicijacije – primanja u društvo odraslih – bio je upozoren na opasnost koja mu pretila od okolnih plemena. Starešine sela kazale su mu da je njegov pokojni otac bio ratnik i da je pobio mnoge pripadnike neprijateljskih plemena. Mladić je dobio savet da izbegne da se druži s rođacima neprijateljskog plemena.

Međutim, mladić je smatrao da pripada novom naraštaju, u kom su obrazovanje, mediji, mešani brakovi i poslovi potkopavali tradicionalne običaje. Saveti starih nisu ga mnogo zabrinjavali jer je bio obrazovan, imao je posao u gradu i najveći deo života je provodio izvan sela. Međutim, jedne večeri izašao je na provod s prijateljima iz neprijateljskog plemena. U toku te noći, neko je otrovao njegovo piće. Umro je sledećeg dana.

Slično tom mladiću, mnogi ljudi danas slepo srljaju u propast zato što odbijaju da prihvate biblijska upozorenja. Mnogi ljudi misle da Biblija nije važna, da je ona samo ostatak iz prošlih vremena. Međutim, ispunjavanje njenih proročanstava i blizina Hristovog drugog dolaska predstavljaju izazov ljudskom nepoznavanju Božje Reči.

Starozavetni proroci su nagovestili da će Mesija doći. Govorili su o Njegovoj moći i slavi. Petrovo iskustvo na Gori preobraženja potvrđuje da su proroci bili u pravu (Luka 9,28-36). Zato je Petar i pisao na takav način da navede ljude da imaju poverenja u Božju Reč. On je opisao proročke reči kao svetiljku koja svetli u tamnoj noći i pokazuje ljudima kako da žive (2. Petrova 1,19).

Dokazi su upravo pred našim očima!

Prorok Joilo bio je u pravu kada je upozorio Judu na invaziju neprijateljskih snaga, koja se i dogodila u vreme provala Vavilonaca (Joilo 1,1-12). Slično tome, Petar objašnjava zašto treba da imamo poverenja u proročku reč, ali da pazimo da reči pravih proroka razlikujemo od reči lažnih (Jeremija 23).

Ne treba više da čekamo da vidimo kako se proročanstva ispunjavaju da bismo znali da su verodostojna. Dokazi su upravo pred našim očima. Apostol Petar, koji je i sam bio svedok ispunjavanja proročanstava, opisuje Pisma kao sigurnu proročku reč (2. Petrova 1,19). Nema alternative. Ako zanemarimo njene propise, biće to po cenu našeg života.

ODGOVORITE:

1. Kako Pismo jača našu veru?
2. U toku istorije, mnogi skeptici su sumnjali u autoritet Biblije. Zašto ona i dalje pobeđuje ljudsku mudrost?
3. Kakvoj opasnosti se izlažete ako i dalje budete zanemarivali poruke Biblije?

Endrju Opis, Li, Papua Nova Gvineja

IZRAŽAVANJE U METAFORAMA*ISTRAŽIVANJE (Joilo 1; Otkrivenje 7,14-16.)***ZAKLJUČI**

Metafore su slike iskazane rečima koje ostavljaju utisak na naše misli. Snažna metafora ostavlja tako snažan utisak da ga možemo prenositi svojoj deci, a ona opet svojoj deci. U Knjizi proroka Joila, skakavci su upotrebljeni kao metafora da se opiše uništenje i kraj vremena. Ova metafora je bila zamišljena da probudi Božji narod u sva vremena i da ga upozori na dolazeću propast. Naša zaštita od dolazeće oluje samo je u Bogu (Otkrivenje 7,14-16).

RAZMOTRI

- Napiši priču koristeći neku metaforu koja opisuje uništenje i kraj vremena.
- Pevaj svoju omiljeni pesmu o veri u Boga.
- Nauči napamet tekst o Božjoj zaštiti koja će ti dati mir u vreme nevolje.
- Podeli s prijateljem svoje misli o majanskom proročanstvu da će svet propasti 2012. godine. Potraži podatke o tome na internetu, ako nisi upoznat(a) s time!
- Nacrtaj autoportret koji će pokazati tvoje emocije kada si video uništenje dela Japana u martu 2012. godine.

POVEŽI

Joilo, 1. poglavlje; Otkrivenje, 7. poglavlje.

Velika borba, 40. poglavlje

Janja Mekelburg, Linkoln, Nebraska, SAD

Pouka 4

Od 20. do 26. aprila 2013.

Gospod Bog svih naroda (Amos)

„Kada lav rikne, ko se neće bojati? Kada Gospod rekne, ko neće prorokovati?“ (Amos 3,8)

RIKANJE LAVA – ODMAZDA ZA TLAČENJE PRAVEDNIH

UVOD (Amos 1-2; Matej 25,31-46.)

„Koliko dugo ćemo podnositi nevolje? Koliko dugo ćemo biti tlačeni?“ To je vika pravednika kada ih muče oni koji se nalaze na vlasti i imaju moć. Albert Ajnštajn je jednom rekao: „U pitanjima istine i pravde, nema razlike između malih i velikih problema, jer su problemi koji se odnose na ponašanje prema ljudima uvek isti!“ Tekst u Mateju 25,46 kaže da će oni koji propuštaju da se staraju o ljudima u nevolji „otići u muku vječnu“.

Kao hrišćani, mi smo ili ćemo biti tlačeni i progonjeni, bilo da se radi o direktoru ustanove, o nastavnicima, o vlastima. Važno je da ostanemo verni Bogu jer upravo onako kao što je lav car životinja, tako je i Gospod vladar celoga sveta. Njegova moć je savršena, i On nikada neće zaboraviti svoj narod. Isto onako kao što je odjekivala rika u vreme proroka Amosa, tako će rika odjekivati i u naše vreme.

Bez obzira na to koliko oluja besni, ostanimo u Gospodnjem brodu!

Sećam se da je, u vreme dok sam bio na prvoj godini studija medicine, nastalo veliko nevreme. Predavanja su bila odložena. Kada smo se vratili u školu, dobili smo obaveštenje da će se propuštena predavanja nadoknaditi sledeće subote. Bio sam ljut, ali uzalud. Predavanja su se i dalje održavala subotom. Međutim, Bog uvek čini nešto za svoj narod. On je dirnuo srca tehničara da snime predavanja za mene, tako da sam ih mogao gledati za vreme pauze za ručak u toku sledeće sedmice.

Ponekad ćemo se naći u okolnostima koje iskušavaju naš odnos prema Bogu, ali moramo imati na umu da će On uvek izbaviti svoj narod. Istinska vera je uzdanje u Njega bez obzira na teškoće u kojima se nalazimo. U toku ove sedmice, dok budemo proučavali iz Knjige proroka Amosa kako se Bog stara o svom narodu, imajmo na umu da je On veran i da uvek drži svoja obećanja. Nema tereta koji nadilazi Njegovu snagu, nema problema za koji On nema rešenje, nema potrebe koju On ne može zadovoljiti. Nikada se nemojmo pokolebati. Bez obzira na to koliko oluja besni, ostanimo u Gospodnjem brodu.

Ana-Liza Miler, Sent Katrin, Jamajka

21. april 2013.

PRVE SVEGA, NE ČINI NIKOME ZLA!

DOKAZ (Amos, 1. poglavlje)

Ne

Knjiga proroka Amosa opisuje Božji sud nad izrailjskim narodom zato što su odbacili Njegovu Reč i što su tlačili ljude koji su imali manje sreće u životu od njih. Božje rikanje, slično rikanju lava podseća na Njegov veliki gnev i predstavlja simbol suda koji će zadesiti one koji su ga razgnevili. Ponašanje Izrailjaca bilo je slično ponašanju mnogih današnjih ljudi.

Istorija je zabeležila mnoge primere tlačenja Božjeg naroda. U razloge njihovog tlačenja možemo ubrojati religijsku i političku pripadnost, nacionalnost, rasu i pol. Čak i danas, fenomen političkog tribalizma kakav se vidi u Bibliji uzrok je najvećih zločina protiv ljudskog roda. Jedna zamršena međugra svih tih faktora, zajedno s nemerljivom snagom prevare, prethodila je pokolju Jevreja i ratnih zarobljenika na vrhuncu Drugog svetskog rata.

Osim toga, te zločine nisu počinili zločinci, pobunjenici, revolveraši na kakve smo navikli, već lekari, doktori medicine po ovlašćenju vlasti svoje zemlje. Došlo je do očiglednog sloma zakonskog sistema države, ali i do potpunog odbacivanja Gospodnjeg učenja.

Naravno, naš Gospod nije mogao dozvoliti da takva dela ostanu nekažnjena. Na kraju rata, mnogi od tih lekara, oficira i državnih službenika bili su izvedeni na sud i kažnjeni zbog zločina protiv čovečnosti. To suđenje je postalo poznato kao Nirnberški sud. Tada, kao i u vreme proroka Amosa, „Gospod će riknuti sa Siona i iz Jerusalima će pustiti glas svoj i tužiće stanovni pastirski i posušiće se vrh Karmila!“ (Amos 1,2) Tekst u 1. Korinćanima 4,5 govori o svemu tome, ali i onome što je sakriveno, uključujući i sve naše grehe, i kaže nam da će sve što je sakriveno biti izvedeno na sud.

ODGOVORITE:

1. Koji biblijski tekstovi govore o suđenju koje će se odigrati u poslednje dane?
2. Koja nedavna događanja u svetu kao da najavljuju drugi Hristov dolazak?
3. Kako će Bog zaštititi svoj narod u poslednje dane?

Džejson Orlando Najt, Kingston, Jamajka

Prednosti i odgovornosti (Amos 3,1; Matej 25,14-30; 1. Korinćanima 2,12-14)

Imati decu i podizati ih nije lak zadatak. Čak i za Boga, vaspitanje dece se pokazalo kao naporan posao. Sinovi Izrailjevi bili su Njegov izabrani narod, koji se veoma ponosio što ima tako veliku prednost. Bog ih je štitiio i izbavljao iz nekih veoma opasnih položaja. Međutim, postali su oholi i samozadovoljni, a kada su zaboravili svog nebeskog Oca, počeli su da se bune. Posledica toga je bila ta da su mnogi među njima bili uništeni jer su propustili da poslušaju bezbrojne opomene i iskoriste prilike za pokajanje.

Opasne prednosti, prvi deo (Luka 12,47)

Čim su učenici i drugi ljudi prisutni da dan Pedesetnice primili Svetoga Duha, odmah su počeli da propovedaju i da služe (Dela 2). To pokazuje da sa svakim darom i svakom prednošću koju primamo od našeg Spasitelja dolazi i odgovornost. Krajnje je značajno da se ponašamo u skladu s tim odgovornostima, jer Biblija kaže: „Onaj sluga koji zna volju gospodara svojega i nije se pripravio niti učinio po volji njegovoj, biće vrlo bijen.“ (Luka 12,47) Mi ne smemo da budemo slični farisejima i sadukejima koji su postali oholi i sebični zato što su bili prihvaćeni kao Božja deca. Umesto toga, treba da budemo puni ljubavi, obzirni, nežni i velikodušni kao ljudi koji predstavljaju Spasitelja.

Hrišćani imaju dvostruku prednost.**Opasne prednosti, drugi deo (Matej 25,14-30; Efescima 1,3)**

U svojoj Poslanici Efescima, Pavle objašnjava da svi mi dobijamo duhovne blagoslove. Bog je svakoga obdario darovima i talantima za posebnu službu. Međutim, moramo da znamo da s tim darovima dolaze i odgovornosti. On svih nas se očekuje da položimo račun za ono što smo učinili s njima. Isus će ispitati svakoga od nas pojedinačno, dajući nam našu nagradu na osnovu toga koliko smo dobro upotrebili i umnožili Njegove darove. „Na veliki završni dan suda, one koje je samo nosila struja, koji su izbegavali prilike i odgovornosti, veliki Sudija će ubrojati među bezakonike.“ (*The SDA Bible Commentary Bible Commentary*, sv. 5, str. 511)

Na osnovu Pavlovog iskustva, vidimo da hrišćani imaju dvostruku prednost: „Meni najmanjemu od svih svetih dade se ova blagodet da objavim među nezabošćima neiskazano bogatstvo Hristovo i da otkrijem svima što je služba tajne od postanja svijeta sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista.“ (Efescima 3,8.9) Naša odgovornost je da propovedamo Hrista svetu, tako što ćemo ga objavljivati drugima. Bog svojim Svetim Duhom može da prosvetli svakoga koji je spreman da sluša. Gospod je milostiv i želi da nam pomogne da otkrijemo Njegove

darove. On želi da nam pokaže kako da se poslužimo talantima koji su nam povereni na najbolji mogući način i da Njegovu ljubav podelimo s njima.

ODGOVORITE:

1. Zašto neki ljudi propuštaju da se posluže svojim darovima i da tako ispune nameru koju Bog ima s njima?
2. Koji su neki od posebnih darova koje Bog daje svom narodu i kako da odgovoriš nekome koji tvrdi da nema nijedan dar?
3. Izrailjci su bili ponosni što su Božji izabrani narod. Ta oholost se pokazala kao razorna sprečivši ih da jevanđelje propovedaju drugima. Na koji način je slična oholost prisutna i u našoj Crkvi danas?

Dejn Džonston, Sent Ketrin, Jamajka

„Ko čini dobro ima od toga korist kao i onaj koji ga prima. Zaboravljajući na sebe radi drugih, pobeđujete svoje slabosti. Zadovoljstvo koje osećate čineći drugima dobro mnogo će doprineti rekreaciji tvog tela i duha. Zadovoljstvo koje čovek oseća čineći dobro oživljuje duh i krepí celo telo. Dok lice čoveka koji čini dobro odsjajuje radost, izražava moralnu plemenitost duha, dotle je lice sebičnjaka i tvrđice žalosno, potišteno i tmurno. Mane njihovog karaktera otkrivaju se na njihovom licu. Sebičnost i samoljublje ostavljaju trag na spoljašnjosti čoveka.

Onaj koji je prožet duhom nesebičnog dobročinstva ima udela u Božjoj prirodi, utekavši od pokvarenosti koja vlada u svetu kroz strasti; u sebičnog i pohlepnog saosećanje postepeno nestaje, a njegovo lice, umesto da odražava čistotu i svetost, popríma sliku palog neprijatelja.“ (*Poruka mladim hrišćanima*, str. 208, 209 orig.)

Matej govori o Caru koji dolazi u svoj svojoj slavi i koji se obraća onima koji mu stoje s leve strane, govoreći: „Jer ogladnjih i ne dadoste mi da jedem; ožednjih i ne napojiste me; gost bijah i ne primiste me; go bijah i ne odjenuste me; bolestan i u tamnici bijah, i ne obidoste me!“ (Matej 25,42.43) Nehumanost koja se pokazala ovde predstavljala je propuštanje da se čini dobro.

„Ono što predstavlja suštinu poslovnog poštenja i istinskog uspeha je prepoznavanje Božjeg vlasništva. Kao Stvoritelj svega, On je prvobitni vlasnik. Mi smo Njegovi pristavi. Sve što imamo dobili smo kao zalog od Njega da to upotrebimo u skladu s Njegovim uputstvima.

Ovo je obaveza koja počiva na svakom ljudskom biću. Ona je povezana sa svim područjima ljudske delatnosti. Bilo da to priznamo ili ne, mi smo pristavi, kojima je Bog dao talante i sposobnosti i stavio ih u svet da obavljaju posao koji im je dodeljen.“ (*Temelji srećnog doma*, str. 367. orig.)

ODGOVORITE:

1. Da li ne činiti dobro znači isto što i činiti zlo? Objasni svoj odgovor!
2. Kako upotrebljavaš talante kojima te je Bog blagoslovio? Da li za širenje jevanđelja?

Roksana Smit, Sent Ketrin, Jamajka

24. april 2013.

PRIPREMI SE ZA NJEGOV SUD

KAKO (Amos 1,2; 3,2; Matej 25,31-46; Luka 12,47.48.)

Sr

Amos govori o Božjem sudu i o potrebi da se čovek pripremi za Hristov dolazak. Da li se Amosovo proročanstvo obraća i nama danas? Mi smo već mnogo puta čuli Gospodnji glas, ali smo propustili da ga poslušamo. On nas poziva da jevanđelje podelimo s privilegovanima i siromašnima u našem društvu. Međutim, ponekad smo krivi za nehumano postupanje prema našim bližnjima jer smo želeli da uzdignemo sebe. Obratimo se zato Isusu da promeni naše puteve i da nas pripremi za svoj povratak. Evo nekoliko načina da to postignemo:

Poslušajmo Gospodnje sudove! Amos je slušao Gospodnji glas i njegova proročanstva su se obistinila. Međutim, drugi ljudi su odbili da slušaju jer nisu želeli da se vrate sa svojih zlih puteva. Da li se i mi držimo onoga što nam ne daje nikakve nade?

Živi po Gospodnjoj Reči! Svakoga dana trebalo bi da razmišljamo o Gospodnjoj Reči i da se molimo Svetome Duhu da nam pomogne da živimo po njenim načelima. Treba da govorimo drugima o Isusu i da im pomažemo da shvate Božja obećanja i Njegove sudove. Isto onako kao što je Amos opominjao ljude koji su živeli u svojim gresima, tako i mi treba da činimo. Govorimo svakome o našem Spasitelju.

Pomažimo Božjem narodu! Mi se ponekad držimo svojih grešnih puteva i skloni smo da se ponašamo neprijateljski prema drugim hrišćanima. Ogovaramo vernike Crkve i navodimo ih da se osećaju neugodno. Međutim, Bog kaže da smo sve ono što će se sve događati u nama samima u onoj meri u kojoj smo to činili drugima. Sve što činimo drugima u stvari činimo samome Hristu u liku naših bližnjih (Matej 25,40). Upravo zato moramo da budemo pažljivi u svemu što činimo pripadnicima Božjeg naroda, ali ne samo njima. Važno je da budemo pažljivi u svakom trenutku tako da ne navedemo nekoga da napusti Gospodnje puteve zbog nas i naših postupaka. Ako želimo da pomognemo drugima, treba da se staramo i za njihovu prirodnu sredinu. Ako volimo Gospoda, mi ćemo braniti siromašne i nevoljne oko nas jer je to i Isus činio dok je bio na ovoj zemlji.

Čini ono što te je Gospod pozvao da činiš! Onome kome je mnogo dano mnogo će se i tražiti od njega. Upravo zato treba da se potrudimo da se Božja Reč propoveda u svim krajevima sveta. Međutim, prvo moramo poučavati ljude oko sebe, počev od našeg doma i okoline. Mi smo dobili nalog da se pripremimo za Hristov dolazak. Ništa ne sme da nam bude važnije od Božjeg dela, i zato moramo biti spremni da Boga stavimo na prvo mesto u svemu što činimo.

Ašani Džejms, Sent Ketrin, Jamajka

DA LI SI SVETIONIK?*MIŠLJENJE (Isaija, 58. poglavlje)*

Svetionici usmeravaju brodove na moru. Oni su važni za sigurnu navigaciju i stizanje na cilj. Božje proročke poruke su slične svetionicima. Te poruke rasvetljavaju put našeg života kojim treba da idemo i usmeravaju nas u pravom smeru tako da možemo sigurno stići u Božje carstvo. One nam ukazuju na Isusa i pokazuju da se Njegova dobrota ne pokazuje samo u velikim i važnim događajima, već i u malim zbivanjima koja mogu da unesu velike promene u život naših bližnjih.

Tekst u Isaiji 58,6-11 nam kaže da, kada činimo dobro bližnjima, naša svetlost sija i blagoslovi se umnožavaju. Prema mojim zapažanjima, s godinama mnogi hrišćani propuštaju da dosegnu ljude s kojima se sreću, pa čak i one s kojima rade svakoga dana. Mislim da bi se hrišćani u tome mogli veoma popraviti, posebno kada se radi o pomaganju bližnjima. Samo smešak ili kratak pozdrav mogu nekome da ulepšaju celi dan. Mi hrišćani ne smemo da se pretvorimo u kamen spoticanja svojim bližnjima time što ćemo zanemariti da budemo ljubazni i spremni da ukažemo pomoć.

**Ovaj veliki događaj
pokazuje neograničenu
Božju moć.**

Važno je za nas da uspostavimo bliske odnose sa Hristom putem molitve i proučavanja Biblije. Od najveće je važnosti da dozvolimo Svetome Duhu da nam pomogne tako da svakoga dana budemo sve sličniji

Isusu. Biti kao što je On treba da bude baš cilj. Pouke za ovu sedmicu još jednom su me uverile da Bog želi i može da me upotrebi kao svoje oruđe. Ja sam u stvari prazan sud koji treba da se ispuni Njegovim Svetim Duhom. Pretražujmo Božju Reč i, dok to činimo, tražimo da dobijemo mudrosti i razumevanja da bismo mogli da raspoznamo na koji način Hristos želi da se ponašamo prema bližnjima. Ustani! Kreni! Budi slobodan i hrabar! Neka svetli vaša svetlost!

ODGOVORITE:

1. Šta ti stoji na raspolaganju čime bi mogao da svetliš kao svetionik i da dovedeš druge Bogu?
2. Na koji način si služio kao svetionik u toku prošle sedmice?

Šeneka Dejvidson, Kingston, Jamajka

26. april 2013.

ON MOŽE: DA LI TI HOĆEŠ?

ISTRAŽIVANJE (Amos 4,6-12.)

Pe

ZAKLJUČI

Mi smo Laodikejska crkva, koja luta po svetu i ponekad upada u Sotonine zamke. Da bi mogao da radi sa nama i usadi u nas hrišćansku prirodu, Bog nam šalje svoga Svetoga Duha, kog je slao i Izrailjcima u vreme proroka Amosa. „Onaj koji je zaista obraćen biće tako ispunjen duhom ljubavi od Boga da će čeznuti da prenese drugima radost koju je sam osetio.“ (Svedočanstva, sv. 9, str 30 orig.)

RAZMOTRI

- Grafički predstavi svoj duhovni život iz godine u godinu, počev od krštenja do danas. Obeleži tačkom svaku godinu svog duhovnog rasta putem knjiga koje si pročitao, zahvaljujući ljudima kojima si svedočio, službi koju si obavljao, ljudima koje si pripremao za krštenje. Zabeleži najviše i najniže tačke kroz koje si prolazio svake godine. Šta je doprinelo da se tako osećaš i ponašaš?
- Pošalji razglednicu prijatelju i kaži mu šta si otkrio u toku prošle sedmice za vreme svoga proučavanja.
- Sviraj, pevaj ili čitaj neku pesmu iz Pesmarice o tome koliko ti je potreban Isus. Sastavi i recitaciju na temelju misli koje su ti se javljale u toku pevanja ili čitanja pesme.
- Moli se za potrebe ljudi s kojima si se sretao u toku dana.
- Piši dnevnik o svojim duhovnim iskustvima i o tome kako ti se Bog sve više otkriva.
- Ispeci kolače i stavi ih u kesu na kojoj ćeš napisati tekst iz Jovana 3,16. 17. Daj je prijatelju za kog misliš da je u nevolji!

POVEŽI

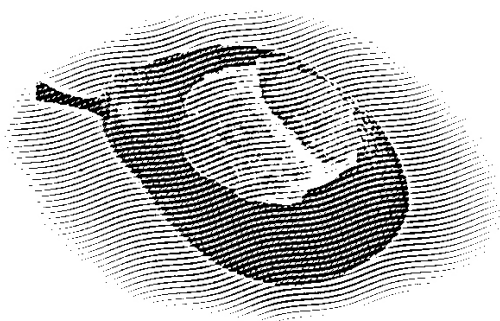
Isus Navin 24,14-24; 1. Carevima 18,20-39; Filibljanima 3,8-14.

Čežnja vekova, 74. poglavlje

Olden Hou, Berien Springs, Mičigen, SAD

Pouka 5

Od 27. aprila do 3. maja 2013.

Tražite Gospoda i bićete živi!

„Tražite dobro, a ne zlo da biste bili živi; i tako će Gospod Bog nad vojskama biti s vama, kako rekoste!“ (Amos 5,14)

27. april 2013.

U POTRAZI ZA ODGOVORIMA

UVOD (Amos 5,14.)

Su

Veličanstvena stoletna stabla su nestala. Nove građevine koje su blistale na suncu zamenile su te dostojanstvene stražare na mestu gde su se nekada tiskale stotine studenata. Uzdahnuo sam nostalgično, sećajući se svojih studentskih dana. I dok sam se vozio pored poznatih zgrada, nasmešio sam se sećajući se napeatih noći pisanja referata i završnih ispita na kraju godine. Kako sam ozbiljno radio samo da nađem prave reči, prave odgovore.

Život je pun pitanja. Neka nisu tako zakučasta kao ona na času hemije, ali ipak zahtevaju odgovore. U stvari, čim se probudimo svakoga jutro, počinjemo da odgovaramo na niz pitanja. Kako se osećam? Šta ću jesti za doručak? Šta ću obući? Spisak se proteže u beskraj.

U krajnjoj liniji, međutim, svi naši odgovori zavise od toga kako smo odgovorili na ono veliko pitanje – pitanje od vaseljenske važnosti, pitanje koje menja život i na koje moramo dati odgovor na konačnom ispitu: hoću li uživati u ovom životu i večnosti na nebu sa Hristom zato što prihvatam Njegovu smrt na krstu za mene? Naš odgovor na to pitanje određuje ne samo kako će izgledati potraga za odgovorima na ostala pitanja, već i kako će izgledati i ceo naš život.

Kada sam čitao starozavetni izveštaj o Izrailjcima, došao sam do zaključka da nisu bili suviše pametni. Isto onako kao što je Pavle nazvao Galate nerazumnima, mislim da je i Amos imao dovoljno razloga da kaže: „O, vi, nerazumni Izrailjci!“ Zašto nisu pazili? Bog im je dao odgovore na pitanja sa završnog ispita: „Tražite me i budite živi!“ (Amos 5,5) Pitam se kako su ti nerazumni Izrailjci mogli da previde taj odgovor! Nisu imali nikakvog razloga da otimaju od siromašnih da bi namirili svoje potrebe jer bi im Bog dao dovoljno svega. Nisu morali da pitaju nekadašnjeg pastira koji je postao prorok jer su mogli da znaju kako izgleda život pod Božjom zaštitom. Ipak, na neki način nisu uspeli da dođu do ovog priručnika za subotnu školu i nisu uspeli da daju pravi odgovor na postavljena pitanja. Nerazumni Izrailjci!

Dok sam tako vozio stazama kroz studentski grad, našao sam se u slepoj ulici. Kako sam mogao da se nađem ovde, iako je nekoliko saobraćajnih znakova ukazivalo na to da se radi upravo o slepoj ulici? Bio sam suviše zaposlen tražeći nešto drugo što sam smatrao važnijim! O, nerazumnog li mene!

Neka te Sveti Duh vodi u toku proučavanja pouke za ovu sedmicu tako da ne propašiš sve odgovore koje Bog želi da ti pruži!

Mišel Rid, Eldžin, Južna Karolina, SAD

Izrailj je bio na vrhuncu svoje moći kada je Amos proricao. Međutim, izrailjsko je društvo nazadovalo. Preljuba, pljačka, ubistva na sve strane. Bog je poslao Amosa da privuče pažnju na grehe Izrailja tako da se narod može pokajati.

Mrziti na zlo, voleti dobro (Psalam 97,10)

Amos je veliki prorok Božje pravednosti¹. On je pozivao na pravednost prema bližnjima i pokazivao da Izrailj, zato što mu je data posebna prilika da upozna Božju volju, treba da živi po ovom višem merilu pravde².

Amosov savet? Mrzi na zlo! Kada se približimo Bogu, mi ćemo uvideti da je greh stvarna prepreka za naše odnos s Njime. Koji je drugi Amosov savet? Voli dobro! Budi blizu Bogu i čini ono što će tvoju pažnju obratiti na Njega. Budi neodvojivo povezan sa svim onim što te približava Bogu i što doprinosi dobru tvojih bližnjih³.

Uobičajena religija (Amos 5,24)

Pravi proroci će svakako doći u sukob s utvrđenom i prihvaćenom religijom. Amos je uputio izazov verskim vođama koje su uvele pokvaren sistem izrabljivanja i privilegija zato što im je on bio finansijski koristan. Oni su bili slepi za patnje bližnjih. Za Amosa, vera nije bila dostojna tog imena ukoliko nije dovođila do pravde. Njegova tema je glasila: „Nego sud neka teče kao voda i pravda kao silan potok⁴“ (Amos 5,24) Bog nije bio zadovoljan bogoslužjenjem Izrailjaca, njihovim praznicima i posebnim darovima. Umesto toga, On je tražio iskreno pokajanje i bogoslužjenje od srca.

Pozvan da bude prorok (Amos 7,14.15)

Amasija, idolski sveštenik u Vetilju, poslao je poruku Jerovoamu, caru Izrailja: „Amos diže bunu na te usred doma Izrailjeva, zemlja ne može podnijeti svih riječi njegovih!“ (Amos 7,10) Amos je govorio: „Jer ovako govori Amos: Jerovoam će poginuti od mača, a Izrailj će se odvesti iz zemlje svoje u ropstvo!“ (Amos 7,11) Da li je Amasija želeo da pravi neprilike? Možda. Međutim, i cara i zemlju je očekivala kazna ukoliko se ne pokaju zbog svojih greha.

Amos je svoju poruku o pokajanju objavio „usred doma Izrailjeva“, na mestu gde su vladali idolopoklonstvo i otpadničko bogoslužjenje. Međutim, Amasija nije želeo da se objavljuje Božja poruka. Rekao je Amosu da beži u Judu i da proriče odande. Amos je izjavio da nije prorok po profesiji, već da je jednostavno odgovorio na Božji poziv. Uobičajena je pogreška da se misli da oni koji nisu obrazovani po opšte

1 *The Open Bible: It Is Written Heritage Edition* (Nashville, Tenn.: Thomas Nelson, 1975), str. 812.

2 Isto.

3 Biblos.com, Clark's Commentary on the Bible, <http://bible.cc/romans/12-9.htm> (31.1. 2012.).

4 *The Open Bible*, str. 812, 813.

prihvaćenim merilima uopšte nisu obrazovani. Gospod je poučavao Amosa u usamljenosti njiva i šuma, dolina i bregova Judeje dok je čuvao ovce i prikupljao plodove sa stabala sikomore⁵. Bogu je bio potreban govornik koji se neće povlačiti pred narodom kada vlastodršci budu pokušavali da učutkaju Božju poruku, neko ko će biti spreman da se odazove Gospodnjem pozivu, neko ko veruje u pravednost i vernost Boga Izrailjeva čak i onda kada oštro postupa prema neposlušnjima. Taj govornik je bio Amos.

Najgora vrsta porodice (Amos 8,11)

Izrailjci su bili neposlušni Bogu tako dugo vremena da je već bilo kasno da izbegnu Njegove sudove. Duboka žalost ponekad pokrene ljude da poslušaju Sveto pismo. Na nesreću, takva žalost često dolazi suviše kasno da postigne bilo kakve pozitivne rezultate. To je tako ne zato što se Božja ljubav povukla od grešnika, već zato što je grešnik suviše otvrdnuo u svom bezakonju tako da želi samo da izbegne posledice svojih prestupa, a ne da odbaci svoje zle puteve. Žalostio je Svetoga Duha preko mere i uništio nadu na istinsko pokajanje i reformu karaktera⁶.

Bog nas je stvorio kao slobodna moralna bića. On nam dozvoljava da sami biramo svoj put kroz život, ali moramo da prihvatimo i posledice svog izbora. Neposredno pre Hristovog drugog dolaska, oni koji su izabrani da idu zlim putevima moraću da pretrpe sedam poslednjih zala. Oni će želeti olakšanje i možda će se naizgled vraćati Bogu. Međutim, to neće biti istinsko obraćenje, i On neće biti u stanju da usliši njihove molitve.

**Bog nas je stvorio
kao slobodna
moralna bića.**

Judine ruševine obnovljene (Amos 9,11-15)

Sada Amos gleda na obećanje o budućem obnovljenju. Ona su se ispunila kada se Juda vratio iz vavilonskog ropstva. Pošto Izrailj nije zadovoljio Božja očekivanja, nezabošcima je dodeljena prilika koju Izrailjci nisu iskoristili. Božje obećanje će se ispuniti na svima onima koji ga slede. Postoje mnogi filozofski i politički sistemi života koji teže da utemelje zakon i sve međuljudske odnose na prirodi čoveka. Svi takvi sistemi, bilo da se radi o komunizmu, humanizmu, socijalizmu ili kapitalizmu, osuđeni su na propast zbog jedne fatalne greške: oni ne priznaju grešnu, sebičnu prirodu čoveka. Oni zanemaruju Boga i obožavaju čoveka. Adam je živio sedam stoleća pre Hrista, ali je video i ono što mnogi ne uspevaju ni danas da vide⁷.

ODGOVORITE:

Kako bismo mogli naučiti da prepoznamo svoju grešnu prirodu? Šta treba da učiniš kada vidiš grešnost svoje prirode?

Karen Pajrs, Pendlton, Južna Karolina, SAD

5 *The SDA Bible Commentary*, 1. izdanje, tom 4, str. 978.

6 Isto, str. 980.

7 *The Open Bible*, str. 812, 813.

Većina hrišćana ne smatra sebe prorocima. Međutim, Bog je svakome od nas poverio poruku: pokajte se i vratite se Gospodu da se spasete! To nije dužnost koja se može olako shvatiti, ili koja se može prepustiti nekome drugome. Na sve strane vidi se sklonost da se pojedinačni napori zamene delovanjem organizacija. Mnoštvo ljudi prepušta organizacijama i ustanovama delo dobročinstva, izgovaraju se zato što nemaju dodira sa ljudima, što su im srca postala hladna. Postaju obuzeti sobom, neosetljivi. Ljubav prema Bogu i čoveku polako izumire.

„Hristos je svojim sledbenicima poverio pojedinačno delo – delo koje se ne može obaviti preko zamenika. Služba bolesnima i siromašnima, objavljivanje jevanđelja izgubljenima ne može se prepustiti odborima i organizovanim dobrotvornim organizacijama. Pojedinačna odgovornost, pojedinačni napori, lične žrtve, to su zahtevi jevanđelja.“ (*Služba isceljenja*, str. 14 orig.)

Koliki među nama se osećaju nekvalifikovanim ili nesposobnim da rade za Gospoda? Mi se izgovaramo da drugi imaju više novca, više moći, ili više očiglednih duhovnih darova, ali to nisu prihvatljivi izgovori. Međutim, razmotrite i ovo: „Danilo je bio judejski knez. Isajja je imao carsko poreklo. David je bio mladi pastir, Amos govedar. Zaharija zarobljenik u Vavilonu. Jelisije zemljoradnik. Gospod je za svoje predstavnike uzeo sve te proroke i knezove, plemiće i obične ljude i naučio ih istini koja mora da se objavi svetu.“ (*Služba isceljenja*, str. 148) Isti poziv je danas upućen svakom hrišćaninu.

Odgovornost počiva na svima!

„Svakome koji postaje učesnik u Njegovoj blagodati Gospod određuje posao koji treba da obavi za druge. Kao pojedinci treba da stanemo na svom delu i da kažemo: 'Evo mene, pošlji mene!' (Isajja 6,8) Odgovornost počiva na svakom pojedinačnom hrišćaninu, bilo da je trgovac ili farmer, profesionalac ili mehaničar. Naš je posao da otkrijemo ljudima jevanđelje o njihovom spasenju. Svaki poduhvat u kom učestvujemo treba da ima taj cilj.“ (*Služba isceljenja*, str. 148)

Kao i mnogi proroci koji su živeli pre nas, delite Gospoda sa svetom, uzdajte se u Njega da vam da snagu koja vam je potrebna. On vas neće izneveriti.

ODGOVORITE:

Koje pouke se mogu izvući iz proučavanja života biblijskih proroka i kako da primenimo te pouke u svojoj službi za Gospoda?

Amanda Ernst, Šarlot, Severna Karolina, SAD

30. april 2013.

POZIV: MRZI NA ZLO, A VOLI DOBRO

DOKAZ (Amos 5,1-15.)

Ut

Zašto ima tako mnogo mržnje na svetu? Čini se da svaki pojedinac vodi brigu jedino o sebi. Kao nastavnica, gledam studente kako popreko posmatraju druge, koji jedna da obraćaju pažnju na njih. Čak i među decom u prvom razredu može se zapaziti takvo ponašanje.

Šta da kažemo o onima oko nas koji sebe smatraju hrišćanima? Šta da kažemo o adventistima sedmog dana? Isus će uskoro doći, ali da li se i mi ponašamo kao i ostali? Da li sebičnost usmerava sve naše postupke? Gde su ljudi koji mrze zlo i vole dobro?

U Knjizi proroka Amosa Bog poziva Izrailj da odbaci sve svetovne uticaje i običaje koje su prihvatili i da se vrati Njemu. Ukoliko to ne budu učinili, biće izgubljeni. Tekst u Amosu 5,18. Kaže: „Šta će vam dan Gospodnji? Tada je mrak, a ne vidjelo!“ Bilo bi to kao da čovek pobegne od lava i da ga onda ujede zmija (stih 19). Za one koji se boje Gospoda, Dan Gospodnji će biti svetlost, ali za one koji se rugaju Gospodu svojim neiskreno svetkovanim praznicima, postovima i žrtvama, taj dan će biti tama tako duboka da neće biti svetlosti ni puta koji vodi u spasenje.

**Da li smo
zaista u istom
položaju kao i
Izrailjci?**

Da li smo mi u istom položaju kao i Izrailj? Da li idemo u subotnu školu i na propoved samo iz običaja ili iz nekih sebičnih pobuda? Možda idemo u crkvu samo zato što to čine i naši prijatelji ili porodica? Šta da učinimo da dođe do promene? Za Izrailjce je to značilo poniženje i izgnanstvo u drugu zemlju. Šta će to značiti za tebe? Nečiju smrt, požar u kući, ili će i nečija ljubazna reč moći da ti pomogne da shvatiš u čemu je tvoja potreba?

Bog nas poziva da budemo Njegov narod. Dao nam je svoju Reč da živimo po njoj. Pozvao nam je iz tame. Sotona riče okolo i traži koga da prevari. Kada dozvolimo da svet utiče na naš život, onda Božja Reč ima malo uticaja nas. Hoćeš li i ti tražiti Božju Reč i naći život?

ODGOVORITE:

1. Koja zla si već počeo da smatraš normalnim oblikom ponašanja?
2. Šta bi mogao da učiniš da izmeniš svoju moralnu orijentaciju?
3. Dženifer Fos, Momel, Arkanzas, SAD

U Knjizi Amosovoj Bog poziva jedan naraštaj da zastupa ono što je pravo i da traži Gospoda. Da li mi tražimo Gospoda? Ima toliko toga što bi moglo da skrene naše misli od Gospoda – fejsbuk, tviter, najnoviji elektronski aparati, igrice, možda čak i droge ili alkohol.

Sami po sebi smo nesposobni da savladamo te izazove tako da se ne pretvore u zavisnost. Mi možda imamo želju za nečim drugim, ali ne znamo gde da započnemo svoju potragu. Bog nas poziva i usađuje u nas želju da ga bolje upoznamo. Stvarno pitanje glasi: da li smo spremni da dozvolimo Bogu da nas vodi u razvoju hrišćanskog karaktera? Evo nekoliko aktivnosti koje nam mogu pomoći da se oblikujemo po Njegovom uzoru i da postanemo slični Njemu:

Molitva! Ako u srcu ne osećamo tu vatrenu želju da upoznamo Hrista, onda se molimo za to. On će nam dati srce koje čezne za Njime. Zar zaista ne osećamo tu glad za Njime? Većina od nas se odupire Njegovim pozivima. Međutim, isto onako kao što naučimo da trčimo brže posle nekoliko meseci vežbanja, tako se možemo naučiti da razgovaramo s Isusom ako ga ponovo budemo tražili u molitvi.

Daj Bogu svoje srce! Ja mogu da tražim od Boga da uzme moje srce, ali ima trenutaka kada ne mogu da mu ga predam zato što me moja oholost sprečava u tome. Zato moram da se molim da On uzme moje srce i da ga promeni tako da postane slično Njemu. Biblija kaže: „I daću vam novo srce i nov ću duh metnuti u vas, i izvadiću kameni srce iz tijela vašega i daću vam srce mesno.“ (Jezekilj 36,26)

Proučavaj Božju Reč! Kada budemo provodili vreme sa Hristom proučavajući Njegovu Reč, On će postati naša stvarnost. On će se uskoro vratiti. Proučavanje Biblije nam pomaže da se pripremimo za susret s Njime.

Da li si spreman da se oslobodiš sebičnosti?

Odbaci sebičnost! Što više budemo proučavali Božju Reč, to ćemo više postajati svesni da Bogu i bližnjima moramo dati prednost u svom životu. „Ništa ne činite uprkos ili za praznu slavu, nego poniznošću činite jedan drugoga većim od sebe.“ (Filiplijanima 2,3) Da li si spreman da se oslobodiš sebičnosti? Da li si spreman da zatražiš od Spasitelja da bude uz tebe i da te vodi?

ODGOVORITE:

1. Koji je za tebe najbolji oblik kućnog bogoslužnja?
2. U kom smislu je naša sebičnost naš najveći neprijatelj?
3. Šta da učiniš da rešiš problem sebičnosti?

Džoana Majer, Monjument Veli, Juta, SAD

2. maj 2013.

U ČIJOJ JE RUCI VREME?

MIŠLJENJE (Amos 5.4-6.)

Če

Bog nas poziva da ga tražimo. Međutim, u ovo naše vreme, traženje Gospoda nije uvek i najlakši posao. Toliko drugih stvari zahteva našu pažnju: posao, porodica, prijatelji, škola, da ne pominjemo medije s kojima smo neprestano u dodiru. Đavo zna kako da nas drži toliko zaposlene da stvarno nemamo vremena da razvijamo svoj lični odnos sa Hristom.

Radi se zapravo o velikoj borbi između dobra i zla, između Hrista i Sotone. Sve odluke koje danas treba da donesemo znače i izbor između Hrista i Sotone. Ako budemo izabrali Božji put, moramo Njemu prepustiti ceo svoj život. Mi moramo da učinimo Hrista svojim najboljim prijateljem. U suprotnom, nema nikakve koristi da govorimo da smo hrišćani. Mogli bismo sasvim slobodno da živimo svetovnim načinom života, ukoliko nismo spremni da Hristu predamo sve što imamo i što jesmo. Nema nikakve koristi od toga da se samo trudimo da izgledamo dobro u očima onih s kojima živimo. Važno je jedino šta Bog misli o nama, zar ne?

Svi mi zauzimamo posebno mesto u Isusovom srcu.

U stvari, to je i razlog iz kog je Hristos umro za nas – da nas spase. On je želeo da podeli svoj život s nama lično. On želi da bude prijatelj s nama. Veoma je lako kazati: „Ima toliko drugih ljudi na svetu. Zašto bi Njemu baš bilo stalo da se upozna sa mnom?“ Međutim, Njemu je zaista stalo do tebe. On želi svakoga od nas. Svaki od nas zauzima posebno mesto u Njegovom srcu.

Odvoji vreme da se upoznaš s Hristom na nov način. Razmisli o tome šta te stvarno sprečava da ga iskreno tražiš! Odbaci sve to i odvoji vreme da pronađeš Hrista. On te čeka raširenih ruku.

ODGOVORITE:

1. Kako ti sam lično možeš da ojačaš svoj odnos sa Hristom?
2. Kako ti ono što je Hristos učinio na krstu pokazuje da želi da uspostavi lični odnos s tobom?
3. Šta te sprečava da tražiš Gospoda?

Džoela Majer, Monjment Veli, Juta, SAD

ZAKLJUČI

Atletičari tako postavljaju svoj program treninga da postignu vrhunac forme u određeno vreme. Izrailjci nikada nisu razumeli to pravilo. Stalno su propuštali da slede Božji plan da postanu vrhunski spremni u duhovnom smislu. Umesto toga, usredsređivali su se na idole i druge zemaljske poslove. Bili su tako slepi i gluvi da čak ni onda kada im je Bog poslao Amosa nisu hteli da slušaju. Bog traži neke savremene Amose da povede ljude za sobom. On nas poziva da budemo pažljivi i da ne padnemo u klopku formalističke religije, umesto da uspostavimo dubok i trajan odnos s Njime.

RAZMOTRI

- Vođenje dnevnika, beleženje koliko vremena provodiš na raznim aktivnostima kao što su proučavanje Biblije, spavanje, jedenje, rad, gledanje televizije, internet i tako dalje. Šta ti tvoj dnevnik kaže o tome gde su tvoji prioriteti?
- Zatraži od pet osoba da ti kažu šta je to pravda. Koliko se njihovi odgovori slažu s Amosovom porukom?
- Napiši Amosove reči na komadu papira i stavi ga negde gde ćeš ga često gledati, tako da te podsećaju da budeš savremeni Amos.
- Napiši koliko puta si u toku dana govorio nekome o Isusu svojim rečima ili delima. Šta ti je olakšavalo ili otežavalo da to činiš?
- Prikupi slike iz časopisa ili novina koje prikazuju savremenu borbu između dobra i zla, pravdu ili nepravdu.
- Pevaj ili sviraj pesme koje te podsećaju na Božju ljubav.

POVEŽI

Proroci i carevi, 23. poglavlje; *Velika borba*, 40. poglavlje

Odri Anderson, Sent Albans, Engleska

Pouka 6

Od 4. do 10. maja 2013.

Spreman da oprostí (Jona)

„A ja ću ti glasom zahvalnim prinijeti žrtvu, i ispuniti što sam zavjetovao; spasenje je od Gospoda.“ (Jona 2,10)

UVOD

Da li si ikada bio optužen za nešto što nisi učinio? Zaista se nisi ugodno osećao, zar ne? U Bibliji i u celoj istoriji ima mnoštvo primera ljudi koji nisu zaslužili ono što im se događalo. U stvari, Pismo nam govori da možemo i da očekujemo takvo pogrešno primenjivanje pravde: „Ako vidiš gdje se čini nepravda siromahu i otima sud i pravda na zemlji, ne čudi se tome, jer viši pazi na visokoga, i ima još viših nad njima.“ (Propovednik 5,8) Mi osećamo saosećanje prema ljudima u takvom položaju i nalazimo utehu u Božjem obećanju da će pravda biti zadovoljena kada se On bude ponovo pojavio.

Međutim, postoji i jedna druga vrsta nepravde koja nam isto tako smeta. To je nepravda kada ljudi dobijaju više nego što su zaslužili. Članak u novinama privukao je moju pažnju pre nekoliko godina. Radilo se o mladiću po imenu Majkl Kerol. Majkl je dobio 15 miliona dolara na nacionalnoj lutriji u Engleskoj. Kad je bio mlađi,

Svi mi dobijamo više nego što smo zaslužili.

stalno je završavao u zatvoru, a sada je želeo da potroši svoje milione na brza kola, drogu i kockanje sve do poslednjeg dolara. Kada je u tome uspeo, govori se da uopšte nije žalio što je tako potrošio svoje bogatstvo.

Mnogi ljudi su se ljutili na Majkla zbog načina na koji je potrošio svoj novac. Zato što ga nije potrošio mudro, oni su smatrali da ga nije ni zaslužio. Prorok Jeremija je izrazio sličnu misao kada se tužio Gospodu: „Pravedan si Gospode, ako bih se pravdao s tobom; ali ću progovoriti o sudovima tvojim. Zašto je put bezbožnički srećan? Zašto žive u miru svi koji čine nepravdu?“ (Jeremija 12,19) U biblijskoj pouci za ovu sedmicu, videćemo kako se Jona bori sa sličnim osećanjem kada Bog daje dar oprostjenja stanovnicima Ninive koji ga, prema Joninom mišljenju, ne zaslužuju.

Zamisli kako bi se osećao kada bi neko kog poznaješ kao prestupnika i siledžiju odjednom počeo da proučava Bibliju i kada bi se krstio, dok si ti celoga svoga života živeo po pravilima? Da li bi bio srećan zbog njega? Ili bi mislio da zaista ne zaslužuje da se jednostavno ušeta u Božje carstvo pošto je toliko vremena služio Sotoni?

Setimo se reči koje je Pavle zapisao: „Jer svi sagriješite i izgubili su slavu Božju.“ (Rimljanima 3,23) Prema tome, velika je istina da svi dobijamo više nego što smo zaslužili, zar ne? A šta bismo više i mogli da poželimo?

Dženi Voler, Reding, Engleska

5. maj 2013.

NESHVATLJIVA PRIČA ILI PAMETNA PROPOVED?

DOKAZ (2. Carevima 14,23-27; Matej 12,38-41.)

Ne

Svi raspoložili dokazi govore da je Knjiga proroka Jone uključena u jevrejske svete spise najmanje dva veka pre Hrista¹. Međutim, Jonini doživljaju tako su puni čudnih zbivanja i ironičnih preokreta da ta knjiga nekima izgleda kao suprotnost viđenjima, proročanstvima i opomenama koje nalazimo u drugim knjigama Malih proroka.

Na neki način ipak izgleda da Knjiga proroka Jone ima istorijsku podlogu. On se pominje u 2. Carevima 14,25. Tu se govori da je prorok Jona preokrenuo Jerovoamu II (793-753. godine pre Hrista) da će pobediti svoje neprijatelje. U 2. Carevima nemamo napomenu o Joninom iskustvu u Ninivi. Međutim, ona počinje tipičnom jevrejskom rečenicom: „Dođe riječ Gospodnja Joni...“ Time je nagovešteno nadahnuto, autentično proročanstvo. Isus povlači paralelu između Jone i samoga sebe (Matej 12,38-41). „Jer kao što je Jona bio u trbuhu kitovom tri dana i tri noći, tako će biti i sin čovječji u srcu zemlje tri dana i tri noći.“ Ovaj Jonin „kit“ se dobro uklapa u mesopotamske legende. Ninivljani su obožavali Dagona, božanstvo koje je izgledalo pola čovek, a pola riba. Možda se na njega odnose i reči proroka Isaije kada govori o „levijatanu, prугоj zmiji i o levijatanu krivuljastoj zmiji“ (Isaija 27,1). Ovo čudovište, koje se pokorava Bogu, predstavlja smrt.

Jona je dobio zadatak da objavi: „Jošte četrdeset dana pa će Niniva propasti!“ (Jona 3,4) Broj četrdeset je broj godina koje su Izrailjci proveli lutajući pustinjom, i broj dana koje je Isus proveo u pustinji izložen kušanijima (Luka 4,2). Prema tome, taj broj simbolički predstavlja vreme kušanja. Bog je znao da Jona ne želi da Niniva dobije vreme milosti. Pa, zašto je onda Bog poslao upravo Jonu u Ninivu? Ovaj kratki izveštaj pokreće mnoštvo pitanja. On posebno udara na naša unapred stvorena mišljenja o Bogu i Njegovim namerama sa svetom.

Ova kratka priča pokreće mnoštvo pitanja.

ODGOVORITE:

1. Razmotri simboličku vrednost Knjige proroka Jone s obzirom na to kako najavljuje Hristovo iskustvo na zemlji.
2. Koja druga pitanja pokreće Knjiga proroka Jone? Kako ta pitanja mogu da ojačaju našu veru, iako se neki odgovori graniče sa čudom?

Margaret Arbaki Paterson, Braknel, Engleska

1 Elmer Dyck, „Jonah Among the Prophets: a Study in Canonical Context,“ *Journal of the Evangelical Theological Society*, sv. 33, br. 1 (1990), str. 63–73.

Bogu je stalo do svih ljudi (Jona 1,1-17; 3,1-10; 4,2)

U celokupnoj Knjizi proroka Jone vidimo da je Bogu stalo do svakog pojedinca. Jona jasno govodi o tome kako se Bog odnosi prema Izrailjcima, prema svom narodu. Bog je milostiv, žalostiv, spor na gnev, pun ljubavi. Ono što Jona nije mogao da shvati ili nije želeo da prihvati je činjenica da se Božja ljubav proteže i na nevernike – uključujući i protivnike Izrailja, Ninivljane.

Razmotri kako se Bog odnosi prema Joni, Izrailjcu. Uprkos njegovoj neposlušnosti, Bog ga izbavlja, pruža mu i drugu priliku da posluša, strpljivo se raspravlja s njime o spasavanju Ninivljana. U najtežim mogućim okolnostima, Bog se objavljuje kapetanu lađe i mornarima usred oluje kroz Jonino priznanje i utišavanje vetra. Ovi pojedinci pozitivno odgovaraju i bivaju primljeni pred Bogom.

Koliko god to bilo neprihvatljivo Joni, Ninivljani su prikazani kao predmet Božje ljubavi, milosti i saučešća. Knjiga proroka Jone ne bavi se pokvarenošću Ninivljana, već činjenicom da su se pokajali, da im je Bog oprostio i da je Ninivu poštedeo razaranja.

Bog je stvorio svet prirode i On njime upravlja (Jona 1)

Prikrivena istina koju objavljuje Knjiga proroka Jone glasi da postoji samo jedan jedini pravi Bog. Jona priznaje mornarima koji je to Bog: „Bojim se Gospoda Boga nebeskoga, koji je stvorio more i suhu zemlju!“ (Jona 1,9). Bog je ovde predstavljen kao Stvoritelj koji aktivno deluje u svetu prirode.

On upravlja životom i smrću. Utišavanje oluje spasava život kapetana i mornara. Iako je bačen u more usred oluje, iako ga je progutala velika riba, Bog spasava Joni život. Bog oprašta Ninivljanima i spasava im život. Bog izbavlja one koji prizivaju Njegovo ime (Jona 1,14-16; 2,2; 3,10).

U Knjizi proroka Jone, Bog izbavlja sve koji prizivaju Njegovo ime. Joni, Božjem proroku, potrebno je izbavljenje od ribe i od smrti zato što je namerno bio neposlušan Bogu. Dok je još bio u ribi, Jona kaže: „Zavapih u nevolji svojoj ka Gospodu, i usliši me; iz utrobe grobne zavikah i ti ču glas moj!“ (Jona 2,3). Usred oluje, kapetan i mornari postaju žrtve greha drugog čoveka, ali se obraćaju Bogu u svojoj velikoj nevolji i On ih uslišava. Ninivljani, poznati po svojim nedelima, nasilju i surovosti, kaju se i obraćaju Bogu. Bilo da smo u nevolji zbog svojih pogrešnih postupaka ili zbog sticaja okolnosti, znamo da će nas Bog izbaviti ako mu se obratimo.

Bog može da bude milostiv umesto da šalje kazne (Jona 4,2)

Da Bog uvek može da promeni svoju odluku nama može da izgleda nerazumljivo. Međutim, Jona se plaši da će Bog promeniti svoju odluku da kazni Ninivljane. „Gospode, ne rekoh li to kada još bijah u svojoj zemlji? Zato šćah prije pobjeći u

Tarsis, jer znah da si ti Bog milostiv, žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem i ka-
ješ se oda zla“ (Jona 4,2).

Kada Bog nekoga izbavi od greha i uništenja, obično se očekuje odgovor u obliku zahvalnosti, ali Jona odgovara ljutinom. Šta je pokrenulo tu ljutinu? Slično nama, njegove pobude su verovatno bile mešovite. Na sreću, spasenje drugih ne zavisi od našeg oprostjenja. Isus nas poziva da oprostimo drugima, odgovarajući tako na saznanje da su i nama oprošteni gresi (Matej 6,12-15).

„Umesto da se raduje što je Božja blagodat oprostila pokajanim Ninivljanima, on je dozvolio svojoj sebičnoj i grešnoj oholosti da ga ogorči. Pošto se ono što je najavio nije dogodilo, Jona smatra da će ga ljudi proglasiti lažnim prorokom. Ugled mu je značio više od duša stanovnika asirske prestonice. Možda je mislio da će se Gospodnje poznavanje budućnosti biti osporeno među neznabošcima zbog ovog neispunjenog proročanstva.“ (*The SDA Bible Commentary*, sv.4, str. 1006)

„Božja milost prema Ninivljanima razbesnela je Jonu. Ta božanska milost pošteđela je i njegov život kada je bio neposlušan, ali je on postao ljubomoran kada je Bog tu istu milost proširio i na druge.“ (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, str. 1006)

**Na sreću,
spasenje drugih
ne zavisi od
našeg oprostjenja.**

ODGOVORITE:

1. Da li ti je lako da prihvatiš činjenicu da Bog može da oprost i onima koje ti smatraš nedostojnima oprostjenja? Objasni svoje razloge!
2. Šta mislimo kada kažemo da Bog može da promeni odluku?
3. Da li si se ikada naljutio što je Bog bio milostiv prema nekome drugome? Zašto? Kako si uspeo da se oslobodiš ljutine? Šta te Jonino iskustvo može naučiti o Božjoj milosti, tako da se više ne ljutiš kada se suočiš sa sličnim slučajem?

Erika Houli, Binfield, Engleska

„Kada je saznao za Božju nameru da poštedi grad koji je, uprkos svojoj pokvarenosti bio naveden na pokajanje u kostreti i pepelu, trebalo je da Jona bude prvi koji će se radovati Božjoj divnoj milosti, ali, umesto toga, dozvolio je svom umu da se bavi mislima da će ga proglasiti lažnim prorokom. Revnujući za svoj ugled, izgubio je iz vida beskrajno veću vrednost duša u tom jadnom gradu.“ (*Proroci i carevi*, str. 271 orig.)

Duh proroštva upoređuje Joninu reakciju na Božju milost s reakcijom vernika suočenim s razočaranjem 1844. godine: „U Njuberiju, u državi Nju Hemšir, u vide-nju mi je pokazano nekoliko činjenica u vezi s našim razočaranjem 1844. godine [...]

Bili smo u poseti domu brata Morsa, koji je čvrsto verovao da će Gospod doći na ovu zemlju 1844. godine. Meni je bilo pokazano da promašenost tog datuma predstavlja izvor velikog razočaranja za brata Morsa. On nije mogao da objasni to odlaganje. On se vratio u prošlost i odbacio svoje nekadašnje iskustvo kao zabludu i nazvao ga obmanom, fanatizmom, kao što su to i mnogi drugi učinili. Međutim, bio je zbunjen. Izgubio je orijentaciju, bio je očajan i nije činio ništa da ohrabri ili ojača veru drugih [...]

**Bio je zbunjen,
izgubio je
orijentaciju,
bio je očajan ...**

Razočaranja brata Morsa bilo je slično Joninom. Bog je Joni dao poruku koju je hteo da Jona odnese. 'Idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj mi ono što ti ja kažem!' (Jona 2,2) Najavljeni događaji se nisu dogodili, ali je zato poruka opomene bila od Boga.

„Bilo mi je pokazano da, uprkos tome što je brat Mors bio nezadovoljan i nemiran, treba da osećamo najdublju zahvalnost prema Bogu što Hristos nije došao na ovu zemlju 1844. godine i uništio bezakonike, već što im je u svojoj milosti i dobroti dao još vremena da se pokaju zbog svojih greha i pripreme za Njegov dolazak.“ (Rukopis 6, 1876.)

ODGOVORITE:

1. Da li se nekada mnogo više usredsređujemo na ono što ljudi misle o nama umesto da im prenosimo radosnu vest?
2. Zašto su Ninivljani tako odgovorili na poruku stranog proroka, dok su Judejci propustili da priznaju Mesiju?
3. Da li si nekada smatrao da te je Bog razočarao? Na koji način si savladao to osećanje?

Erika Houli, Binfield, Engleska

8. maj 2013.

PRIHVATI BOŽJU LJUBAV ONAKVU KAKVA JESTE

Sr

KAKO (Jona 4; Luka 15,11-32; Rimljanima 8,39; Efescima 3,16-19.)

Mi možemo da razumemo Jonu, jer se on ponaša isto tako nepromišljeno kao i mi kada ne shvatamo koliko nas Bog voli. Poslušajmo zato kako Bog odgovara Joni, kao da odgovara nama samima.

Bog traži od Jone da prihvati mogućnost da se čovekov život izmeni. Jona je dobro razumeo Božji karakter: „Jer znah da si ti Bog milostiv, žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem, i kaješ se oda zla.“ (Jona 4,2) Prema tome, zašto je bio tako odbojan kada je video Božju ljubav na delu? Iako je poznavao Božji karakter u teoriji, nije ga prepoznao na delu. Međutim, da li i mi stvarno shvatamo „šta je širina i dužina, i dubina i visina [...] ljubavi Hristove“? Da li stvarno poznajemo tu ljubav koja „nadilazi svaki razum“ (Efescima 3,18.19).

Ne radi se o tebi! Čini se da je Jonina religija bila usredsređena samo na nje-ga samoga. Ako Bog kazni Ninivu, to će dati silu njegovom propovedanju, a njegovoj poruci verodostojnost. Jona nije pobjegao od propovedanja Božjeg plana; on je pobjegao samo od opraštanja kao dela tog plana. Međutim, Bog je ljubav, a ljubav će-zne da oprost. Pošto se izbavio iz dubine mor-ske, trebalo je da Jona to razume. Uvek imaj na umu da ni „visina ni dubina, ni druga kakva stvar ne može nas razdvojiti od ljubavi Božje, koja je u Hristu Isusu, Gospodu našem“ (Rimljanima 8,39).

Bog je ljubav i On čezne da oprost.

Veruj da ljubavi ima dovoljno da može i da se deli! Jonina reakcija na opraštanje kazne Ninivi podseća nas na brata izgubljenog sina. „Eto te služim toliko godina i nikada ne prestupih tvoje zapovijesti, pa meni nikada nijesi dao jareta da bih se proveselio sa svojim društvom!“ (Luka 15,28.29) Njemu je izgledalo kao da više lju-bavi prema bratu znači manje ljubavi prema njemu! Posvećenost propovedanju je-vanđelja ne vredi mnogo ukoliko pozdravljamo nove vernike kao početnike u veri umesto da ih primimo celim srcem kao svoju ravnopravnu braću i sestre u Hristu. Oni mogu da nam prenesu mnog vredne pouke – pouke o poverenju, veri i preo-braženom životu, o srcu koje je otvoreno za primanje istine!

ODGOVORITE:

1. Da li dolazimo u crkvu, čitamo Bibliju i živimo poslušnim životom da dokažemo da smo u pravu?
2. Da li mislimo da smo bolji, manje grešni od drugih ljudi, koji ne dolaze u crkvu? Da li mislimo da Bog voli te ljude manje nego nas?
3. Da li i ti bežiš od posla koji ti je Bog dao da činiš?

Rob Voler, Reding, Engleska

KADA TE BOŽJA LJUBAV RAZLJUTI

MIŠLJENJE (Jov 10; Jeremija 15,15-18; Jona 1-4.)

Pismo nam govori o nekim ljudima koji su bili bliski Bogu i koji su se ipak ljutili na Boga. Jeremija se naljutio na Boga zato što su ga progonili upravo oni ljudi kojima je bio poslan da propoveda. I tako je optužio Boga, govoreći: „Hoćeš li mi biti kao varalica, kao voda nepostojana?“ (Jeremija 15,18) Zatim, imamo tu i Jova. Posle toliko mnogo stradanja, objavio je da želi da se nikada nije ni rodio pa je izazivao Boga: „Prestani, dakle, i okani me se da se malo oporavim!“ (Jov 10,20) I Jona je bio ljut na Boga, ali iz sasvim drugog razloga. Bog mu je naredio da propoveda spasenje Ninivi. Međutim, umesto da poslušna, on je pobegao, svađao se s Bogom i želeo da umre.

Mi nemamo nikakvog prava da se ljutimo na Božju ljubav.

Komentatori su naveli drugi razlog za Jonin gnev. Možda je bio ljut zato što je Niniva bila neprijatelj Izrailja ili zato što je njegova verodostojnost kao proroka dovedena u pitanje pokajanjem Ninivljana. Međutim, u krajnjoj liniji, Jona je imao problem s Božjom ljubavlju¹. Božja ljubav se nije pokazala nedovoljnom jer sam Jona priznaje da je Bog „milostiv, žalostiv [...] spor na gnjev i kaje se oda zla“ (Jona 4,2). I upravo zbog toga je Jona ljut! Na neki način je činjenica da Božja ljubav obuhvata sve ljude, pa čak i Ninivljane, uverila Jonu da se time ugrožava posebni odnos koji su on i drugi Izrailjci imali s Bogom.

Bog odgovara na gnev uperen protiv Njega na različite načine. On je rekao Jeremiji da se pokaje i da nastavi da obavlja delo koje mu je povereno (Jeremija 15,9). Da bi pomogao Jovu da iz prave perspektive sagleda svoja stradanja, Bog ga poziva da pogleda sva moćna dela koja je On stvorio. Bog je jednostavno upitao: „Imaš li ikakva prava da se ljutiš?“

Mi možda imamo prava da se ljutimo zbog svih nepravdi koje se dešavaju na ovom svetu ili da budemo očajni zbog toga što Bog ne odgovara i što je prividno nezainteresovan. Međutim, nemamo nikakvog prava da se ljutimo zbog Božje ljubavi.

ODGOVORITE:

1. Šta nas Knjiga proroka Jone uči o Božjoj ljubavi i o našem odgovoru na Njegov poziv?
2. Šta se, po tvom mišljenju, događalo s Jonom posle završetka cele priče?

Dženi Voler, Reding, Engleska

1 John Legg, *When We Don't Understand* (Crystal, Minn.: Evangelical Press, 1993), str. 23.

10. maj 2013.

LJUBAV JE BOŽANSKA OSOBINA

ISTRAŽIVANJE (Jona 4,2.)

Pe

ZAKLJUČI:

- Pretražuj rečnike i potraži pravo značenje reči *ljubav*. Načini definiciju ljubavi u skladu sa svojim otkrićima.
- Pročitaj reči pesme „Naš Bog je ljubav“. Razmišljaj o njihovom dubljem značenju!
- Probaj da pomogneš ljudima u izbegličkim logorima koji ne govore tvojim jezikom.
- Pomozi deci kojima je potrebna pomoć u matematici ili čitanju ili bilo čemu drugome.
- Nekoliko dana čitaj tekst u 1. Korinćanima 13 u raznim prevodima Biblije i onda zapiši misli koje su ti se javile u vezi s pročitanim rečima. Zabeleži i svoja osećanja o ovim stihovima, svoje molitve Bogu da razviješ i pokažeš takvu ljubav u svom životu i radost kada si takvu ljubav pokazao prema bližnjima, naravno, silom Svetoga Duha.
- Nacrtaj sliku koja će slikovito prikazati Božju ljubav.

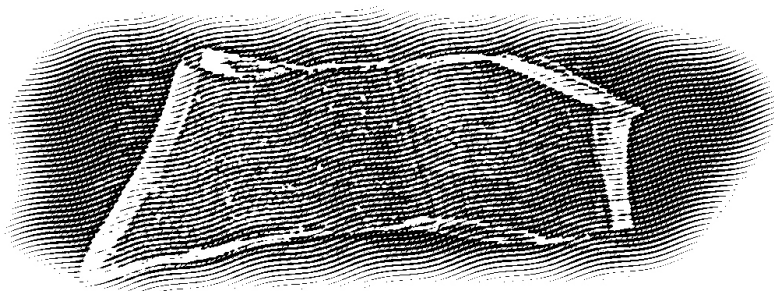
POVEŽI

Osija 11; Rimljanima 8,38.39; Efescima 3,14-21.

Serhio Tores, Mejtland, Florida, SAD

Pouka 7

Od 11. do 17. maja 2013.

Božji posebni narod

„Pokazao ti je, čovječe, što je dobro; i šta Gospod ište od tebe osim da činiš što je pravo i da ljubiš milost i da hodiš smjerno s Bogom svojim?“ (Mihej 6,8)

11. maj 2013.

U DUBINE MORA

UVOD (1. Dnevnika 16,34; Mihej 7,19.)

Su

Marijanska raselina ili rov nalazi se u Tihom okeanu na dubini od 11.022 metra i predstavlja najdublju tačku u morima¹. Zamislite sebe da bacite neki predmet u ovu raselinu. Kada taj predmet potone u vodu hiljadama metara duboko, nema nikakve nade da ćete ikada uspeti da ga ponovo nađete. Tako izgleda i Božje oprostjenje. „Bacićeš u dubine morske sve grijehе njihove!“ (Mihej 7,19) Kada Gospod to jednom učini, zaboravlja ih zauvek. Biće kao da nikada nismo ni grešili!

U prošlosti su sinovi Izrailjevi bili buntovni i ustajali protiv Boga, dok je On planirao da uništi njihovu zemlju. Mihej se trudio da nagovori Izrailjce da se vrate Gospodu. Oni su se zaista vratili sa svojih zlih puteva i pokajali se. Ponovo su živeli u skladu s Božjom voljom. Mihej je pretekao da će se Mesija roditi u Vitlejemu Efrati, isti Mesija koji je s njima od veka do veka.

„Ako priznajemo grijehе svoje, vjeran je i pravedan da nam oprostí grijehе naše i očisti nas od svake nepravde!“ (1. Jovanova 1,9) Hristos svakome od nas daje priliku da se očisti. On je Bog druge prilike, i uvek je spreman da oprostí.

Postoji nada!

Kada se usredsredimo na Knjigu proroka Miheja, „[...] vidimo koliko se odnosi na naš svet. Mi očajavamo zbog ljudske prirode; zapanjeni smo zlom koje se nalazi svuda oko nas²“. Zbunjeni smo bezbožnošću društva u kojemu živimo i često ogorčeni što je i Crkva tako podeljena i nemoćna da bilo šta postigne. Hvala Bogu, Knjiga proroka Miheja ne završava se tako žalosnim mislima. Postoji nada! Dok smo još bili grešnici, Hristos je umro za nas.

Pouka za ovu sedmicu govori o Božjoj spasonosnoj blagodati. To je nešto što nam On nudi iako nismo zaslužili da je dobijemo. Bog u svojoj milosti oprašta naše grehe i baca ih u dubinu morsku. „Hvalite Gospoda jer je dobar, jer je dovijeka milost njegov!“ (1. Dnevnika 16,34)

Kristl Voker, Trinsiti, Trinidad i Tobago

1 http://sh.wikipedia.org/wiki/Marijanski_rov

2 Harry Young, *Major Themes from Minor Prophets* (Grantham, England: Autumn House, 1996), p.41.

Izjednačenje sa svetom (Mihej 1,4-9)

Da bismo razumeli šta se to događalo u Izrailju, istražićemo ukratko istoriju tog naroda. Izrailj je bio podeljen u dva carstva, sa Izrailjem na severu i Judom na jugu. Prestonice oba carstva, Samarija i Jerusalem, postale su središta idolopoklonstva i bezakonja. Na severu je narod masovno kršio Božje zapovesti. Pokvareni car Amrije sazidao je Samariju. Njegov sin Ahav pošao je za njegovim stopama i sazidao i hram Valu (1. Carevima 16,23-33). Bezakonje se polako širilo i po Judi. Sve je to svakako uticalo i na religiju naroda, pa je i ona postala izopačena. Nije bilo nikakvog načina da severno carstvo opstane jer se udaljilo od svih istinskih Gospodnjih načela.

Tako je to i s nama danas. Mi se ponekad usaglašavamo s putevima ovoga sveta, polako prihvatajući u svoj život običaje i sisteme ponašanja koji nam izgledaju savršeno normalni i u skladu s načelima morala. Međutim, to je samo iluzija koja dolazi od đavola. Isto onako kao što je kušao Evu u vrtu, tako Sotona i danas pokušava da greh učini prekrasnim i primamljivim, čak i u očima hrišćana.

Ustati protiv Boga (Mihej 6,1-4)

Tekst u Miheju 6,4. glasi: „Jer te izvedoh iz zemlje egipatske i iskupih iz kuće ropske; i poslaha pred tobom Mojsija i Arona i Mariju!“ Ovde Gospod podseća svoj narod na sve ono šta je učinio za njega.

Da li smo zaboravili sve što je Gospod učinio za nas? Kada bacimo pogled u prošlost, vidimo da je Bog uvek bio veran svojoj reči. Izrailjci su sticali slična iskustva s Bogom. On ih je oslobodio iz ruke Egipćana (2. Mojsijeva 14,21-31), a oni su ipak bili neverni Njemu. Pitao ih je: „Narode moj, šta sam ti učinio?“ (Mihej 6,3) Kao da je Bog želeo da ih upita: „Čime sam zaslužio da se tako ponašate prema meni?“ Možda je pitanje upućeno upravo tebi. Bilo je trenutaka u tvom životu kada ti je bila potrebna pomoć, kada si polagao ispite, kada si imao teškoća da nađeš posao, da platiš račune ili kada si bio u bolnici i lekari nisu mogli da postave dijagnozu tvoje bolesti. Onda se On pokazao pred tobom. Ipak, posle svih tih iskustava, mi ponekad zaboravljamo ko nam je pomogao. Upravo to su činili i Izrailjci. Da nije nežne brige našeg dobrog nebeskog Oca o nama, mnogi od nas ne bi ni bili u životu. Mi smo stvoreni da proslavljamo Njegovo ime i da ga stavimo iznad svega ostaloga. Kada ustajemo protiv Njega, mi ga u stvari izdajemo.

Poruka nade (Mihej 5,2; 7,18-20)

Način života Izrailjaca u Mihejevo vreme nije bio po volji Bogu. Njima je bio potreban neko ko će ih izbaviti od njihovih greha. Mihej je preorekao da će se Mesija roditi u Vitlejemu Efrati (Mihej 5,2). Bog je dao svoga Sina da bude Jagnje bez mane koje će spasti izgubljene. Isus Hristos je morao da postane čovek, istovremeno u

potpunosti ostajući Bog da bi platio cenu za naše grehe. Bez obzira na sve što smo činili u prošlosti, Bog je voljan da nam oprost i da sve naše grehe baci u dubinu morsku (Mihej 7,8-20). Hristos je došao da spase celokupni ljudski rod. Čak i pre nego što smo se rodili, On je umro za nas. Mi ne zaslužujemo da budemo spaseni, ali je spasenje dar koji se može dobiti. Potrebno je da prihvatimo Isusa Hrista kao svog Gospoda i ličnog Spasitelja i da dozvolimo da Njegov Sveti Duh preobrazi naš život.

Hoditi s Bogom (Mihej 6,8)

Hrišćanski život je putovanje. Kada prihvatimo Hrista, neće doći do nekog automatskog neposrednog preokreta. Mi ćemo nastaviti da se suočavamo s nevoljama i teškoćama. Doživljavaćemo iskušenja koja nikada nismo očekivali na našem putu. Biće uspona i padova iz dana u dan. Međutim, kada budemo provodili vreme s Bogom, dobijaćemo snagu. Njegova snaga će se pokazati kao savršena u našim slabostima (2. Korinćanima 12,9).

Život stalnog proučavanja Božje Reči i molitve treba da bude deo našeg svakodnevnog druženja s Njime. To će nam pomoći da razvijemo odnos s Njime i da proširimo svoje znanje o tome ko je On i kako mi možemo da postanemo slični Njemu. Onda ćemo imati snage da ustanemo za Njega bez obzira na okolnosti. I dok budemo rasli u Njemu, svet će nas sve manje privlačiti. Tekst u Rimljanima 12,2 kaže: „I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koja je dobra i ugodna i savršena volja Božja.“ Naša jedina želja kao Božje dece treba da bude da služimo Njemu i samo Njemu i da privučemo druge Njemu.

ODGOVORITE:

1. Kakve sličnosti vidiš između ponašanja Izrailjaca i nekih vernika u tvojoj crkvi?
2. Na koji način vidiš da se svetovna zadovoljstva uvlače u tvoj život?
3. Šta bi mogao da učiniš da ostaneš čvrsto uz Gospoda?

Oniks Voker, Aper Santa Kruz, Trinidad

Izrailj je imao ozbiljne probleme s idolopoklonstvom. Bog je stalno morao da podseća svoj narod da je On njegov jedini pravi Bog. Mihej se otvoreno bavi tim problemom dok poziva svoj tvrdovrati narod. Njegove reči su vika koja dolazi iz srca. Bog je naš Stvoritelj i Otkupitelj, i mi ga moramo priznati kao takvog. Da bismo se oslobodili idolopoklonstva, Duh proroštva nas poziva: „Božji zakon je morao da bude uzdignut, a Božji autoritet održan; zato je domu Izrailjevu i bio poveren taj veliki i plemeniti zadatak. Bog ih je odvojio od sveta da bi mogao da im poveri taj sveti zalog. Učinio ih je rizničarima svoga zakona, želeći da preko njih sačuva među ljudima znanje o sebi. Tako je trebalo da nebeska svetlost obasja svet zaognut tamom i da se začuje glas koji poziva sve narode da se odvrte od idolopoklonstva i da služe živome Bogu.“ (*Proroci i carevi*, str. 16)

Sve što stavimo na prvo mesto u svom životu postaje naš bog.

„Kada proučavam Pismo uznemirena sam zbog Božjeg Izrailja poslednjih dana. Njima je upućen poziv da beže od idolopoklonstva. Plašim se da su zaspali i da su tako usaglašeni sa svetom da postaje teško videti razliku između onih koji služe Bogu i onih koji mu ne služe. Povećava se udaljenost između Hrista i Njegovog naroda, a umanjuje između njih i sveta. Razlika između onih koji govore da su Hristov narod i sveta skoro da je nestala. Slično nekadašnjem Izrailju, i on se povodi za bezakonjima naroda oko sebe.“ (*Svedočanstva*, 1. tom, str. 277)

Sve što stavljamo na prvo mesto u svom životu postaje naš bog. Bez obzira na to da li je to zabava, moda, porodica, prijatelji ili obrazovanje, sve može da postane idol. Nikada ne smemo uzdizati bilo šta ili bilo koga na položaj koji pripada jedino Bogu u našem životu. Ispitajmo sami sebe da vidimo da li nešto stoji između nas i Boga. Isus nas toliko voli. Predajmo mu svoj život. Jedino On zaslužuje naše obožavanje. Dozvolimo mu da uvek zauzima prvo mesto u našem srcu.

ODGOVORITE:

1. Koje sličnosti vidite između starog Izrailja i sadašnje Božje Crkve? Da li mnogo mladih u tvojoj crkvi održava bliski odnos sa Hristom? Kakvo je stanje u tvom životu?
2. Postoji li išta u tvom životu što slabi tvoj odnos sa Hristom? Kako možeš da ih se oslobodiš?

Dvejn Voldron, Skarsborou, Tobago, Trinidad i Tobago

14. maj 2013.

AGONIJA PROROKOVOG SRCA

DOKAZ (Mihej 1,1-9; 1. Petrova 4,14-17.)

Ut

Vrlo često dozvoljavamo svojoj okolini da nas oblikuje u negativnom smislu. Na primer, kada se usaglasimo s društvenim normama ponašanja, sklapamo kompromis sa svojom verom. Upravo protiv takvog usaglašavanja je govorio Mihej dok je služio Izrailju.

Zamislite da se nađete u položaju da morate da osudite svoju zemlju. To je bila priroda poruka koje je Mihej objavljivao. Izrailj je dobro znao za pravoga Boga i za dolazak Njegovog sina, svoga Spasitelja. Međutim, više su voleli da se klanjaju idolima. Dve su osnovne teme Mihejevih poruka Božjem narodu: „(1) osuda greha naroda i najavljivanje kazne u obliku zarobljeništva i (2) izbjavljenje Izrailja i slava i radost mesijanskog carstva. U celoj Knjizi proroka Miheja izmenjuju se pretnje i obećanja, sudovi i milost“ (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, 2. izd., str. 1012).

Osim toga, postoje još dva razloga za Mihejevo žaljenje: (1) rane Božjeg naroda su neizlečive (Mihej 1,9). To je propast kojoj nema leka. Niko im ne može pomoći, a Bog ne želi jer neće da se pokaju. Zaista ima leka u Galadu i postoje i lekari, ali oni ne žele da traže Njegovu pomoć. (2) Neprijatelj je stigao do vrata Jerusalima. Uskoro posle razorenja Samarije i odvođenja deset plemena u asirsko ropstvo, Senahirim je došao do vrata Jerusalima i započeo opsadu.

Objava ovih proročanstava zasigurno je bila težak zadatak za Miheja. Međutim, znao je da to mora da učini. Znao je da mora da objavi Gospodnju poruku, jer s njome dolazi i nada.

**Zaista ima leka u
Galadu i lekara u
Izrailju!**

ODGOVORITE:

1. Slična poruka se propoveda i nama danas (1. Petrova 4,14-17). Vreme ističe. Postavi sebi sledeća pitanja: Koje idole obožavam? Da li zaista živim za Hrista? Da li na neki mali ili veliki način sklapam kompromise sa svojom verom?
2. U tvom delu sveta, koje društvene norme ponašanja hrišćani slede na štetu svoje vere?
3. Bog naizmenično šalje poruke o milosti i o sudu, pretnje i obećanja. Šta nam to govori o Bogu? Kakvu nadu nam uliva?

Đovani A. Džon Kit, Port of Spein, Trinidad i Tobago

Trebalo je da Božji proroci vrata narod Bogu. Kao Njegovi govornici, imali su neomiljeni zadatak da prikažu ljudima njihove grehe. Mihej je shvatio da se među grehe Božjeg naroda mora ubrojati obožavanje drugih bogova. Kako bismo mogli sprečiti sebe da ne padnemo u istu zamku?

Provodi vreme s Bogom! To je jedna od osnovnih aktivnosti u koju treba da se uključimo da bismo uzrasli kao hrišćani. Bog nas je stvorio da održavamo vezu s Njime. Provoditi kvalitetno vreme s Njime predstavlja jedan od načina da nađemo radosti u našem hrišćanskom životu. Može da bude teško da shvatimo da nam Bog može da bude bliži prijatelj i od naših najboljih zemaljskih prijatelja, ali polako možemo da steknemo iskustvo o tome šta znači imati Njega kao prijatelja. Isus je provođenje vremena sa svojim nebeskim Ocem učinio jednim od svojih prioriteta, najvišim prioritetom, i tako nam pružio primer kako treba da se odnosimo prema svom Stvoritelju.

**Obožavanje Boga
znači predanje,
poštovanje, ali
i radost koju
osećamo svaki puta
kada se nađemo u
Božjoj prisutnosti.**

Razvijaj svoj molitveni život! Molitva je razgovor s Bogom. Isus se često molio, a posebno u toku teških okolnosti (Luka 5,16; 22,39-42). Ako je molitva bila tako važna Božjem Sinu, koliko bi više morala da bude važna nama? Kada provodimo kvalitetno vreme s Bogom u molitvi, mi se upoznajemo s Njime lično. Bog se otkriva onima koji su spremni da plate cenu odvajanja od svega drugoga da bi

mogli da traže Njega u svojoj molitvi (Jeremija 29,12.13).

Klanjajte se jedino Bogu! Tako često se događa da obožavanje Boga uzimamo kao nešto što se samo po sebi razume. Mi zaboravljamo koliko smo beznačajni – kao Njegova stvorenja – bez Njega! Zato treba da se ponizimo pred Njime i da se predamo Njemu. Treba da se klanjamo Bogu svakoga dana u sedmici, a ne samo u subotu. Obožavanje znači predanje, poštovanje, ali i radost koju osećamo svaki put kada se nađemo u Njegovoj prisutnosti. Najvažnije znanje na svetu je znanje o Bogu. Pošto se pravo obožavanje Boga obavlja „duhom i istinom“ (Jovan 4,24), mi možemo obožavati Boga jedino ako znamo ko je i šta je On za nas.

ODGOVORITE:

1. Kako se Bog danas služi proročanstvima?
2. Na koji način vidimo da se proroštvo ostvaruje danas?

Šantel Vuds, Čaguanas, Trinidad i Tobago

16. maj 2013.

NE RONITE U MORU ZABORAVA!

MIŠLJENJE (Psalam 86,5.; Isaija 44,21.22; Mihej 7,18-20; Luka 1,54.55; Filibljanima 3,13; 1. Jovanova 1,9.)

Če

Božji narod se potpuno odvojio od Boga. Ljudi su odlučili da slede idolopoklonstvo cara Amrija i njegovog sina Ahava, koji je činio veća zla od svih koji su bili pre njega. Posledica toga je bilo opšten nezadovoljstvo naroda (Mihej 6,14). Bez obzira na to koliko su imali, nikada nisu imali dovoljno. Ima trenutaka kada i ljudi toliko ogreznemu u grehu da im izgleda mnogo jednostavnije da ostanu u njemu nego da potraže izlaz. Međutim, Bog je uvek spreman da nam pruži ruku i da nas izvede na bezbedno mesto, nazad u svoje stado i u svoj tor. Njegovo obećanje da će biti milostiv i dalje poziva sve koji se boje Gospoda (Luka 1,50.54.55).

Kada Sotona vidi da smo se predali Hristu, on se trudi da nas vrati na svoju stranu stalno nas podsećajući na naše grehe. On čak „unajmljuje“ one koji imaju uticaja na nas da umesto nas zarone u dubinu mora i da izvlače naše grehe dugo vremena pošto ih je Bog bacio u dubinu i zaboravio. Nikada ne smemo da dozvolimo Sotoni da nas prevari, i da počnemo da mislimo da smo suviše loši da bi se Bog potrudio oko našeg spasenja. Jedino pravo oprostjenje je ono koje se daje pre nego što grešnik prizna svoju krivicu i zatraži oprostjenje, kaže filozof Soren Kirkegard. Hvala Bogu na Njegovoj spremnosti da pošalje Isusa da umre za naše grehe. Kada Bog baci naše grehe u dubinu mora, On ih zaboravlja, pa bismo i mi morali da ih zaboravimo.

Ne bavi se svojom prošlošću!

Svi smo mi učinili dela kojih se stidimo, i živimo u raskoraku između onoga što smo bili i onoga što želimo da postanemo. Međutim, pošto je naša nada u Hristu, možemo da se oslobodimo prošlosti i da gledamo napred u ono što Bog želi da postanemo. Nemojte se baviti prošlošću. Umesto toga, rastite u poznavanju Boga, usredsređujući se na naš odnos s Njime sada. Shvatite da su vam gresi oprošteni i krenite napred u život vere i poslušnosti. Gledajte napred u potpuniji i značajniji život ispunjen nadom u Hrista.

ODGOVORITE:

1. Zašto je ljudima tako lako da podsećaju svoje bližnje na njihove greške iz prošlosti?
2. Šta mi kao hrišćani možemo da učinimo da ne postanemo ronioci koji ih dubina izvlače ono što treba da ostane zauvek sahranjeno?

Alvita Filips, Trinsiti, Trinidad i Tobago

ZAKLJUČI:

Bog želi da obnovi odnos sa svojim narodom, iako ga je narod odbacio i prihvatio druge bogove. Umesto da se odvрати od svoga naroda, Bog se trudi da ih zadobije i vrati sebi. On sam pokreće proces pomirenja, izgovara reči ljubavi, i pita se šta bi još mogao da učini za nas. Mihej se nalazi između ove dve strane, Boga i naroda, čiji je odnos poremećen. On šalje poruke o obnavljanju ljubavi. Stanje će se promeniti. Odnos će biti obnovljen. Jednoga dana Otkupitelj će učiniti da sve bude novo. Rešenje je da se ne protivimo Božjoj ljubavi!

RAZMOTRI

- Pronađi na internetu Rembrantovo platno *Povratak izgubljenog sina*. Razmišljaj o raznim osobama koje su na njemu prikazane. Koja osoba je slična tebi i zašto?
- Opiši svaku ličnost koja se nalazi na slici. Šta nam te ličnosti govore o ljubavi našeg nebeskog Oca?
- Poseti sinagogu i razgovaraj s rabinom o tome šta on misli kako je Izrailj odgovorio na Božju ljubav.
- Prijateljima koji nisu uspostavili čvrst odnos s Bogom pošalji kartice s porukama o nadi.
- Pripremi obrok za svoje prijatelje, susede ili razred subotne škole. Tokom susreta razgovarajte o svojim iskustvima s Bogom.
- Zamisli da si ti prorok Mihej. Koju bi poruku, služeći se savremenim jezikom, sastavio i poslao o tome kako se Bog oseća gledajući svoj narod?
- Provedi vreme u prirodi ili gledajući slike o prirodi. Šta ti lepota i čuda prirode govore o Božjoj ljubavi?

POVEŽI

Mojsijeva 19,4-6

Luka 15.

Serhio Tores, Meitlend, Florida, SAD

Pouka 8

Od 18. do 24. maja 2013.

Uzdanje u Božju dobrotu (Avakum)

„Jer će se zemlja napuniti poznanja slave Gospodnje kao što je
more puno vode.“ (Avakum 2,14)

„Imaj poverenja u mene!“

„Ali, ne vidim ništa! Potrebno mi je da nešto vidim!“

„Pogledaj u mene!“

Nije lako govoriti ljudima – a posebno mladima – da treba da se oslone na Boga koji je nevidljiv. Kako da stavimo na probu Njegovu verodostojnost? Kako da ga uporedimo s nečim drugim ili da ustanovimo postoje li i neke druge mogućnosti? Jednostavno ne možemo. Međutim, uz pomoć Božjeg Svetog Duha i uzdanjem u Boga mi možemo da razvijemo spasonosni odnos s Njime. A onda, kada to učinimo, počinjemo da shvatamo da uopšte nema potrebe da procenjujemo Njegovu dobrotu ili da ocenjujemo pouzdanost Njegove Reči.

Nije nikom lako stalno usmeravati pogled na Gospoda – a posebno kada većina od nas ima sposobnost duhovne pažnje na nivou jednog dvogodišnjaka.

Ne viri! Ustanovićemo, međutim, da će, ukoliko se usredsredimo na Njega, nestati sva naša strahovanja. To se može dogoditi iz nekoliko razloga, ali su verovatno najvažniji oni koje ću navesti:

1. Nema ničega negativnog u Bogu, tako da, gledajući samo Njega ne možete da vidite ništa drugo do samo dobro – čak i usred oluje! „Velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj, i u njih nema spoticanja!“ (Psalam 119,165)

2. Bog je ljubav i Njegova ljubav je verna! I tako, ako se usredsredite na Njega umesto na svoje probleme, On će „izvući vaše noge iz mreže“. Često ipak želimo da mu diktiramo kako da nas spase. „Dobro, Gospode, Ti svakako možeš da razdvojiš more preda mnom, i da mi omogućiš da pređem preko mora ne okvasivši noge. Ili, znam da ti neće biti teško da mi osiguraš neki čamac kojim ću se prevesti. Ili, šta kažeš da mi pronađeš neki helikopter?“ Međutim, ne spada u naša zaduženja da zahtevamo kako da nas spase. Mi treba da tražimo u veri i da prihvatimo svaku pomoć koju nam On daje.

Dok budemo prolazili kroz pouku za ovu sedmicu – i kroz svoj život – potrudimo se da imamo poverenja u Boga na praktičan način, poveravajući mu svoje najmračnije tajne i svoje najteže terete. Svakoga dana treba da se utešavamo sledećim obećanjem: „Ne boj se jer sam ja s tobom, ne plaši se jer sam ja Bog tvoj; ukriješ piću te i pomoći ću ti i podupriješ te desnicom pravde svoje!“ (Isaija 41,10)

Uložimo stoga veći napor da naprosto sklopimo svoje kratkovide oči i da imamo poverenja u Njega.

Liza Manrou, Kingston, Jamajka

19. maj 2013.

NEPROMENLJIVA LJUBAV – NEZASLUŽENA NAKLONOST

DOKAZ (Avakum 1,12-17; 3,16-19.)

Ne

„Kada su raskopani temelji, šta će činiti pravednik? Gospod je u svetom dvoru svom, prijesto je Gospodnji na nebesima.“ (Psalam 11,3.4)

David, čovek po Gospodnjem srcu, bio je izabran da bude „zapovjednik nad Njegovim narodom“ zato što je držao sve Božje zapovesti (1. Samuilova 13,14). Uprkos Davidovom grehu sa Vitsavejom i njegovoj zaveri da ubije Uriju, on se ističe ne samo po tome što će obećani Mesija doći iz njegovog potomstva, već i po tome što je poznavao Gospoda i što je Gospod poznavao Davida. Jedino ako lično poznajemo Boga mi možemo da naučimo da imamo poverenja u Njega u svim okolnostima. Uspostavlajući lični odnos s Njime mi učimo da On ostaje nepromenjen u svim teškoćama kroz koje prolazimo. Usred građanskih nemira, prirodnih katastrofa ili ekonomske recesije, Bog drži uzde i ostaje isti. „Pošto je Bog na Nebu, psalmista nije imao čega da se plaši. Progonjeni su imali Zaštitnika kog su uvek mogli da pozovu. Psalmista odgovara svojim savetnicima s nenarušenim osvedočenjem. On poznaje svoga Boga.“ (*The SDA Bible Commentary*, sv. 3, str. 657)

Nema granica Njegove blagodati, ljubavi i milosti!

David je primer kako ljudska slabost biva nadvladana Božjom neuporedivom ljubavlju. Kada se prorok Natan suočio s njime, David nije ponudio izgovore. Umesto toga, priznao je svoj greh (2. Samuilova 12,1-25). Bog zahteva od nas da se oslonimo na Njega i da mu se predamo bez obzira na okolnosti, tako da svakoga dana možemo da vidimo dokaze Njegove božanske ljubavi i naklonosti. Božja ljubav je nepromenljiva. Jedini način da se s poverenjem oslonimo na Njegovu ljubav je da svakoga dana uviđamo da se On priprema da večnost provede s nama.

Svakodneвно posvećenje Bogu i pokoravanje Njegovom Svetom Duhu i vođstvu predstavlja jedini način da se oslobodimo svoje sebičnosti i da Bog uđe u naš život. Imaj na umu da se On ne menja u olujama. On se ne plaši onoga čega se mi plašimo i On ima na raspolaganju moć da svaku tragediju pretvori u pobjedu. Ono što je učinio za Josifa koji je ležao u tamnici, On može da učini za svakoga od nas koji ležimo u tamnici greha. Nema granice Njegovoj blagodati, ljubavi i milosti (Psalam 3).

ODGOVORITE:

Kako da svakoga dana sve bolje upoznaješ Boga i kako da dozvoliš Njemu da tebe bolje upozna?

Aleksija Frensis, Sent Endrju, Jamajka

VERNI BOGU U NEPRAVEDNOM SVETU

LOGOS (Psalam 13,1; Avakum 1,12-17; 2,2-4; 3,13; Rimljanima 1,16.17; Galatima 3,10-14; Filibljanima 4,11; Jevrejima 10,28.)

Nepravda na nepravdu, a Bog čeka (Avakum 1,12-17)

Avakum započinje pitajući Boga: „Nijesi li ti od vijeka, Gospode Bože moj, sveće moj?“ Prorok zatim navodi, kao da se seća, svoja saznanja Božjim sudovima nad onima koji su mu okrenuli leđa. Međutim, Avakumovom stilu nedostaje ubeđenosti. On smesta nastavlja da pita Boga o zlostavljanju naroda od strane onih koji se više ne boje Boga. Kao i mnogi drugi proroci, Avakum je živio u zemlji koja je otpala od Boga. Uzdati se u Gospoda nije bilo lako u sredini u kojoj se nije video nikakav spoljašnji znak Njegove prisutnosti. Nepravda je stizala nepravdu, goneći Avakuma da se očajnički žali. Međutim, on nikada ne odustaje od svoje vere u Gospodnju silu da izbavi potlačene. Zar to nije najviši oblik vere?

Avakum je bio veran sve do kraja svog života, iako nije doživio da vidi ispunjenje Božjih obećanja. On je pokazao kako je moguće imati vere u Boga čak i onda kada izgleda da Bog ne čini ništa da ukloni zlo. Na kraju svoje knjige, Avakum je napisao: „Izašao si na spasenje narodu svojem, na spasenje s pomazanikom svojim; razmrskao si glavu kući bezbožničkoj do vrata otkrivši temelj.“ (Avakum 3,13) Iako nije video dokaze uslišenja svojih molitava u svakodnevnom životu, istrajao je, opisivši na kraju svoje knjige Božju konačnu pobjedu nad zlom.

**Kako da ti i ja
ostanemo verni Bogu?****Kako da živimo verom (Avakum 2,2-4; Rimljanima 1,17)**

Avakum napominje da će možda biti potrebno da čekamo pre nego nas Bog izbavi iz ruke bezakonika: „Jer će još biti utvara do određenoga vremena i govoriće šta će biti do pošljedka i neće slagati; ako oklijeva, čekaj je, jer će zacijelo doći i neće odocniti.“ (Avakum 2,3) Izbavljenje od Boga dolazi svojom brzinom, a ne našom. On kontroliše ishod našeg položaja, ma koliko on izgledao bezizgledan. Bog naglašava da treba da ostanemo verni sve do kraja. Avakum takođe upoređuje dve strane stanja u svoje vreme – vernost i nevernost. U četvrtom stihu izjavljuje da su bezakonici puni sebe i da se njihova duša nije okrenula Bogu. U međuvremenu, oni koji su verni Bogu moraju da žive verom. Pavle kao da ponavlja tu misao u Rimljanima kada kaže da se „Božja pravda pokazuje iz vjere u vjeru“.

Kako da ti i ja postanemo verni? Neverni okreću leđa Bogu. Oni su nestrpljivi, nespremni da čekaju da se Njegova reč potpuno obistini. Suprotno tome, verni se okreću Bogu, čak i u najtežim okolnostima. Oni čekaju na Njega. Oni se uzdaju u Njegova obećanja, iako ih ta obećanja ne izbavljaju iz sadašnjih nevolja.

Zašto nas Božji zakon ne spasava? (Galatima 3,10-14; Jevrejima 10,36-38)

U Galatima piše da prokletstvo počiva na svakome ko se oslanja na zakon da bi se spasao. Isus je uzeo na sebe prokletstvo zakona kada je umro na krstu. Pavle naglašava da se opravdavamo verom jer nismo u stanju da držimo zakon. Verom primamo i Svetoga Duha. Verom nas Hristos spasava. Međutim, putovanje uz pomoć vere zahteva istrajnost. Avakum piše kako je teško gledati nepravdu koja se događa pred njegovim očima, dok istovremeno ne može da vidi da Gospod ispravlja zlodela bezakonika.

U Poslanici Jevrejima čitamo da pravednik živi samo verom. Ako se neko okreće od Boga, upada u nepravdu i može da bude izgubljen za svu večnost ukoliko se ne pokaje. Nama je neophodna istrajnost, tako da pošto ispunimo Božju volju možemo da primimo ono što nam je obećao. Vera, prema tome, nije da savršeno znamo da je nešto istinito, pravedno, pravilno. Umesto toga, vera je koračanje kroz razdoblja života kada ne dobijamo neophodne odgovore i kada su razlozi zbivanja sakriveni sumnjama, žalošću i suzama. Vera je savršeno predanje Bogu i Hristu.

Oslanjanje na Boga uprkos nedoumicama (Psalam 13,1; Filibljanima 4,11-13)

Pavle je naučio kako da bude zadovoljan u svim okolnostima. „Sve mogu u Hristu Isusu koji mi moć daje!“ (Filibljanima 4,13) Često mislim da ovaj tekst govori o postizanju nekog velikog cilja. Međutim, to nije bila Pavlova namera. Kontekst nam pruža objašnjenje: bez obzira na okolnosti u kojima se nalazi, Pavle je naučio da bude zadovoljan i da mu Gospod daje snage da se suoči sa svim životnim izazovima. Psalam 13,1 pita: „Dokle ćeš me, Gospode, sasvim zaboravljati? Dokle ćeš odvrćati lice svoje od mene?“ To isto pitanje i mi postavljamo kada se nađemo u nevolji. Gospod ga čuje; ali, kao što smo videli u vreme proroka Avakuma, On odlučuje da ispunji svoje obećanje u vreme koje sam odabere. Naša je dužnost da ostanemo verni, oslanjajući se u veri na Njegova obećanja.

ODGOVORITE:

1. Kako da ostanemo verni Bogu usred nepovoljnih okolnosti u životu?
2. Avakum i mnogi drugi ljudi u Bibliji ponekad su izražavali svoje sumnje u Boga. Tako i mi činimo. Zašto?
3. Da li je u redu da sumnjamo u Božji raspored događaja, iako znamo da će se obećanja ipak ispuniti? Zašto da i zašto ne?

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

„U vreme kada je Josija počeo da vlada, a i mnogo godina pre toga, Judejci iskrena srca pitali su se hoće li se Božja obećanja, data starom Izrailju, ikada ispuniti [...]

Prorok Avakum glasno je izrazio ova strahovanja. Imajući pred očima teškoće kroz koje su prolazili verni njegovog vremena, muku svoga srca predočio je u pitanja: 'Dokle ću, Gospode, vapiti, a ti nećeš da čuješ?' [...] A onda, uzdižući se verom iznad mračnih očekivanja od neposredne budućnosti, čvrsto se hvatajući za dragocena obećanja koja otkrivaju Božju ljubav prema Njegovoj odanoj deci, prorok je dodao: 'Nećemo umrijeti!' (Avakum 1,12) Izražavajući tako svoju veru, predao je svoj slučaj i slučaj svakog vernog Izrailjca u ruke milostivog Boga [...]

**„Jer će još
biti utvara do
određenoga
vremena [...] ako
oklijeva, čekaj
je!“**

Mi moramo gajiti i negovati veru o kojoj su svedočili proroci i apostoli – veru koja se oslanja na Božja obećanja i koja čeka na izbavljenje u vreme koje je Bog odredio i onako kako je On to zamislio. Pouzdana proročka reč konačno će se ispuniti slavnim dolaskom Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista kao Cara nad carevima i Gospodara nad gospodarima. Vreme čekanja možda izgleda dugačko, možda dušu pritiskaju obeshrabrujuće okolnosti, možda će mnogi u koje smo se udali usput pasti, međutim, zajedno s prorokom koji se trudio da ohrabri Judu u vreme nezapamćenog otpada, uzviknimo puni poverenja: 'Gospod je u svetoj crkvi svojoj, čuti pred njime sva zemljo!' (Avakum 2,20) Neka nam uvek ostane u sećanju radosna poruka: 'Jer će još biti utvara do određenoga vremena i govoriće šta će biti do pošljedka i neće slagati, ako oklijeva, čekaj je, jer će zacijelo doći i neće odocniti!' (Avakum 2,3.4)" (*Proroci i carevi*, str. 384-386)

ODGOVORITE:

Kako da u životu dođemo do prekretnice kada ćemo biti sposobni da živimo verom čak i u najmračnijim trenucima?

Endrju Lorens, Kingston, Jamajka

22. maj 2013.

BOŽJA POUZDANOST

KAKO (Avakum 2,3; 3,17.18; Jov 13,15.)

Sr

Mnogi ljudi danas žele da veruju samo u ono što mogu da vide. Upravo zbog toga imaju teškoća da veruju u Boga. Kako bi ti ljudi, a i mi koji verujemo u Njegovo postojanje, mogli da prepoznaju Njegovu prisutnost i verodostojnost? Evo nekoliko načina da sebi pomognemo da postavimo temelje našeg pouzdanja u Boga:

Osloni se na prošlost da bi verovao u budućnost! Biblija je puna Božjih obećanja svome narodu. I sva ta obećanja su se ispunila! Iz teksta u Avakumu 2,3 saznajemo da je ponekad potrebno mnogo vremena da bi se Njegova obećanja ispunila. Međutim, On nas hrabri da budemo strpljivi jer će se obećanja, iako s oklevanjem, konačno ipak ispuniti (Avakum 2,3).

Shvati kako Bog spasava! Većina ljudi se drži sistema vrednosti po kom se ništa ne dobija bez protivrednosti. Svet u kojemu živimo traži od nas da shvatimo da moramo nešto dati da bismo nešto dobili. Međutim, ne postoji ništa što bismo mogli da učinimo za Boga ili da damo Bogu čime bismo zaslužili svoje spasenje.

Treba da znamo da ono što poverimo Bogu ostaje kod Njega! Dešava nam se ponekad da nešto u poverenju kažemo nekome i da kasnije otkrijemo da je on to u poverenju ispričao svima. Međutim, kada se približimo Bogu skrušena srca, kada izlijemo pred Njime sve što nas tišti, ne moramo se brinuti da će On to kazati celome svetu. U stvari, On se ponaša sasvim suprotno tome: kad pritisne dugme za brisanje, On potpuno briše naše grehe. Psalmista je to ovako izrazio: „Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša!“ (Psalam 103,12) Slično govore i Isaija 38,17 i Mihej 7,19. Kada se jednom iskreno pokajemo, dobijamo pravo na novi početak. Dobijamo ruho Hristove pravednosti tako da možemo izaći pred našeg Stvoritelja kao da nikada nismo ni grešili.

**Kad Bog pritisne
dugme za brisanje
greha, On ih briše
zauvek.**

ODGOVORITE:

1. Kako ti današnja pouka pomaže da sagledaš „nevidljivog Boga“ na stvaran način?
2. Zašto ponekad mislimo da je neophodno da stavimo na probu Božju pouzdanost? Da li je to uvek loše? Objasni svoj odgovor!

Liza Manrou, Kingston, Jamajka

U svetu izmučenom depresijom i bolom, čovek se lako može obeshrabriti i ispuniti osećanjem beznadežnosti. Za neke, drugi dolazak izgleda tako daleko, izvan našeg dohvata. Koje reči utehe možemo naći u sledećim tekstovima: Avakum 3,2.13; Rimljanima 1,17; Galatima 3,11? Kako da ostanemo jaki kada sve izgleda izgubljeno?

Knjiga proroka Avakuma napisana je između 610. i 605. godine pre Hrista. Međutim, svi možemo da se pridružimo njegovom uzviku: „Dokle ću, Gospode, vapiti, a ti nećeš da čuješ? Dokle ću ti vikati, a ti nećeš da izbaviš?“ (Avakum 1,2) Teško je sačuvati veru kad svuda oko sebe gledamo patnje i bol, kad gledamo neprijatelje jevanđelja kako napreduju dok se Božji narod bori da preživi. Međutim, Avakumova poruka je vrlo jasna: „A pravednik će od vjere svoje živ biti!“ (Avakum 2,4)

Posmatraj znake kraja oko sebe. Vrhunac duhovne borbe je mnogo bliže nego ikada pre. Međutim, nas ponekad toliko zaokupe borbe u svetu i iskušenja koja nam prete da zaboravljamo na veliku pobedu koja je pred nama. Upravo sada bi trebalo da budemo toliko zaokupljeni služenjem Gospodu i radovanjem u Njemu kao što je to nekada bio Avakum (Avakum 3,17.18). Koliko smo mi bliže Njegovom drugom dolasku od Avakuma? Shvatajući to, trebalo bi da imamo čak i više razloga da budemo čvrsti u svojoj veri nego što je on bio. Ako se budemo usredsredili na svoje strahove i borbe, ako se budemo brinuli zbog stanja u kom se svet danas nalazi, izlažemo se opasnosti da promašimo večnost!

Imajmo na umu da se Bog služi našim borbama da ojača našu veru. Stoga, umesto da stres i napetost u životu proglašavamo neprijateljima, gledajmo ih kao sredstvo da se popnemo na nove duhovne visine. Bez kiše nikada ne bismo potpuno uživali u sunčevoj svetlosti. Bez borbe nikada ne bismo potpuno iskusili radost koju donosi spasenje.

ODGOVORITE:

1. Koje nevolje i iskušenja su poljuljali tvoju veru u Boga?
2. Kako bi sve te strahove i borbe mogao pretvoriti u sredstva za jačanje vere?
3. Kako te sadašnje stanje u svetu može nadahnuti novom nadom?

Kejsi-En Brejdi, Sent Ketrin, Jamajka

24. maj 2013.

SLAVIČU TE I U OVOJ OLUJI!

ISTRAŽIVANJE: (Psalam 32,6; Plač Jeremijin 3,22.23; Rimljanima 3,3; Jakov 1,2-4.)

Pe

ZAKLJUČI

Iako je u Izraelju bilo mnogo ljudi koji su odlučili da više ne slede Boga, grupa vernih je prionula uz Njega s mnogo nade. Mi ne moramo uvek da razumemo zašto se događaju besmislene nevolje u svetu, ali od nas se i ne traži da sve savršeno razumemo. Umesto toga, mi smo pozvani da imamo vere, čak i onda kada svojim očima ne vidimo jasno. Mi smo pozvani da pokažemo veru i onda kada nam se čini da se sve oko nas raspada. Naša vera ne sme da bude subjektivna. Ona mora da se temelji na Božjoj Reči, koja može da preobrazi naš život. Nagrada za takvu veru je večni život.

RAZMOTRI

- Analiziraj i opiši činioce vere, uključujući cilj vere, sadržaj vere, tkivo vere, dokaz vere, plod vere, posledice vere i nagradu vere. Upotrebi biblijske tekstove da potkrepiš svoje odgovore.
- Pokušajte da napišete i prikažete dramu koja opisuje istoriju Izraelja u Knjizi proroka Avakuma. Zatražite od vođe subotne škole da vam omogući da je prikažete u okviru subotne škole.
- Načinite niz skica kojima ćete prikazati veru u Boga.
- Organizujte debatu o veri u nevidljivog Boga. Neka se grupe podele koju stranu žele da zastupaju: (1) zašto treba ili (2) zašto ne treba da sačuvamo veru i u trenucima kada se sve raspada oko vas.
- Napišite poemu o svom iskustvu s verom u Boga, kada ste prolazili kroz teška iskustva. Čitajte je pred drugima i razmenite komentare.

POVEŽI

Proroci i carevi, 32. poglavlje

Pouke velikog Učitelja, 360. strana originala

Dina Bartel-Vagner, Vajtsborou, Njujork, SAD

Pouka 9

Od 25. do 31. maja 2013.

Dan Gospodnji (Sofonija)

„Strašan će im biti Gospod, jer će istrijebiti sve bogove zemaljske, i njemu će se klanjati svaki iz svojega mjesta, sva ostrva narodna.“ (Sofonija 2,11)

25. maj 2013.

KRIVI PO IZBORU

UVOD (Sofonija 2,1-3.)

Su

Džerod Pejns zvani „Zver“ sedi s rukama u lisicama, kojima je vezan za čeličnu šipku prikovanu za sto ispred njega. Tužitelj se šeta po sudnici čitajući glasno listu Džerodovih zločina – najnoviji je ubistvo malog Antonija Karsona. „Ovaj čovek predstavlja opasnost po društvo. Pomislite na sve druge nevine dečake u svetu. Sada je vreme da se neko istakne za primer. Ljudi kao što je Pejns nikada se ne menjaju. On ne zaslužuje da živi!“

Nekoliko ljudi u sudnici glasno izražavaju svoju saglasnost; samo Džerod ostaje nem pognute glave. Neki ljudi čak aplaudiraju kada tužilac na kraju zatraži smrtnu kaznu za krivca zbog ubistva prvog stepena.

„Ne piše ti se dobro!“ – šapuće branilac. Ipak mu namiguje. Tiodor Preston je poznat kao čovek koji uspeva da pronađe rupe u optužnici čak i u najbeznadežnijim slučajevima. S lukavim smeškom Preston izlazi na sredinu sudnice i počinje da obara svaku tačku optužnice koju je podigao tužilac. Ovaj svedok je nepouzdan, a onaj dokaz se ne može upotrebiti na sudu.

Sudnica je proključala od protesta. Sudija udara čekićem po stolu. „Žao mi je, gospodo,“ izjavljuje sudija Frimont, „ali ja moram da se složim s dokazima koje je izneo gospodin Preston. Objavljujem da je Džerod Pejns slobodan!“ Sudnica ponovo odjekuje od nezadovoljnih glasova.

„Časni sude!“, čuje se glas.

„Izvolite, gospodine Pejns! Imate pravo da govorite!“

„Počinio sam svaki zločin za koji sam bio optužen, uključujući i ubistvo dečaka i ja prihvatam kaznu. Ne mogu da kažem koliko mi je žao zbog svih zločina koje sam počinio. Svakako da sam zaslužio da umrem!“

Sudija gleda u ubicu. „Vlašću koja mi je predana, objavljujem da ste dobili oprostjenje za sve svoje zločine!“ Suza se sliva niz Džerodove obraze dok protestuje. Sudija Frimont podiže ruku. „Vi možda niste ni tražili milost, ali ja mogu da kaže da ste se zaista promenili, da ste novi čovek!“

Oslobođen svojih okova, Džerod pada na ruke i noge, vičući: „Hvala vam!“ Onda ustaje i svečano odlazi do predstavnika porodice Karson. „Ne mogu da vrati vašeg sina, ali želim da vam služim kao skromni sluga do kraja svoga života!“

Iako je ova priča potpuno izmišljena, ona može da nam pruži važnu pouku. Suđenje se približava. Pojavi se ponizno pred Bogom kao pokajnik. Osloni se na Njegovu milost. Vreme je da sad to učiniš!

Suđenje će se održati vrlo skoro. Izadi ponizno pred Boga kao pokajnik.

Tamara Naja, *Bouling Grin, Kentaki, SAD*

Mračni dan (Sofonija 1)

Prvo poglavlje Knjige proroka Sofonije objavljuje sliku koja se nekima nikako neće dopasti – sliku Boga ozbiljnog lica koji govori svojim sledbenicima da će „uzeti sve sa zemlje“ (Sofonija 1,2). Mi bismo radije zamišljali Boga kao Oca punog ljubavi, zar ne? Međutim, ovde se ne radi o Bogu, već o našem razumevanju ljubavi. Naši zemaljski očevi neće vikati na svoju dečicu samo zato da isprobaju jačinu svoga glasa. Međutim, ako vide kako im dete trči pod auto koji nailazi, povikaće da ih opomenu na opasnost s kojom se suočavaju. Otac više na dete zato što ga voli i što želi da ga spase.

Na isti način, i Bog želi da spase svoju decu i ponekad više na nas jer je to jedini način na koji može da privuče našu pažnju. Problemi s kojima se Juda suočavao po mnogo čemu su slični problemima koje mi danas imamo. Ljudi u Judi su bili ravnodušni, a u Otkrivenju 3,14-18 čitamo da su i hrišćani u Laodikiji ravodušni, odnosno „mlaki“. I zato Bog više na njih i govori im da se sprema da ih ispljune iz svojih usta (Otkrivenje 3,16). Pošto se Hristova poruka Laodikiji smatra prikladnom da se primeni na Crkvu od 1844. godine pa sve do danas, Njegov poziv vernicima crkve u Laodikiji da se oslobodi svoje mlakosti svakako da se odnosi i na sve nas. To je Njegov način da više na nas da ne trčimo pod auto ili u neku drugu opasnost.

Tražite Gospoda! (Sofonija 2,1-3)

U tekstu u Sofoniji 2,1-3 Bog poziva svoj narod da ga traži. Međutim, mi bismo mogli da pitamo: ako su ti vernici Njegov narod, zašto bi bilo potrebno da ga traže? Možda će nam sledeća ilustracija pomoći da to bolje razumemo. Mladić se sreće s devojkom svakoga dana u učionici. Ona mu se zaista dopada, ali nikada neće uspeti da je osvoji ukoliko joj se ne približi i ne upozna se s njome. Prema tome, blizina nema nikakve veze s odnosom. Samo zato što su Judejci bili Božji narod ništa ne znači, zato što su prestali da neguju svoj odnos s Njime. Isus je mnogo govorio o ljudima koji traže spasenje. Posebno obrati pažnju na tekstove u Mateju 7,7,8, kao i u Luki 15,11-32.

Pokvareni grad (Sofonija 3,1-5)

Ima trenutaka u našem životu kada i oni koji nas najbolje poznaju i najviše vole moraju da ukažu prstom na neke mane našeg karaktera. Može nas zaboleti kada nam kažu da smo oholi, neposlušni i da ne zaslužujemo poverenje. Međutim, takvi trenuci mogu da budu i prilika da se promenimo pre nego što nekoga ranimo ili učinimo grešku zbog koje ćemo se kajati. Takva je Božja poruka Jerusalimu u Knjizi proroka Sofonije 3,2-5. On opisuje Jerusalim kao „buntovan“, „pokvaren“ ili „nasilan“ (Sofonija 3,1). Ljudi nisu ni slušali Boga, niti su prihvatili Njegove opomene;

njihove sudije su bile kao „noćni vukovi“ koji ne ostavljaju ni kosti do jutra. Njima je neophodno da se pokaju i da se vrate Njemu.

U Mateju 23,13-39, Hristos se obraća farisejima i književnicima na sličan način. Kako bi se On obraćao današnjoj Crkvi ili tebi lično?

Božje najveće zadovoljstvo (Isaija 62,5; 65,19; Sofonija 3,9-20)

Poslednji deo Knjige proroka Sofonije ispunjen je radosnim očekivanjima i nadom za Jerusalim. Bog više ne sedi na sudijskoj stolici. On je sa svojim narodom, zbacio je njegove neprijatelje. U Sofonija 3, čitamo o krotkima i poniznima koji se uzdaju u svoga Boga i koji govore istinu. Ovde Bog kao da govori svome narodu kako se ponaša prema onima koji ga slede. On će ih „utišati“ svojom ljubavlju i radovati se s njima „s pevanjem“ (Sofonija 3,17). Uporedi ovaj opis s opisom novog Jerusalima i Božjeg naroda u njemu u Otkrivenju 21 i 22!

Kakvog veličanstvenog Boga imamo! On čezne da bude s nama jednako kao što ženik čezne da bude sa svojom nevestom.

Kakvog li veličanstvenog Boga mi imamo! On želi da bude s nama koliko i ženik želi da bude sa svojom nevestom. On je načinio planove za najbolje vreme našeg života. Zato ga tražimo i nađimo, tako da može da nam ponudi snagu da idemo za Njime i da ga slušamo.

ODGOVORITE:

1. Koja je naša uloga u planu spasenja?
2. Ima li u tvom životu područja za koja te Bog poziva da se menjaš?
3. Osim toga što ćemo gledati Hrista licem k licu, šta će biti naše najveće zadovoljstvo na Nebu?

Lise Bolman, Flečer, Severna Karolina, SAD

„U najmračnijim danima svog dugog sukoba sa zlom, Božja Crkva je dobijala otkrivenja o Gospodnjim večnim namerama. Njegovom narodu bila je data mogućnost da kroz zavesu nevolja u sadašnjosti vidi pobjede u budućnosti, kada će, pošto se bitka bude završila, otkupljeni ući u Obećanu zemlju. Ova viđenja o budućoj slavi, prizori slikani Božjom rukom, treba da bude dragi savremenoj Crkvi, koja deluje u vreme skorog završetka vekovnog sukoba i obilnog i potpunog izlivanja obećanih blagoslova.

Mnoge utešne poruke Crkva je dobijala preko starih proroka [...] Prezrena od ljudi, progonjena, odbačena, Božja deca iz svih vremena, ipak su se održala zahvaljujući tim Božjim sigurnim obećanjima. Verom su gledala u budućnost, u vreme kada će On ispuniti svoje obećanje Crkvi: 'Mjesto toga ću ti učiniti vječnu slavu i veselje od koljena na koljeno!' (Isaija 60,15)

**Jer sam ja Gospod
Bog tvoj, Svetac
Izrailjev, Spasitelj
tvoj!**

Borbena Crkva često je pozivana da izdrži iskušenja i nevolje jer bez oštrog sukoba Crkva neće ni pobediti. 'Hljeb tužni' i 'voda nevoljnička' (Isaija 30,20) predstavlja udeo svih vernika, ali nijedan od onih koji se uzdaju u Onoga koji može izbaviti neće biti konačno uništen. 'Ali, ovako veli Gospod, koji te je stvorio, Jakove, i koji te je sazdao, Izrailju: ne boj se, jer te otkupih, pozivam te po imenu tvom, moj si. Kada pođeš preko vode, ja ću biti s tobom, ili preko rijeka, neće te potopiti; kada pođeš kroz oganj, nećeš izgorjeti i neće te plamen opaliti. Jer sam ja Gospod, Bog tvoj. Svetac Izrailjev, spasitelj tvoj!' (*Proroci i carevi*, str. 722.723)

ODGOVORITE:

1. Kako si se osećao kada si poslednji put prolazio kroz teškoće? Da li si bio u stanju da nađeš utehu u Božjim obećanjima?
2. Koliko se često, kada se nađeš usred nevolja, zaustaviš da se setiš prošlih iskustava s Gospodom?

Džesika Mari Vajt, Olteva, Tenesi, SAD

28. maj 2013.

STANI U ODBRANU DOBRA

DOKAZ (Sofonija 1; 2,1-3; 5,9-29.)

Ut

Ulme Sofonija znači „Gospod je sakrio“ ili „Gospod je zaštitio“ (The SDA Bible Dictionary, 2. izdanje, „Sofonija“). Sofonija je započeo svoju proročku službu u vreme Josijinog carovanja nad Judom (The SDA Bible Commentary, sv. 4, 2. Izd., str. 1061). Iako tačan datum njegovog delovanja nije poznat, on ipak jasno iznosi zablude svoga vremena.

Sofonija je objavio Božju poruku koja govori o velikim nevoljama koje se približavaju. On propoveda o sudovima koji dolaze, o nevernosti starešina, o Judinoj nespremnosti da primi opomenu od Boga. U isto vreme govori i o nadi.

Njegove ozbiljne opomene protiv greha naroda i njegovi vatreni pozivi na pokajanje doneli su mu naziv „puritanca“. Uzimajući kao povod tekst u Sofoniji 1,12, srednjovekovni umetnici su predstavljali Sofoniju kao čoveka s lampom, koji prolazi kroz Jerusalim i traži grešnike da ih izvede na sud¹.

Dan Gospodnji je središnja tačka u Sofonijevom proročanstvu. O tome danu, o blizini i oštrini toga dana, prorok govori svojim savremenicima, On kaže da će tada Gospod izaći kao moćni i pravedni sudija da kazni celi svet, uključujući i Judu. Zahvaljujući ovom sudu koji očičava, narodi će postati istinski sledbenici jedinog pravog Boga².

Dan Gospodnji je žarište tačka Sofonijinog proročanstva.

ODGOVORITE:

Da li je reforma negativno ili pozitivno iskustvo? Objasni svoj odgovor. Šta bi ti mogao da učiniš da to bude pozitivno iskustvo?

Da li poslušnost Bogu uvek navodi na reformu ili možeš da budeš poslušan Bogu i da nastaviš da živiš dosadašnjim načinom života?

Ako odbaciš Boga i Njegove pozive na reformu, koliko daleko možeš da odeš u pogrešnom smeru?

Kada je dobro i pravo da govoriš drugima o sudu koji dolazi? Kako da to učinimo tako da ohrabrimo ljude da poslušaju Gospodnju poruku?

Karen Pajrs, Pendlton, Južna Karolina, SAD

1 Al Maxey, „The Minor Prophets: Zephaniah,“ <http://www.zianet.com/maxey/Prop3.htm> (11. 11. 2012.).

2 Robert B. Chisholm, Jr., *Interpreting the Minor Prophets* (Grand Rapids, Mich., Zondervan Publishing House, 1990), str. 215.

Jednom prilikom, dok sam s prijateljicom nešto kupovala, obe smo se zagledale u istu košulju. Ja sam tvrdila da je tamnoružičasta. Moja prijateljica je smatrala da je crvena. Na sreću, kao što saznajemo iz Sofonijevog proročanstva, Bog ne gleda na stvari samo nešto malo drukčije od nas, nego potpuno drukčije. To je zato što On sve gleda kroz naočari blagodati i milosti. Kada ponizno izađemo pred Njega, On će nas privući sebi i pokazati nam kako da odražavamo Njegovo obličje. Zamisli da boje predstavljaju načine na koje ponizno tražimo Gospoda. Potom zamisli da si se ukrasio tim bojama.

Traži Onoga koji te voli više nego što možeš da zamisliš!

Bela. Biblija nas poziva da tražimo pravednost. To znači da slušamo Boga na svim područjima života, da zastupamo ono što je pravo, da odlučimo da budemo neokaljani u ovom mračnom svetu. Oboji svoj život belom bojom tako što ćeš činiti samo ono što znaš da je pravo. Nemoj da ideš lakšim putem ili da zanemarujem pozive svoje savesti. Ne poslušati kada te Sveti Duh poziva ili opominje može da bude isto tako pogrešno kao da učiniš neki namerni greh. Neka te Hristos vodi tako da Njegova pravednost sija preko svake odluke koju donosiš i svake delatnosti koju obavljaš.

Ljubičasta. Mi smo deca Najvišega! Svakog dana provodi vreme s Njim i uči kako da ga na najbolji način predstavljaš. Svako delo, svaka reč, svaki pogled, treba da pokaže da smo mi Njegova usvojena deca. Mi to možemo biti jedino ako svakoga dana provodimo vreme s Njime, da ga sve bolje upoznajemo putem proučavanja Biblije.

Smeđa. Božja deca moraju da budu skromna i ponizna. Nama je očajnički potreban Spasitelj da opere naše grehe. Mi nismo ništa bolji od drugih jer bez Boga naše najbolje nije bolje od prljavoga. Imaj na umu da treba da se oslanjamo na Gospoda u svemu. Ponizimo svoje srce pred Njime!

Crvena. Božja ljubav prema nama nas spasava. Ljubav ga je navela da pošalje svoga Sina da prolije svoju krv za nas. Takva ljubav nas zapanjuje, čini poniznima, ona nas otkupljuje. Ona treba da postane središte našeg života. Neka Njegova ljubav danas učini tvoje srce poniznim. Traži Onoga koji te voli više nego što možeš da zamisliš, a onda podeli tu ljubav sa svetom.

Smeđa. Božja ljubav prema nama nas spasava. Ljubav ga je navela da pošalje svoga Sina da prolije svoju krv za nas. Takva ljubav nas zapanjuje, čini poniznima, ona nas otkupljuje. Ona treba da postane središte našeg života. Neka Njegova ljubav danas učini tvoje srce poniznim. Traži Onoga koji te voli više nego što možeš da zamisliš, a onda podeli tu ljubav sa svetom.

ODGOVORITE:

1. Kako Bog nagrađuje one koji su skromni, koji ga ponizno traže u svom svakodnevnom životu?
2. Može li neko bez Hrista da izgradi istinsku poniznost svoga srca?
3. Kako nam ponizno srce pomaže da bolje upoznamo i razumemo Boga?

Amanda Ernst, Šarlot, Severna Karolina, SAD

30. maj 2013.

OBNAVLJANJE BOŽJEG NARODA

MIŠLJENJE (Isaija 65, 19; Sofonija 2, 1-3; 3, 9-20.)

Če

Sofonija govori o Gospodnjem danu i o Božjim sudovima nad Njegovim narodom, ali i nad neprijateljima Izrailja. U međuvremenu živopisan opis Gospodnjeg gneva predstavlja poziv na pokajanje i skrušenost pred Bogom (Sofonija 2, 1-3). Na kraju Sofonija govori o Božjem Ostatku kojega će sačuvati sve do kraja. Pošto se sudovi izvrše i zlo ukloni, doćiće do velike radosti (Sofonija 3, 17). Iako je ovo napisano za Izrailj u vreme opšte pobune protiv Boga, može se primeniti i na svet sada dok čekamo Isusov drugi dolazak.

Doći će dan kada će Gospod ukloniti od nas sve što nas sada muči. Oni koji ga ne vole ili ne poštuju Njega i ono što je stvorio, nestaće zauvek. Bog će okupiti svoj narod sa cele zemlje i odvesti ga kući gde više neće biti bola ni suza. „U ono vrijeme sabraću vas, u ono vrijeme dovešću vas!“ (Sofonija 3, 20)

Zanimljivo je da se primeti da sud nije proglašen samo nad bezakonicima, već i nad Božjim narodom ukoliko nije išao za istinom. Mi nismo postali Božji narod rođenjem ili upisivanjem u crkvene matične knjige, kao što mnogi veruju, niti se spasavamo bilo čine što činimo, iako su neki i to pokušali. Mi smo Božja deca zato što verujemo u Njega, što se uzdamo u Njega i što svakoga dana hodamo s Njime. Moramo da imamo na umu da se moramo pokajati za svoje grehe, i svakoga dana se iznova posvećivati Njemu. To je jedini način da postanemo Božji Ostatak – ljudi koje će Hristos potražiti kada bude došao.

Da li postajemo Božji narod rođenjem ili pristupanjem Crkvi ili na neki drugi način?

ODGOVORITE:

1. U Bibliji Božji narod dobija spasenje pošto potraži Gospoda i pošto se pokaje. Misliš li da se ljudi i danas moraju okupljati i zajednički kajati, ponizni pred Gospodom? Ili je to stvar pojedinca?
2. Zašto misliš da se Sofonija usredsređuje na sud i na opstanak Ostatka, a ne na zadobijanje izgubljenih? Misliš li da su hrišćani suviše mnogo vremena trošili na dostizanje onih izvan Crkve tako da nisu imali vremena za one koji su u Crkvi?

Sara Vajt, Koledždejil, Tenesi, SAD

ZAKLJUČI:

Knjiga proroka Sofonije izaziva u nama celu lepezu emocija. Knjiga započinje time što Bog ukorava svoj narod, vrlo slično roditelju koji opominje dete zbog lošeg ponašanja. Ona nastavlja listom kazni koje će zadesiti narod ukoliko okrene leđa Gospodu. Međutim, priča se ovde ne završava. Ona se završava kada Božji narod traži oprostjenje od Boga, a On, kao dobar otac, čuje molbe svoje dece i oprašta im. Kakvog li uzvišenog završetka priče koja je izgledala tako puna tragike!

RAZMOTRI:

- Nacrtaj sliku koja će pokazati beznadežno stanje Božjeg naroda kada otpadne od Boga, a onda prikaži i njegovu radost kada dobije oprostjenje i vrati se Bogu.
- Prepričaj tekst u Sofoniji 3,14-20 svojim rečima u slobodnom stihu. Neka ti taj tekst posluži kao podsetnik na radost koja dolazi kada se neko pomiri s Bogom.
- Nabroj i opiši osećanja u prva tri poglavlja Knjige proroka Sofonije.
- Govori s prijateljem o vremenu kada si smatrao da te Gospod kažnjava. Objasni kako si se osećao kada si uspostavio mir s Bogom.
- Kada si zaista osetio da ti je Hristos oprostio sve tvoje pogreške? Koje promene u načinu života su bile potrebne da bi stekao to osećanje?
- Provedi neko vreme u prirodi i razmišljaj o periodima kada je Božji narod odlutao od Gospoda. Pronađi neki listić ili cvetić koji će ti služiti kao oznaka teksta u 3. Poglavlju Sofonije. Svaki put kada ga vidiš, misli o lepoti Božjeg oprostjenja i šta je ono značilo za tebe.

POVEŽI:

Jezekilj 37,24-28.

Proroci i carevi, 389-392. strana orig.

Alison Sosedo, Sentervil, Ohajo, SAD

Pouka 10

Od 1. do 7. juna 2013.

Šta je najvažnije? (Agej)

„Moje je srebro i moje je zlato, govori Gospod nad vojskama.“ (Ahej 2,8)

Rat je opustošio veliki grad. Hrane je bilo malo i glad je počela da se širi zemljom. Narod je morao da se zajednički potruži da ponovo izgradi grad i da nađe hrane. Međutim, gde god da se mogla naći hrana, bila je dobro sklonjena i niko nije ulagao nikakav napor da pomogne bližnjima. Jednoga dana neki posetilac je stigao u razrušeni grad, ali niko nije hteo da razgovara s njime. Bio je gladan i umoran. Primitio je kotao pored zida i odneo ga do obližnjeg potoka. Oprao ga je i napunio vodom, zapalio vatru, stavio kotao iznad nje i zagrejao vodu. Uzeo je dva okrugla kamena i pustio ih na dno kotla. Kada je voda ponovo provrela, udahnuo je zadovoljno miris iz kotla.

**Da, supa bi bila
bolja kad bismo
smo joj svi dodali
po nešto!**

Ljudi su znatiželjno posmatrali šta on to radi. „O, kazao im je, pravim kamenu supu!“

Zbunjeni, ljudi su počeli da se pitaju kakav će ukus imati ta kamena supa i poželeti da i oni malo probaju. Putnik je dodao: „Da znate, kamena supa s kupusom ima izvanredan ukus!“ Uskoro se približio neki čovek, držeći glavicu kupusa koju je izvadio iz svog skrovišta. Isekao je kupus i stavio ga u kotao. „Hmmm! – rekao je putnik – kada bismo dodali i neku šargarepu, ukus bi bio još bolji!“ Posle nekoliko minuta prišao je drugi čovek noseći nekoliko šargarepa. Putnik je nastavio da meša svoju kamenu supu, stalno pričajući o njenom još boljem ukusu kada bi u njoj bilo malo luka, krompira, pečurki, soli, ulja i još mnogo čega. Uskoro su sve spomenute namirnice bile dodate kamenoj supi, a iz kotla se počeo širiti zamaman miris i svi su toga dana imali posebno ukusan obrok. Toga dana, osim toga, ljudi su naučili da se sve može postići ukoliko svako doprinese bar malo. Ponekad se od nas traže velika dela koja sami nismo u stanju da postignemo, pa ni ne pokušavamo da krenemo na posao. Međutim, da smo obezbedili saradnju sa drugim ljudima, svakako da bismo stigli do cilja. Knjiga proroka Ageja opisuje ljude koji su se upravo vratili iz zarobljenštva, i od kojih se očekivalo da sagrađe razrušeni hram. Međutim, oni su sebično radili svaki na svojoj kući, zastupajući samo svoje interese. Nekoliko godina posle toga, hram i dalje nije bio dovršen, pa je Bog poslao proroke da pozovu ljude da dovrše delo na koje ih je Bog pozvao.

Čak i sada Bog poziva mlade ljude da rade za Njega. Koliko blagoslova smo propustili da dobijemo samo zato što nismo učinili ono što se od nas očekivalo da učinimo?

Loren Lombard, Kolumbija, Merilend, SAD

2. jun 2013.

NAŠI PRIORITYI PRED BOGOM

DOKAZ (Agej 2,8.)

Ne

Događaji opisani u Knjizi proroka Ageja zbivaju se oko druge godine vladanja Darija Histaspas 520. godine pre Hrista (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, 2. izdanje, str. 1076). U to vreme, Judejci su oklevali da grade Hram kao što im je Bog zapovedio. Umesto toga, usredsredili su se na građenje svojih domova i zadovoljavanje drugih ličnih potreba. Zbog ovog nepoštovanja Božjih zapovesti, Bog je rekao Ageju da posejani usevi neće doneti rod (Agej 1,1-11). Mesec dana posle objavljivanja ove poruke, pošto su uvideli posledice suše, Zorovavelj, upravnik Judeje i Isus, sin Josedekov, prvosveštenik, povelili su narod u obnovi Hrama (Agej, 1,12-15).

Kada su radovi počeli da napreduju, Bog je rekao Ageju da objavi da će novi hram biti sjajniji od staroga, jer će čežnja svih naroda dolaziti u njega. Osim toga, objavio je da slava Hrama neće biti utemeljena na veličini ili materijalu upotrebljenom za gradnju već na slavi Božje prisutnosti (Agej 2,6-9). U svojoj završnoj poruci u knjizi, Agej objavljuje da će Bog učiniti Zorovavelja svojim pečatnim prstenom (Agej 2,23) zbog njegove odanosti građenju Hrama i zalaganja za vraćanje Judejaca iz ropstva. Stoga ga je Bog odredio da zajedno s Davidom bude predak Isusa Hrista.

Danas se često događa da Božji prioriteti zauzimaju tek drugo, treće ili neko dalje mesto na listi naših prioriteta, posle zadovoljavanja naših ljudskih želja. Prema tome, potrebno je da kao hrišćani uvek pazimo na to šta ima prednost u našem životu. Kada je ispunjavanje Božje volje naš prioritet, mi tada pokazujemo svoju ljubav i odanost zadacima koje je Bog postavio pred nas. Molimo se zato za snagu i hrabrost da sledimo Zorovaveljev primer u stavljanju Božjeg posla iznad svih ostalih.

Potrebno je da kao hrišćani uvek pazimo na to šta ima prednost u našem životu.

ODGOVORITE:

1. Gde su vaši prioriteti u poređenju s božanskima?
2. Čemu daješ prednost pred Gospodnjim prioritetima?
3. Kako da Gospodnji prioriteti postanu naši?

Aron M. Vilson, Fermont Hajts, Merilend, SAD

POČNIMO S PRAVIM TEMELJEM

LOGOS (Psalam 103,2-5; Agej 1,1-15; 2,1-9.22.23; Zaharija 2,8; 4,6; Matej 6,33; Jevrejima 13,8; 1. Jovanova 4,6.18.)

Temelj (Agej 1,1-15; Matej 6,33)

U početku Knjige proroka Ageja, Bog postavlja temelj svog poziva. Počinje pitanjem o vremenu, što je se ujedno tiče i prioriteta. Prošlo je već nekoliko godina otkako se narod vratio iz ropstva da sagradi hram u Jerusalimu. Iako su se vratili u zemlju s obećanjem da će sagraditi Hram, počeli su da se brinu oko svojih kuća umesto oko Božjeg doma. Međutim, u ovim stihovima vidimo koliko je Božje strpljenje, jer je čekao mnogo godina dok konačno nije uspeo da privuče njihovu pažnju.

Isus je u suštini ponovio taj isti oziv u Mateju 6,33 kada je rekao: „Tražite prvo carstva Božijega i pravde njegove, a ovo će vam se sve dodati!“ To nije neki sebični Božji zahtev, već jednostavna stvarnost koju On želi da shvatimo. Kada se sjedinimo s Bogom, dobijamo pristup neograničenim izvorima i stavljamo sebe pod Njegovu zaštitu. Kada se odvojimo od Njega, moglo bi se s pravom kazati o nama: „Koји zasluđuje novce, meće ih u prodrт tobolac!“ (Agej 1,6)

Ja sam s vama (Agej 1,12-14; Jevrejima 13,8)

Ništa nije tako bolno u našem ljudskom iskustvu kao osećanje samoće i ostavljenosti. Odbacivanje, usamljenost, marginalizacija događaju se svima nama u većoj ili manjoj meri u nekom trenutku života. Bilo da se radi o prekidu veze, prese-ljenju u novo mesto, pismenom odbijanju ili samo izbegavanju od ljudi koje smo smatrali prijateljima – odbačenost nas pogađa do srži. Greh dovodi do izolacije (1. Mojsijeva 3,8). Međutim, kada Bog pruži svoju ruku prema nama, On obećava da nas nikada neće ostaviti ni odbaciti. Kada su ljudi čuli Božji poziv preko Ageja, bili su pokrenuti na delo. Kada su se Judejci vratili poslovima oko građenja Hrama, Bog im je dao najbolje i najsigurnije obećanje koje im je mogao dati. Rekao je: „Ja sam s vama!“ (Agej 1,13)

Ne bojte se! (Agej 2,1-5; 1. Jovanova 4,8.18)

Knjiga Jezdrina ističe da su povratnici iz ropstva plakali prilikom polaganja temelja Hramu, sećajući se slave prvog Solomonovog hrama (Jezdra 3,11.12). Plakali su zato što su temelji novog hrama bili daleko manji od temelja staroga. Osim toga, osećali su se nedovoljno sposobnima da obave delo koje im je Bog dao da obave. Upravo u tom kontekstu Bog izgovara reči ohrabrenja. On ponavlja svoje obećanje da će biti s njima i onda dodaje: „Ne plašite se!“ (Agej 2,5)

U našem grešnom stanju, skoro svaka odluka koju donosimo temelji se na strahu – strahu šta će neko misliti o nama, šta će kazati ili šta će nam se dogoditi. Međutim, Bog nas poziva da se ne plašimo. Apostol Jovan se lično upoznao sa strahom, zato i piše: „Bog je ljubav [...] u ljubavi nema straha, jer savršena ljubav izgoni

strah“ (1. Jovanova 4,8.18). Kada upalimo svetlost, mrak beži. Slično tome, straha nestaje kada Bog uđe u naš život.

Temelj naših želja (Psalam 103,2-5; Agej 2,6-9)

Pošto je pozvao probuđene Judejce da se ne plaše, Bog ih opominje da se sprema da potrese nebesa i zemlju. Gledajući unapred, On vidi dugoočekivanog Mesiju kako hoda istim tremovima koje su oni podizali. Tako će „Čežnja svih naroda“ doneti slavu njihovom hramu: „Jer će slava ovoga doma posljednjega biti veća nego onoga prvoga!“ (Agej 2,9) koji je saziđao Solomun.

Sve težnje ljudskog srca najpotpunije su zadovoljene u Bogu. Kad mislite o vremenu kada vam je Bog izgledao najbliže, setićete se da ste tada bili i najzadovoljniji. Ishod iskustva s Bogom je mir. To i sam Bog kaže u Ageju 2,9.

Odbačenost nas ranjava do srži.

Njegov pečatni prsten (Agej 2,22.23; Zaharija 2,8; 4,6)

Knjiga proroka Ageja završava se ispunjavanjem poruke objavljene u početku knjige. Ispunjenje se najvidljivije oseća u ličnosti Zorovavelja. Zorovavelj je svoje carstvo podredio Božjem carstvu, ustanovio je da je Bog ispunio njegove najdublje želje i nije radio u svojoj snazi, već u sili Božjega Duha (Zaharija 4,6). Bog sada izjavljuje o svome sluzi: „Postaviću te kao pečat!“ (Agej 2,23)

Ovo je analogija koja govori o Božjoj nežnosti. Pečatni prsten je bio nešto veoma važno svom vlasniku i obično je bio načinjen od dragocenog metala. Osim toga, nosio je znak svoga vlasnika. Imao je veliku važnost i autoritet kada se njime pečatio neki važan dokument. Slično tome, kada smo mi povezani s Bogom, osećamo se dragocenima i imamo novu snagu u svom životu.

ODGOVORITE:

1. Kako nam Božje obećanje da će biti s nama i Njegov poziv da se ne plašimo mogu pomoći da obavimo i ono što nam pričinjava teškoće?
2. Da li se osećate kao Božji pečatni prsten? Šta vas sprečava da steknete to iskustvo?

Rik L. Dzons, Ričmond, Virdžinija, SAD

„Vesti saveta i ukora koje je objavio Agej starešine i narod uzeli s k srcu. Osetili su da Bog ozbiljno misli [...]!“

Čim je Izrailj odlučio da poslušati, posle ukora odjeknula je i vest ohrabrenja. 'Govori Agej [...] narodu kao što ga posla Gospod i reče: ja sam s vama, govori Gospod. I Gospod podiže duh Zorovavelju [...] i Isusu, sinu Josedekovu [...] i duh svemu ostatku narodnom, te dođoše i radiše u domu Gospoda nad vojskama, Boga svojega.' (Agej 1,13.14) [...]

Nije protekao ni mesec dana otkako su radovi na obnavljanju Hrama bili nastavljeni, a graditelji su dobili drugu, utešnu poruku: 'Nego sada budu hrabar, Zorovavelju!'. Sam Bog pozivao je preko svoga proroka: 'I budu hrabar Isuse, sine Josedekov [...] i budi hrabar sav narode zemaljski, govori Gospod, i radite jer sam

Svojoj deci danas

Gospod zapoveda:

„Budi jak!“

ja s vama, govori Gospod nad vojskama!' (Agej 2,4) [...]

Izrailju koji se ulogorio ispod brda Sinaj Gospod je objavio: 'I nastavaću među sinovima Izrailjevim i biću im Bog. I poznaće da sam ja Gospod Bog njihov, koji sam ih izveo iz zemlje egipatske da nastavam među njima, ja, Gospod Bog njihov' (2. Mojsijeva 29,45.46). Uprkos činjenici da se mnogo puta 'odmetaše i žalostiše Svetoga Duha Njegova' (Isaija 63,10), Gospod još jednom, preko poruke svoga proroka, pruža svoju ruku da ih spase. U znak priznanja da su saradivali s Njime prilikom ostvarivanja Njegove namere, Bog je želeo da obnovi svoj zavet da će Njegov Duh ostati s njima, pa ih zato poziva: 'Ne bojte se!' [...]

Svojoj deci danas Gospod kaže: 'Budite hrabri [...]i radite, jer sam ja s vama!' Hrišćanin u Gospodu uvek ima jakog pomoćnika. Način na koji će nam Bog pomagati možda nećemo prepoznati, ali ovo znamo: On nikada neće izneveriti one koji se oslone na Njega. Kada bi hrišćani bili u stanju da shvate koliko je puta Gospod preusmeravao njihove puteve da se ne bi ostvarila namera koju je neprijatelj imao s njima, ne bi prigovarali spitičući se tim putem." (*Proroci i carevi*, str. 575,576)

ODGOVORITE:

1. Zašto nam je tako teško da verujemo da je Gospod uvek s nama?
2. Koje promene si spreman da učiniš da bi uvek ostao jak u Gospodu?

Timoti I. Nelson, Park, Merilend, SAD

5. jun 2013.

IZGRADNJA HRAMA

KAKO (Agej 1,2.)

Sr

Kada su se Jevreji vratili iz ropstva u Jerusalem, trebalo je da obnove Hram. Međutim, svi su se usredsredili na građenje svojih domova.

I mi takođe padamo u takvu zaboravnost kada se radi o Božjem domu. I mi se usredsređujemo na ono što možemo da dobijemo u ovom životu, umesto na ono što nas očekuje u Božjem carstvu. Tako se Božje delo zanemaruje i ruši kao stare razvaline. Kako da se promenimo? Evo nekoliko koraka:

Postavi temelje! Moramo početi sa čvrstim temeljem. Tekst u Isaiji 28,16 podseća nas da će Gospod postaviti kamen kao temelj, kamen skupocen, ugaoni kamen kojiju će biti naš siguran temelj. Isus je taj ugaoni kamen. On će biti s nama. Nama je potrebno da imamo na umu da će, kada krenemo od Njega kao temelja, naš dom, naša crkva i škola opstati.

Bog se stara o tebi i štiti te!

Dodaj zidove! Svakome je potreban neko na koga će se osloniti. Isto onako kao što zidovi građevine drže krov, kada se povežemo s ostalim vernicima u crkvi, postajemo sposobniji da podržavamo jedni druge. Ponudi ruku pomoćnicu kada ti se pruži prilika. Okušaj se na novoj dužnosti ili se prijatelji s nekim novim vernikom.

Načini čvrst krov kao zaštitu! „Jer oči Gospodnje gledaju na pravednike!“ (1. Petrova 3,12) Idi kroz život znajući da te prate Božje oči i da te Njegova moć štiti.

Posveti svoju građevinu Bogu! Isto onako kao što posvećujemo novorođenu bebu, potrebno je da posvetimo i hram svoga bića tako da Isus može da se nastani u njemu. Treba da posvetimo i svoje vreme, da pomažemo na svaki način na koji to možemo, tako da Božji dom ne oskudeva ni u čemu.

ODGOVORITE:

1. Na koji način bi ti mogao da pomogneš da se gradi Božji dom?
2. Zašto je važno da Božji dom više cenimo od svoga?

Oniša Hol, Koventri, Rod Ajlend, SAD

Stvoritelj svemira objavljuje sebe kao Cara kada se obraća Zorovavelju preko Ageja i obećava da će biti s njime. Kao upravitelj Judeje, Zorovavelj je imao mnogo briga. Zato je učinio da ga vode Božji saveti. Njegova poslušnost doprinela jačanju njegovog odnosa sa Bogom. Slično tome, kad dozvolimo da nas vodi Božja Reč, kada donosimo odluke, mi govorimo Bogu da je On naš Car i da smo mi Njegove sluge.

Mnogi ljudiu dolaze u crkvu da se druže i da se zabavljaju. Međutim, Bog želi da mu pomognemo da gradi svoju Crkvu. Zorovavelj je marljivo radio upravo tako. Bog nas poziva da obavimo veliko delo utemeljeno na spremnosti našega srca da Njega stavimo na prvo mesto u svom životu. Čineći to, jačamo odnos koji smo uspostavili sa svojim Bogom. Onda se možemo hvatati za obećanja upućena Avramu, možemo pevati Davidove pesme, možemo da primimo blagoslove Hristove žrtve. Tako smo opremljeni da ostvarimo Božje namere.

Preko Ageja, Bog je rekao Zorovavelju da će na dan kada bude uništio njegove neprijatelje uzdignuti Zorovavelja i učiniti ga pečatnim prstenom na svom prstu (Agej 2,23). Pošto je prsten okrugao, nema ni početka ni kraja. U toku cele istorije, prstenovi su simbolički predstavljali obećanje ili zavet. Prema tome, ovde Bog obećava Zorovavelju da ga je izabrao i da će uvek biti s njime.

Kao Car nad carevima, Bog želi da sklopi lični zavet sa svojim narodom. Bog je tebe izabrao kao što je izabrao Zorovavelja. Da li si voljan da budeš pod Njegovom vladavinom i zaštitom? Kada budeš činio Njegovu volju, bolje ćeš ga upoznati. Agej nam upućuje jasnu poruku o Bogu. Neka ti dužnosti prema Bogu budu na prvom mestu. Ostvaruj Božje namere. Dobijaj blagoslove Njegovih obećanja.

Gerdin Dalambet, Elkridž, Merilend, SAD

7. jun 2013.

PRIORITET BR. 1

ISTRAŽIVANJE (Agej 2,8.)

Pe

ZAKLJUČI

Kako praviš spisak prioriteta u svom životu? Da li uopšte imaš neki spisak? Ako nemaš, načini ga! Kada postavljaš prioritete, kako se Bog uklapa u taj spisak? Šta da kažemo o Božjoj porodici i tvojoj crkvi? Treba li da dobiju prednost kada organizujemo svoj život ili jednostavno treba da postanu sastavni deo života i spiska prioriteta? Kada nas je Bog stvarao, mi smo bili Njegov prioritet. Sve ostalo je stvarao upravo za nas. Šta se onda događa s našim prioritetima?

RAZMOTRI

- Čitao sam o ljudima koji su dobili premiju na lutriji. Šta je bilo prvo na njihovom spisku kada su dobili veliku svotu novca? Šta nam to govori o njihovim prioritetima? Šta se obično događa s tim ljudima? Šta nam to govori o važnosti spiska prioriteta?
- Načini sebi spisak prioriteta u životu. Šta će drugi ljudi saznati o tebi na temelju tog spiska? Šta si saznao o samome sebi dok si pravio spisak?
- Ako hoćeš da jedan od tvojih prioriteta zadobije važnije mesto na spisku, kakve promene moraš da načiniš u svom životu? Kako da ostvariš te promene?
- Raspitaj se kod svojih prijatelja kako su oni načinili spisak prioriteta?
- Pregledaj godišnji budžet tvoje mesne crkve i njegove ciljeve. Šta ti to govori o prioritetima crkve? Da li se prioriteti i svota određena za njegovo ostvarenje slažu?
- Upitaj neko dete šta je njemu najvažnije u životu i zašto?

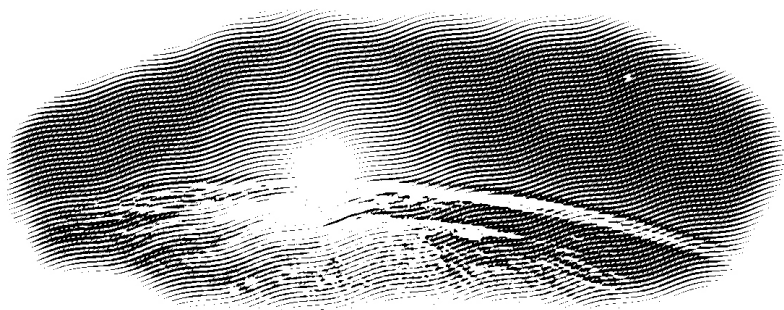
POVEŽI

Knjiga *Dela apostola*, 1. i 5. poglavlje, 53. strana orig.

Janija Mekelburg, Linkoln, Nebraska, SAD

Pouka 11

Od 8. do 14. juna 2013.

Viđenja nade (Zaharija)

„U taj dan, govori Gospod nad vojskama, zvaćete svaki bližnjega svojega pod vinovu lozu i pod smokvu.“
(Zaharija 3,10)

8. jun 2013.

NEPOROČNA PROŠLOST

UVOD (Zaharija 1,3.)

Su

Nekada davno bila neka žena koja je govorila da dobija viđenja u kojima je razgovarala sa Bogom. Svakoga dana, žena je odlazila svešteniku da od njega sazna značenje svojih viđenja. Sveštenik, koji joj nije verovao, rekao joj je da sledeći put u viđenju zatraži da sazna najteže grehe sveštenika. Žena je pristala. Međutim, sledećeg dana vratila se svešteniku potpuno zbunjena. Sveštenik, malo uznemiren, zatražio je da čuje šta je saznala. „Pa – kazala je žena – rečeno mi je da je Bog zaboravio sve tvoje grehe i da je tvoj izveštaj čist.“

Izbrisana prošlost! Izrailju je bilo neophodno da to shvati! Tekst u Zahariji 1,3 jasno pokazuje da je Bog raširenih ruku čekao da Njegov narod shvati da je prošlost izbrisana i da se vrati Njemu. „Vratite se k meni i ja ću se vratiti vama!“ Kao i sa Izrailjem pre mnogo godina, Bog raširenih ruku čeka i na tebe. On želi da te blagoslovi. Treće poglavlje nam otkriva da je Gospod oprostio Izrailju, izbrisao njegovu prošlost i vratio mu položaj sveštenečkog naroda. U desetom stihu, Zaharija predstavlja sliku mira, zadovoljstva, i sigurnosti. Međutim, ova slika se ne odnosi samo na Izrailj. Gospod je spreman da i tebe ucrtu u tu sliku.

**Ne postoji ništa što
bi ti mogao učiniti da
Gospod prestane da
te voli!**

Ne postoji ništa što bi ti mogao da učiniš da Bog prestane da te voli. On uvek čeka raširenih ruku da se Njegova deca vrate Njemu. On je spreman da oprost. Obećao je u Knjizi proroka Miheja 7,19 da će nam oprostiti grehe i baciti ih u dubinu morsk. Kada nam oprost, Hristos više nema ništa protiv nas. Mi smo kao novi. Počinjemo iznova sa čistim računima kao nekada Izrailj.

Dozvolimo danas Bogu da izbriše stare izveštaje o nama!

Nikol Hamilton, Dejton, Tenesi, SAD

NAŠA NAJVEĆA SLABOST MOŽE DA POSTANE NAŠA NAJVEĆA SNAGA

LOGOS (Psalam 106,6-46; Zaharija 1,2-6; 2. Timotiju 2,13.)

Jedna velika ljudska slabost (5. Mojsijeva 4,9; Psalam 106,21.22)

Kada čitamo izveštaje o starom Izrailjuu, vidimo da su iskusili i vremena pobe-
de i duhovnog uzdizanja, vremena kada su njihovi neprijatelji bili odbačeni i zem-
lja bila plodna. Međutim, vidimo da su ponekad doživljavali i veliki otpad. Bilo
je mnogo razloga zašto su bili neposlušni Božjim zapovestima, ali jedan od njih je
posebno istaknut u svim izveštajima o njihovom odvajanju od Boga: bili su zabo-
ravni!

Mojsije je često govorio Izrailjcima o velikim i slavnim Božjim delima dok ih je
poučavao putu pravednosti i vere (5. Mojsijeva 4,9). U 5. Mojsijevoj 31,19 čitamo da
je Bog zatražio od svoga naroda da nauči pesmu koja govori o Bogu i o Njegovim
delima. Reči te pesme nalazimo u 32. poglavlju 5. Mojsijeve. Da, Bog je iznalazio
posebne načine da ga Njegov narod zapamti jer je bio potpuno svestan njegove
zaboravnosti. Zaharijina proročanstva bila su još jedan od tih podsetnika. Bog je
pozvao Zahariju da podseća narod kako je vodio Izrailja da se ne bi ponovo pona-
šali kao i njihovi preci.

Koliko često narod zaboravlja (Sudije 3,7;8,33.34; Psalam 78,42.43)

U Bibliji često čitamo koliko je često Božji narod zaboravljao da se seti Boga i
Njegovih zapovesti, kako se često odvrtao od Njega, zaboravljajući moćna dela
koja je činio za njih. Jedna od knjiga koje pokazuju taj ciklus zaboravnosti i odvr-
ćanja od Boga jeste Knjiga o sudijama.

U vreme Zaharije, narod se bio vratio iz ropstva posle mnogo godina života
pod pritiskom okolnih naroda. Iako je hram ležao u razvalinama, oni su se bavili
svojim obeshrabrenjima i uskoro zaboravili da je Bog pokazao svoju silu prilikom
njihovog izbavljenja.

Bog koji nikada ne zaboravlja (Psalam 106,44.45; Isaija 55,7; 2. Timotiju 2,13)

Često se obeshrabrujemo kada nas Sotona podseća na sve naše grehe, na to
da smo otišli suviše daleko od Boga, i da je naš život u ruševinama. Međutim, Bog
ne zaboravlja svoj narod koji je zaboravio Njega. Bog se seća zaveta ljubavi koji je
sklopio sa svojim narodom i postupa prema njemu.

U Zaharijinoj poruci nalazimo dokaze o nadi koja proizlazi iz Božje želje da
ohrabri i uzdigne svoj narod, tako da ostavi iza sebe svoje greške i da se počne uz-
dati u svoga Otkupitelja. Naš Bog je Bog koji se drži zaveta, koji spasava i utvrđuje
svoj narod u svojoj ljubavi.

Pozivanje – Isus (Isaija 1,18; 43,18; Zaharija 1,3)

Bog nas poziva da se vratimo Njemu, ali svakako ne zato što je On negde da-
leko od nas. Duh pokajanja otvara naše srce da prihvatimo Njegovu ljubav. Bog

ne govori da će se jednostavno spustiti do nas, ne, On nas poziva da se vratimo Njemu. On nas moli da odgovorimo na Njegov poziv i da se vratimo ponizna srca. U Hristu ponovo dobijamo poziv da se vratimo: „Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene, jer sam ja krotak i smjeran u srcu i naći ćete pokoj dušama svojim!“ (Matej 11,28)

Bog nas moli da ponizna srca odgovorimo na Njegov poziv.

Knjiga proroka Zaharije puna je proročanstava o dolasku Mesije, nade Izrailja (Zaharija 9,9; 11,12.13; 12,10; 14,3-9). Bog se seća svoga zaveta i poziva svoj narod da ponovo uspostavi pravi odnos s Njime. Zaharija nas hrabri da verujemo da će Bog obnoviti hram našega tela svojim Duhom istine i blagodati. Odlučimo zato da prihvatimo Njegov poziv da zaboravimo svoje grehe i da krenemo napred „k biljezi, k daru gornjega zvanja Božjega u Hristu Isusu“ (Filibljanima 3,14)

ODGOVORITE:

1. Kada si i ti zaboravio Boga? Kako je tada izgledao tvoj život?
2. Šta te zaustavlja da prihvatiš poziv ljubavi koji ti upućuje Isus Hristos? Na koji način te Sotonine optužbe obeshrabruju?
3. Koju sigurnost nalaziš u načinu na koji je Bog razgovarao sa svojim narodom u prošlosti?
4. Čitaj 32. poglavlje 5. Mojsijeve. Dok budeš čitao ovaj tekst, misli o tome kako Mojsije opisuje Božju ljubav i staranje o nama.

Brajan M. Njamvange, Loma Linda, Kalifornija, SAD

Zaharija „gleda Isusa, velikog sveštenika, odevenoga u prljave haljine kako stoji pred Anđelom Gospodnjim, tražeći Božju milost za svoj narod koji se nalazi u velikoj nevolji [...] Pošto je Izrail bio izabran da sačuva znanje o Bogu na zemlji, on je od prvog dana svog postojanja kao naroda postao predmet naročitog sotoninog neprijateljstva. Odlučan da upropasti Izrailja, sotona nije mogao da mu nanese nikakvu štetu dok je bio poslušan Bogu; pa je uložio sve svoje snage i svu svoju lukavost da ga navede na greh. Navedeni njegovim iskušenjima, pripadnici Božjeg naroda su prestupali Božji zakon i tako se odvojili od Izvora svoje snage, ostavljeni da postanu plen svojih neznabožačkih neprijatelja. Prognani su u vavilonsko ropstvo, ostali su tamo mnogo godina. Ipak, Gospod im nije zaboravio [...] Ljudi su se probudili i sagledali svoju krivicu, ponizili su se pred

Osloni se na Hrista! Gospodom i vratili se s iskrenim pokajanjem.

Činjenica da je priznati Božji narod predstavljen kako stoji pred Gospodom u prljavim haljinama trebalo bi da sve koji nose Njegovo ime navede na poniznost i duboko istraživanje srca. Oni koji zaista čiste svoje duše poslušnošću istini imaće veoma skromno mišljenje o sebi. Međutim, iako treba da shvatimo svoje grešno stanje, treba da se oslonimo na Hrista kao na svoju pravednost, svoje posvećenje i otkupljenje [...] On je u stanju da utiša tužio-ca dokazima koji se ne temelje na naši zasluga, već na svojim.

Prljave haljine treba da se uklone, a da se Hristova odeća pravednosti stavi na nas. Pokajanjem i verom mi smo osposobljeni da poslušamo sve Njegove zapovesti i da se nađemo bez krivice pred Njime. Oni koji će dobiti Božje odobravanje muče sada svoju dušu, priznajući svoje grehe, iskreno tražeći oprostjenje preko Isusa, svog zastupnika. Naša pažnja je usredsređena na Njega, a kada bude izdata zapovest: 'Skinite s njega te prljave haljine i obucite mu nove i stavite mu čistu kapu na glavu!' oni će biti spremni da mu odaju slavu za svoje spasenje.' (Elen Vajt, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 2. januar 1908.)

Sa Bogom je sve moguće! Uredite svoj odnos sa svojim Spasiteljem! On vas čeka!

Tamika Preskod, Jamajka, Njujork, SAD

11. jun 2013.

SPREMNOST NA OPRAŠTANJE

DOKAZ (Zaharija, 3. poglavlje)

Ut

Nepomirljiv duh, nespreman da oprašta, odvojiće čoveka od večnosti. Šta to stvarno znači oprostiti? Uz pomoć rečnika i Božje Reči saznao sam da oprostiti nekome znači pomilovati nekoga ko te je uvredio ili odbiti da se ljutiš na nekoga ili da budeš odbojan prema nekome ko ti je učinio neko zlo. Kada nekome oprostimo, to znači da smo odbacili svaki gnev ili svaki sukob s njime. Međutim, koliko često mi to zaista činimo? Ponekad varamo sami sebe da smo nekome nešto oprostili, ali kada ponovo sretnemo tu osobu, odbojnost se ponovo javlja. Međutim, hvala Bogu, Božja blagodat će uvek biti veća od naših greha!

Božja blagodat je uvek veća od naših greha.

U viđenju je prorok Zaharija video velikog sveštenika Isusa, sina Josedekova, kako se čisti od svojih greha. Kao i nama svima, i njemu je bila neophodna Božja blagodat, ali kada je izašao pred Gospoda očistio se od svih svojih greha. Pre nego što je Bog mogao da pouči Isusa, on je morao da se očisti i dobije novu odeću koja je simbolički predstavljala Hristovu pravednost (Zaharija 3,3-5). Zatim mu je bilo rečeno da će, ukoliko bude išao Božjim putevima i držao Njegove zapovesti, dobiti mesto u Božjem domu (Zaharija 3,6.7). Tako je to i s nama. Kada nam Gospod oprostí naše grehe, On nam daje svoju odeću pravednosti kao znak da smo se oslobodili prokletstva greha. On nam kaže: „Idi i ne griješi više!“ (Jovan 8,11; Jovan 5,14) Božje opraštanje nas oslobađa krivice. Na nama je da prihvatimo Njegovo opraštenje i da mu dozvolimo da preusmeri naš život.

Pouka za ovu sedmicu pokazuje nam da je Božja blagodat uvek veća od naših greha. Ona nam pokazuje da je Bog spreman da nam oprostí ukoliko ga iskreno zamolimo. Ona nam pokazuje da nas On, kada se nađemo u Njegovoj prisutnosti, može promeniti i učiniti da postanemo onakvi kakve nas On želi. On je voljan da nam pomogne na isti način na koji je pomogao velikom svešteniku Isusu, sinu Josedekovu. On želi da nam skrene pažnju na naše grehe, ali ne zato da bi nas osudio, već da bi nam ih oprostio. To može da zvuči nemoguće, ali sve što mi treba da učinimo jeste da tražimo od Boga da nam oprostí i da nam pomogne da više ne grešimo, a onda da imamo poverenja u Njega da će to i učiniti.

ODGOVORITE:

Kako nam Božje opraštenje pomaže da razumemo kako da oprostimo drugima?

Alteja Gordon, Jamajka, Njujork, SAD

Zatvarate vrata svoje sobe, zaključavate se i započinjete svoju svakodnevnu rundu samosažaljenja. „Zašto Gospode? Zašto?“ Ove reči samo su uvod u listu prigovora koji se roje u vašoj glavi. Iznad svega vi postavljate isto pitanje o kom je psalmista razmišljao u Psalmu 74,10: „Koliko dugo će ti se neprijatelji tvoji rugati, o Gospode?“ „Hoće li neprijatelji do vijeka ružiti tvoje ime?“ Shvatate da se suočavate s problemom, iako ste sve dobro učinili. Prisustvujete bogoslužju za početak subote, odevate se svečano za subotu. Otvarate svoju Bibliju veoma često iako to niko ne zahteva od vas. Čak se budite rano i odlazite u subotnu školu jednom u tromesečju, ali, kada pogledate sve te takozvane neznabošce, ne možete da ne upe-rite svoj prst u Gospoda i da ne kažete: „To nije pošteno!“

Vi se ovde borite u dobroj borbi vere, dok se vaši drugari zabavljaju, varaju na pismenim zadacima ili prepisuju sa interneta gotove seminarske radove, a ipak ste vi onaj koji ne završava razred ili nije u stanju da nađe prijatelja ili prijateljicu. Zašto zli uvek napreduju? Zašto ih Bog ne obori? Ili, što je još mnogo važnije, kako da izbegnete svakodnevno samosažaljenje? Tako što ćete se sećati posebne veli-

Niko od nas ne voli oluje!

ke teme koju objavljuje Zaharija: Mesija će doći da izbavi od greha svakoga od nas, svakoga ko želi da bude izbaavljen, i onda će vladati kao naš Vladar.

Stoga, iako možda ne volite tog drugara koji na prevaru dobija svoje ocene i koji sada sedi pored vas na času biologije, imajte na umu da ga Bog voli i da želi da ga spase isto toliko koliko želi da spase i vas. On nam kaže preko Hrista: „Ali ja vam kažem, ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone, da budete sinovi oca svojega koji je na nebesima, jer on zapovijeda svome suncu te obasjava i zle i dobre i daje dažd pravednima i nepravednima.“ (Matej 5,44.45)

Možete biti zahvalni Bogu na tome. Niko od nas ne voli oluje.

ODGOVORITE:

1. Koliko često hvataš sebe da nekom zavidiš ili da čak mrziš nekoga iako bi trebalo da činiš ono što je napisano u Mateju 5,44.45?
2. Koliko često zahvaljuješ Bogu na Njegovim blagoslovima?

Alison Džamel, Berijen Springs, Mičigen, SAD

13. jun 2013.

VIŠA SILA

MIŠLJENJE (Zaharija 4,6; Rimljanima 7,19; Filibljanima 2,13.)

Če

Neki hrišćani imaju pogrešan utisak da mogu da učine nešto čime bi zaslužili da uđu u nebo. Međutim, to se nikada ne može dogoditi. U Rimljanima 6,23 Biblija kaže: „Jer je plata za grijeh smrt, a dar Božji je život vječni u Hristu Isusu Gospodu našem.“ Kada zgrešimo, možemo samo da očekujemo smrtnu kaznu. Međutim, Bog je u svojoj dobroti pronašao način da se spasemo zahvaljujući smrti Njegovog jedinog Sina Isusa Hrista.

Mi sami ništa ne možemo da učinimo da bismo okajali svoje grehe. Bez obzira na to koliko novca poklonili u dobrotvorne svrhe ili koliko redovno dajemo svoj desetak, ili čak koliko dobrih dela smo učinili, ništa što mi možemo da učinimo nije dovoljno da zaslužimo večni život jer smo svi mi samo grešna bića.

Apostol Pavle kaže u Poslanici Rimljanima: „Jer dobro što hoću ne činim, nego zlo što neću ono činim.“ (Rimljanima 7,19)

Pošto su Adam i Eva pali, svi smo mi postali skloni grehu i na taj način sva naša dobra dela liče na prljavu haljinu pred prestolom našeg nebeskog Oca (Isaija 64,6). Prema tome, kako bismo mogli verovati da bi nas ta ista dobra dela mogla spasti? Tekst u Filibljanima 2,13 kaže da „je Bog što čini u vama da hoćete i učinite kao što mu je ugodno“. Jedino kada je On u nama mi možemo da činimo ono što je pravo. Jedino preko Njega mi možemo da dostignemo pravednost koja nas osposobljava da opstanemo na sudu pred Božjim prestolom.

Anđeo je rekao Zahariji: „Ne silom ni krepošću, nego duhom mojim, veli Gospod nad vojskama!“ (Zaharija 4,6) Jedino kada Sveti Duh živi u nama mi stičemo večni život. Ne postoji ništa što bismo mi sami od sebe mogli da učinimo. Zato pozovimo Svetoga Duha u svoj život da bismo mogli da uđemo u nebesko carstvo.

ODGOVORITE:

1. Da li ste ikada mislili da biste svojim delima mogli da zaslužite večni život? Kako?
2. Kako biste mogli da pomognete drugima da shvate da dobra dela ne mogu da im omoguće ulazak u nebesko carstvo?
3. Ako bismo mogli da svojim delima spasemo sami sebe, koja bi bila svrha Hristove smrti?

Tamika Preskod, Jamajka, Njujork, SAD

ZAKLJUČI

Na našem hrišćanskom putu, dobro je razmišljati o prošlosti da bismo videli gde smo bili kada smo započeli putovanje i gde smo sada. Mi to činimo ne toliko da bismo videli svoje pogreške, već da bismo videli kako je Bog delovao u našem životu i kako nas je vodio od samog početka. Da li se sećate priče o otiscima stopala u pesku? U teškim trenucima, kada smo se potpuno oslonili na našeg Gospoda, video se samo jedan par otisaka stopala, koji je svedočio ne da nas je Gospod odbacio kada smo bili slabi, već da nas je nosio na svojim rukama!

RAZMOTRI:

- Nacrtaј, naslikaj, fotografiši ili izvajaj nešto čime ćeš predstaviti svoju nadu, koja te podržava da ideš napred!
- Nauči napamet biblijski tekst kojim ćeš ojačati svoju veru da je Isus uvek kraj tebe (Matej 28,20 je jedan od takvih tekstova!)
- Napravi listu svojih najvećih iskustava s Bogom. U čemu je bio problem i kako te je Bog izbavio i kako ti je pomogao?
- Moli se sa štíćenicima u nekom staračkom domu u koji si došao jedne subote da im pevaš i da ih ohrabriš.
- Prođi kroz prirodu i sakupi neke predmete koji će te podsetiti na Isusovu večnu ljubav.

POVEŽI

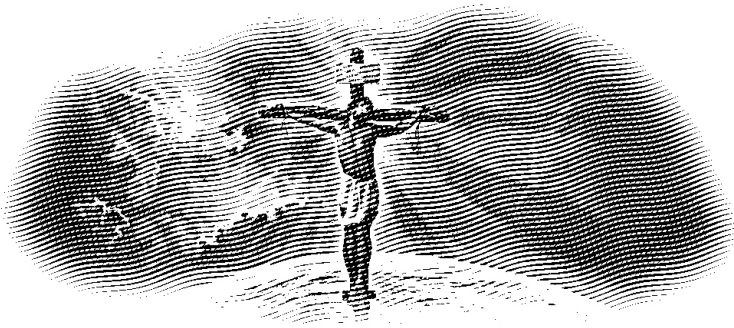
2. Dnevnika 7,14; Plač Jeremijin 3,25.26; 1. Korinćanima 1,3-7.

Put Hristu, 2. poglavlje

Olden Hou, Berien Springs, Mičigen, SAD

Pouka 12

Od 15. do 21. juna 2013.

Najveći dar neba (Zaharija)

„I Gospod Bog njihov izbaviće ih u taj dan kao stado svojega naroda, jer će se kamenje u vijencu podignuti u zemlji njegovoj.“ (Zaharija 9,16)

Posle razornog zemljotresa u jednoj zemlji, spasioci su neumorno tri dana tražili preživeli u nadi da će nekoga pronaći. Dok su se spremali da napuste ruševine škole u kojoj su radili, jedan od njih je nastavio da pretražuje ostatke zgrade. Drugi radnici su ga nagovarali da prekine svoje napore jer su bili sigurni da preživelih više zaista nema. On je ipak nastavio da prekopava i traži. Konačno je primetio pokrete u jednoj udubini koju je načinio svojim alatom. Uzviknuo je ime svoga sina i malo posle začuo slabašni odaziv: „Oče! Oče!“ Uklonio je još nešto ostataka razvaljene kuće i našao je svoga sina zajedno s jednim od njegovih prijatelja. Videći oca, dečak se okrenuo svome prijatelju i radosno rekao: „Šta sam ti rekao?! Rekao sam ti da će moj tata doći po nas!“ Kasnije, ljudi su shvatili da je očevo obećanje da će se uvek postarati za svoga sina ulilo dečaku nadu i omogućilo mu da preživi. Kakve li vere! Kakve li ljubavi!

Danas je ljudski rod zarobljen u razvalinama greha i stradanja. Međutim, u celokupnoj istoriji obećanje o Spasitelju prenošeno je s naraštaja na naraštaj, dajući ljudima nadu. Spasitelj će izvući preživeli iz ruševina greha. „U senci krsta svako može da ostane zauvek siguran od posledica greha¹“. Ovo obećanje nam uliva nadu i jača našu veru.

Ni smrt ne može da utiša Božje reči!

„I Gospod Bog njihov izbaviće ih u taj dan kao stado svojega naroda, jer će se kamenje u vijencu podignuti u zemlji njihovoj.“ (Zaharija 9,16) Zaharija je bio prorok koji je napisao te reči. Reč „prorok“ na jevrejskom jeziku glasi nabi i znači „onaj koji je pozvan“ ili „onaj koji ima poziv“ od Boga (The SDA Bible Dictionary, odrednica „Prorok“). Bog je pozvao Zahariju da opomene i ukori narod Judin zbog njihovih prestupa. U toku ove sedmice mi ćemo ponovo razmatrati Zaharijina proročanstva. Kada budemo videli kako su se ispunjavala, prikupimo vere za budućnost i učvrstimo svoju veru u Hristov dolazak.

Timoti Kačingve Čabualazanca, Tafara, Harare, Zimbabve

1. George Vandeman, *Planet in Rebellion* (Nashville, Tenn.: Southern Publishing Association, 1960), p. 1.

16. jun 2013.

ČEŽNJA ZA DUGIM ŽIVOTOM

DOKAZ (Zaharija 12-14.)

Ne

Odgovori brzo na ovo pitanje: Odakle dolaziš? Da li si odmah odgovorio? Ili si morao da razmišljaš o tome? Da li si odgovorio sa svešću o pripadnosti? Ja živim u Južnoj Africi, na drugoj strani sveta od moje „domovine“ Škotske. Pola života proveo sam izvan svoje zemlje Škotske u nekim drugim zemljama. Kad je čovek stranac u nekoj drugoj zemlji, lako se događa da stekne naglašeno osećanje patriotizma. Kada se radi o sportskim događajima, navijaš za svoju rodnu zemlju jer ti to na neki način osigurava svest o pripadnosti. S time na umu, pokušaj da se preneseš u položaj stanovnika Jerusalima u vreme proroka Zaharije. Oni su se nalazili u izgnanstvu u Vavilonu oko pola veka. Zatim su se suočavali s mnogim izazovima prilikom ponovne izgradnje Jerusalima.

Zaharija objavljuje poruku od Boga nade i obećanja.

Plemena na području oko Jerusalima pokušala su da osujete izgradnju. Čak su uspela da dobiju i pismo persijskog cara kojim se zabranjuje dalja izgradnja (Jezdra 4). Ta naredba nije bila povučena sve dok Darije nije stupio na presto (Jezdra 5. i 6. poglavlje). Kada bi vaše rodno mesto bilo u takvom položaju, kako biste se osećali? Svakako da biste želeli da se vašem gradu vrati stara slava. To je položaj u kom zatičemo Zahariju.

Zaharija donosi vest od Boga nade i obećanja. Počevši od 8. poglavlja, on objavljuje Božje namere koje se odnose na obnavljanje Jerusalima. Poglavlja 12 i 14 usredsređuju se na uništenje neprijatelja Jerusalima i na dolazak obećanog Mesije. Ključ za puno razumevanje ovih proročanstava nalazi se usred tih poglavlja. Stih 12,10 ističe: „I izliću na dom Davidov i na stanovnike jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaće na mene kojega probodoše; i plakaće za njime kao za jedincem, i tužiće za njime kao za prvcem.“ Ove reči ukazuju na Hrista i na žrtvu koju će On prineti za obnavljanje Božjeg naroda. Kada bi se ovo proročanstvo odnosilo na neko zemaljsko carstvo, zašto bi narod plakao i zašto bi se žalostio? Od 10. stiha pa sve do kraja 13. poglavlja opisuje se plan spasenja. Opis se završava obećanjem koje se isto tako odnosi na nas danas kao i na Jevreje Zaharijinog vremena – Mesija će uzdignuti kao svoje one koji su se stavili na Božju stranu.

ODGOVORITE:

Jevreji Zaharijinog vremena pogrešno su protumačili njegovo proročanstvo kao da se odnosi na „zemaljske“ događaje jer su želeli zemaljsko carstvo. Kako da se sačuvamo od pogrešnog tumačenja Pisma, da ga ne bismo tumačili po svojim naklonostima i željama?

Džonatan Edvards, Kejptaun, Južnoafrička Republika

NADA, ISTINA, MESIJA I NAGRADA

LOGOS (Isaija 65,17-23; Zaharija 8,3-5.11-13.23; 9,11.12; 10,4.5; 13,2; Matej 21,5; 27,9.10; Jovan 14,5-7; Otkrivenje 21.)

Nada u Zahariji (Zaharija 8,3-5; 2. Petrova 3,13)

Knjiga proroka Zaharije nudi nam uvid u način života i raspoloženje naroda koji leži u ruševinama. Ona nam nudi i nadu o domu u kom vlada pravda i u kom možemo da živimo večno s našim Spasiteljem. Ne samo da Gospod nad vojskama obećava spasenje starom Izrailju, On obećava spasenje i nama. Iz Knjige proroka Zaharije saznajemo za Božju želju za savršenim i pravednim svemirom. U Zaharija 8,8 nalazimo ovo Božje obećanje: „I dovedšu ih i oni će nastavati usred Jerusalima i biće mi narod i ja ću im biti Bog istinom i pravdom.“ Ova nada gori i u našim srcima.

Istina u Zahariji (Zaharija 8,3.16.23; Jovan 14,6)

Jerusalim će se zvati grad istine. Istina i laž su dve tematske suprotnosti koje se provlače kroz celu Bibliju. Sotona je otac laži. Isus je istina. Biblija od početka govori o sukobu između ova dva suprotna pojma. Ukratko ponovi sadržaj prva tri poglavlja 1. Mojsijjeve. Sukob se nastavlja s Nojem, Avraamom i Mojsijem, prorocima i carevima. Konačno, dolazi sam Isus, Božji Sin, „put, istina i život“ (Jovan 14,6).

U Knjizi proroka Zaharije istina je prikazana kao temelj svega što donosi spasenje pojedincu. „Ovo je što treba da činite: govorite istinu jedan drugome, sudite pravo i mirno na vratima svojim.“ (Zaharija 8,16) Onda će ljudi govoriti: „Idemo k vama, jer čujemo da je Bog s vama!“ (Zaharija 8,23)

Mesija u Zahariji (Zaharija 9,9; 11,12.13; 12,10; Matej 21,5; 24,30; 26,15; 27,9.10; Jovan 19,37)

Knjiga proroka Zaharije govori o Mesiji. Ona nam prikazuje Hristov pobedonosni ulazak u Jerusalim i otkriva koliko novca će Juda dobiti kada ga bude izdao vlastima. Potom u Zaharija 12,10 prorok prikazuje Mesiju na krstu, probodenoga za naše grehe. Hebrejska reč za „proboden“ „često se upotrebljava za probadanje oružjem (4. Mojsijjeva 25,8; Sudije 9,54; 1. Samuilova 31,4; 1. Dnevnika 10,4). Jovan je istakao da se Pismo ispunilo kada je jedan od rimskih vojnika kopljem udario Isusa u slabine (Jovan 19,37)“ (*The SDA Bible Dictionary*, sv. 4, 2. izdanje, str. 1113).

Obećani blagoslovi u Zahariji (Zaharija 10,1-3; Matej 6,33)

U Zahariji 10,1-3 piše da, ukoliko želimo da primimo Božje blagoslove, treba da tražimo Njega, a ne lažne bogove. U Zaharijino vreme, ti lažni bogovi su bili idoli, kao i „ljudi koji su proglašavali da otkrivaju volju bogova“ (*The SDA Bible Dictionary*, sv. 4, 2. izdanje, str. 1108). Prvi stih u 10. poglavlju pokazuje da Božji narod, ukoliko želi da primi obećane blagoslove, treba da ih traži od Gospoda, a ne od idola (Zaharija 10,2). Obećanje o obilju (Zaharija 9,17) navodi Zahariju „da pozove svoj narod da se osloni samo na Boga za sve svoje materijalne i duhovne potrebe“ (*The*

SDA Bible Dictionary, sv. 4, 2. izdanje, str. 1107). „Hristos želi da ono što je prvo stavimo na prvo mesto i uverava nas da će i ono što ima manju vrednost biti dano svakome u skladu s njegovim potrebama“ (*The SDA Bible Dictionary, sv. 5, 2. izdanje, str. 352*). „Simbol poznog dažda upotrebljava se da opiše posebno izlivanje Svetoga Duha u poslednje dane (Joilo 2,23). Sada je vreme poznoga dažda, kada treba da uputimo ozbiljne molbe da se izlije duhovna blagodät koja će pripremiti Crkvu da se dolazak Sina čovječjeg što pre zaista i dogodi“ (*The SDA Bible Dictionary, sv. 4, 2. izdanje, str. 1108*).

Knjiga proroka Zaharije govori nam o Mesiji.

ODGOVORITE:

1. Ko je Sin za mene i koliko On utiče na moj svakodnevni život?
2. Koliko je ono što je Mesija učinio za tebe zaista uspelo da te promeni?
3. Kako izgledaju neki savremeni idoli – lažni bogovi – koje mi obožavamo?

Džordž Garanevako, Kejptaun, Južnoafrička Republika

„Pet stotina godina pre Hristovog rođenja, prorok Zaharija tako je predskazao dolazak cara u Izraelj. Ovo proročanstvo sada treba da se ispuni. On koji je tako dugo odbijao carske počasti, sada dolazi u Jerusalem kao obećani naslednik Davidovog prestola.“ (Čežnja vekova, str. 569 orig.)

„Ovaj dan, koji se učenicima učinio kao najlepší dan u njihovom životu, bio bi pomračen turbobnim oblacima da su znali da je ovaj prizor radosti samo uvod u patnje i smrt njihovog Učitelja.“ (Čežnja vekova, str. 571 orig.)

„Kada je povorka stigla na vrh brežuljka [...] Isus je zastao, a za Njime i celo mnoštvo [...]

Bili su iznenađeni i razočarani kada su ugledali Njegove oči pune suza i Njegovo telo koje se ljuljalo kao stablo pred naletom oluje, dok se jauk bola oti-
mao sa Njegovih drhtavih usana kao iz dubine slomljenog srca.“ (Čežnja vekova, str. 575 orig.)

Pogled na Jerusalim razdirao je Isusovo srce.

„Isus nije plakao zbog patnji koje su ga čekale [...] Pomisao na sopstvenu agoniju nije plašila ovu plemenitu, samopožrtvovnu dušu. Pogled na Jerusalem je razdirao Isusovo srce“. Dok je mnoštvo zadivljeno posmatralo fizičku lepotu lepotu grada, obuzeto utiskom da pred sobom gleda napredan grad i željno slobode od rimske tiranije, Isus je video nešto drugo. Video je „Jerusalim

koji je odbacio Božjeg Sina i izvrgao ruglu Njegovu ljubav, koji je odbio da se osvedoči Njegovim moćnim čudima i koji se spremio da mu oduzme život. Video je njegovu krivicu zato što je odbacio svoga Otkupitelja, kao i šta je mogao da postane da je prihvatio Onoga koji je jedini mogao da mu isceli rane. On je došao da ga izbavi, pa kako bi mogao da ga se odrekne?“ (Čežnja vekova, str. 576 orig.)

Gospod se i danas moli: „Kako da te dam? Kako mogu da te gledam izloženog propasti? Moram li da te pustim da napuniš čašu svoga bezakonja? Jedna duša ima toliku vrednost da u upoređenju s njome čitavi svetovi postaju beznačajni.“ (Čežnja vekova, str. 577, 578 orig.)

ODGOVORITE:

Ako je bilo potrebno pet stotina godina da se ispune Zaharijina proročanstva, koliko strpljivi treba da budemo u svojim očekivanjima da se ispune Gospodnja obećanja da će nas izbaviti i zadovoljiti sve naše potrebe?

Sibongile Rut Nhari, Darben Sentral, Južnoafrička Republika

19. jun 2013.

NAŠ NAJVEĆI DAR

KAKO (Zaharija 8,23.)

Sr

Kada nam prijatelj donese neki dar, mi znamo da taj dar neće potrajati za večnost, pa se zato staramo oko njega da bi nam bar potrajao što duže. Ako se radi o nekom delu odeće, pazimo da ga ne uprljamo ili ne poderemo. Ako je to neki prekrasan predmet, stavljamo ga na istaknuto mesto svima na pogledu, ali se osiguravamo da ne padne ili da se ne ošteti. Bog je preko Izrailja svetu darovao Mesiju. Kako bismo makar samo počeli da dovoljno cenimo taj dar veći od svih ostalih – Božjega Sina, sigurnost našeg spasenja? Navodimo tri načina:

Naučimo se da volimo taj Dar. Voleti Boga ne znači samo osećati ljubav. „To je božansko načelo razmišljanja i delovanja koje menja karakter, vlada nagonima, kontroliše strasti, oplemenjuje osećanja.“ (*The SDA Bible Dictionary*, sv. 5, str. 340) „Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite!“ (Jovan 14,15) Poslušnost Hristu je izraz naše ljubavi i zahvalnosti za dar spasenja koji imamo u Njemu. Dok čekamo Njegov drugi dolazak, govorimo drugima o Njemu svojim rečima i delima.

Prionimo uz taj Dar. Bez obzira na to šta će se dogoditi, nema sigurnijeg mesta od onoga na koje nas Bog vodi. Bez obzira na nacionalnost kojoj pripadamo ili na jezik kojim govorimo (Otkrivenje 14,6), ako prionemo uz Njega, i samo uz Njega, bićemo spaseni.

Učini ga Vladarem svoga života. Hristos će se vratiti kao Car nad carevima da nagradi one na zemlji koji spadaju u Njegove podanike. Da li si Njega prihvatio kao Vladara svoga života? Često razgovaraj s Njime u molitvi. Zahvaljuj mu često na svemu što je učinio za tebe; živi Njegovim životom preko službe bližnjima (Isaija 58; Mihej 6,8).

Nema sigurnijeg mesta od onoga na koje je nas Bog vodi.

ODGOVORITE:

1. Šta dolazi na prvo mesto – ljubav prema Hristu ili poslušnost Hristu? Kako nam ljubav prema Hristu može pomoći da mu budemo poslušni? Kako nam poslušnost može pomoći da ga volimo?
2. Kako tekst u 1. Korinćanima objašnjava Božju ljubav i, prema tome, vrstu ljubavi koju i mi treba da gajimo?
3. Šta još nisi predao Hristu, tako da može da vlada tvojim celokupnim životom?
4. Na koje druge načine možeš da učiniš Hrista Vladarem svoga života?
5. Da li čezneš za Hristovim dolaskom? Zašto? Zašto ne?

Tihaona Jorofani, Kejptaun, Južnoafrička Republika

Današnjem svetu nedostaju dobri pastiri. Ne oni koji žele da okupe stado oko sebe, već vođe koje pokreću sledbenike, koje se staraju za dobro stada, koje mogu da ohrabre stado kada mu je to potrebno. Takve vođe se pojavljuju u mnogo oblika – kao predsednici, kao upravitelji, kao vođe omladine, kao roditelji, tetke, ujaci, pastori, da navedemo samo neke.

Šta čini dobrog vođu? Dobre vođe su pristupačne. One su u stanju da nadahnu one koji su im povereni da budu bolji nego što jesu. One se usredsređuju na dostojne ciljeve, spremne su dovedu u opasnost svoj položaj kao vođe da bi ostvarile nešto u šta veruju. Da li ti to zvuči slično nekome koga poznaješ?

Isus je savršeni primer dobrog pastira. On je pristupačan (Matej 11,28). On zna ko je (Jovan 4,25.26). On nas nadahnjuje da budemo najbolji što možemo (Filibljanima 4,13). On se usredsređuje na svoj cilj (Jovan 14,2.3), i svima nama je poznata opasnost kojoj se izložio da bi ostvario svoju plemenitu zamisao (Jovan 10,11).

**Kakva je
tvoja nada za
budućnost?
Odakle ona
potiče?**

U Knjizi proroka Zaharije vidimo kako se Bog služi prorokom da se osigura da će Njegov narod prepoznati Pastira koji dolazi (Zaharija 9,9). Jevanđelja pokazuju ispunjenje ovog obećanja u životu Isusa Hrista i u Njegovom povratku na nebo posle smrti i vaskrsenja. Da li to znači da je svoje sledbenike na zemlji ostavio

bez pastira? Ne, nikako ne! (Jovan 14,26) Ima li dakle nade za budućnost? Svakako! (Jovan 14.1-3) Ovdje vidimo da nam je Isus ne samo dao svoga Svetoga Duha, već i obećanje o životu s Njime – isto obećanje koje je Zaharija uputio stanovnicima Jerusalima.

Danas su nam više nego ikada potrebne vođe slične Isusu, posebno u Crkvi, u kojoj kompromisi na štetu važnih pitanja, kompromisi da bi se sačuvalo mir, nikako ne mogu da predstavljaju rešenje, ali u kojoj se istovremeno pokazuje osetljivost prema potrebama svakog pojedinca na njegovom duhovnom putu. Usred sveta koji se nalazi u stanju u kom se nalazi, ljudima je neophodan neko ko će ih usmeravati, ko veruje u njih, ko zna ko su i šta žele i ko se neće plašiti da to i učini.

ODGOVORITE:

1. U odnosu na medije koji imaju osnovnu, ali često negativnu ulogu u obrazovanju karaktera mnogih mladih ljudi, na koje praktične načine bismo mogli da prikažemo Hristove liderske sposobnosti u svom susedstvu i okolini?
2. Postoji li u tvojoj mesnoj crkvi neko kom bi mogao da poslužiš kao vođa ili ko bi tebi mogao da posluži kao uzor?

Tarin-Džoj Edvards, Kejptaun, Južnoafrička Republika

21. jun 2013.

NADA: PERSPEKTIVA VEČNOSTI

ISTRAŽIVANJE (Zaharija 9,9-17)

Pe

ZAKLJUČI

Mi jednostavno ne možemo da živimo bez nade. Bez nade, svakodnevni izazovi bi nas skršili. Zaharija je prorekao najveći dar koji se može dati – Hrista, Mesiju. Njegova proročanstva su se ispunila. To nam daje poverenja da prihvatimo dugoročnu perspektivu, večnu perspektivu, i da verujemo Isusovim obećanjima. Prenositi tu nadu drugima zahteva od nas da budemo hrabri kao Zaharija i da ne ulazimo u kompromise, bez obzira na cenu.

RAZMOTRI

- Zatraži od tri osobe da ti ispričaju kako su se osećale kada je sve izgledalo beznađežno. Šta im je ulivalo hrabrost?
- Uz pomoć konkordansa pronađi tekstove koji govore o nadi. Nauči napamet tri takva stiha.
- Ispeci hleb i podeli ga s nekim ko je obeshrabren. Moli se s njime.
- Probaj na načiniš lik koji predstavlja nadu.
- Zahvali nekome koji ti je ulio nadu poštanskom dopisnicom, imejlom ili na neki drugi način.
- Napiši pesmu o nadi.

POVEŽI

Proroci i carevi, 576. 594-596. strana orig.

Odri Anderson, Sent Albans, Engleska

Pouka 13

Od 22. do 28. juna 2013.

Da se ne zaboravi (Malahija)

„Jer od istoka sunčanoga do zapada veliko će biti ime moje među narodima, i na svakom će se mjestu prinositi kad imenu mojemu, i čisti dar; jer će ime moje biti veliko među narodima, veli Gospod nad vojskama.“ (Malahija 1,11)

22. jun 2013.

IMAJ NA UMU!

UVOD (Malahija 1,2.3)

Su

Da li si se ikada razočarao u ljubavi? Kako si se osećao? Da li si bio ranjen, ljut ili ljubomorani? Razmisli o Bogu. On nas toliko voli, a mi ga tako često zaboravljamo! Međutim, On nas ne zaboravlja, niti napušta, niti menja svoje namere prema nama. Njegove zapovesti traže da mu uzvratimo na isti način. Jedna poznata izreka, koju si i ti sigurno čuo, glasi: „Što veća prava, to veća i odgovornost!“ Prilikom ostvarivanja naših odgovornosti, treba da shvatimo da ničega ne treba da se plašimo ako je Gospod na našoj strani. Ponekad, međutim, mi ranjavamo sebe povlačeći se, dozvoljavajući strahu i osećanju nesigurnosti da zavladaju nama. Tada zaboravljamo na svoju odgovornost i ne činimo ništa.

U poukama za ovo tromesečje pod naslovom *Tražite Gospoda i budite živi!* naglašava se da nas Božja ljubav i predanost drugim bićima koja je stvorio poziva da budemo odgovorni pred Njime za darove koje nam je tako obilno dao. Naša prva pouka o odgovornosti traži da prepoznamo darove koje nam je Bog darovao, a zatim treba da sledi naša zahvalnost i naša predanost Njemu. Dok budemo marljivo tragali za svojim skrivenim potencijalima, jačaće naše poštovanje prema Božjem delu, bogoslužjenju, pristavskoj službi, zajedništvu. Na taj način podići će se kvalitet završnog proizvoda i odati čast i Bogu i čoveku. Na taj način postaćemo sposobniji i uspešniji.

U pouci za ovu sedmicu primetićemo da je Božje staranje o nama izraženo Njegovom porukom ljubavi: „Ljubim vas!“ Međutim, neosetljivi i nemarni odgovor glasi: „U čemu nas ljubiš?“ (Malahija 1,2.3) Izrailju je pružena prilika da se vrati Gospodu, ali i dalje ostaje najveći izazov – kako da obrazujemo i negujemo odnos s Bogom i kako da ga pokažemo svojom pristavskom službom. Graditi takav odnos s Bogom znači da Boga moramo uključiti u svoj svakodnevni život. Moramo se moliti Njemu, a ne samo pričati o Njemu. Moramo da razvijemo i negujemo blisku vezu s našim nebeskim Ocem. To obuhvata čitanje Njegove Reči i davanje svedočanstava o onome što je On učinio za nas. I dok nastavljamo da to činimo, postajaćemo sve sličniji Njemu.

Čudno je, ali Bog ipak ne zaboravlja! On ima trajan zapis o tome ko poštuje, ceni i odražava Njegov karakter. To život čini mnogo življim, zanimljivijim i osetljivijim. U toku ove sedmice, pozivamo vas da prihvatite i cenite Njegovu odanu, zavetnu ljubav i da mu zauzvat date svoju vernu službu: „Da se ne zaboravi!“

**Potrebno je da se
molimo Njemu,
umesto da samo
pričamo o Njemu!**

Sesili Dejli, Hantsvil, Alabama, SAD

Prazni formalizam ili istinsko bogosluženje (Malahija 1,6-12)

Da li je bogosluženje pevanje? Ili molitva? Davanje desetka i priloga? Može li se istinsko bogosluženje najaviti u crkvenom biltenu? Da li se bogosluženje događa samo u crkvenoj zgradi? Ili se može dogoditi i u domu, u automobilu, u autobusu, avionu ili željeznici? Da li mi obavljamo bogosluženje, odajemo Bogu slavu kroz bogosluženje ili stičemo iskustvo bogoslužnja?

Ako obožavamo nekoga ili nešto, mi izražavamo svoje poštovanje ili odajemo čast tom biću ili stvari. Kada obožavamo Boga, dolazi do pevanja, molitve, klečanja i službe – čime izražavamo svoje poštovanje ili odajemo čast Bogu. Prilikom ovakvih izražavanja, bilo pojedinačnih, u crkvi, javnih, da li se ikada Božja veličina umanjuje, Njegova čast sramoti?

Novi zavet zahteva drugu vrstu žrtava – naše srce.

Bogosluženje treba da bude sastavni deo vernikovog izražavanja vere u Boga. Božja ljubav poziva na obožavanje. Kako odgovaramo na taj poziv pokazuje i Njemu i ljudima oko nas kakvo poštovanje i čast ukazujemo Njemu, našem Stvoritelju. Mnogo je bolje uopšte ne održavati bogosluženje nego ga održavati nemarno i ravnodušno. Božja ljubav prema nama zahteva i očekuje samo najbolje u bogoslužnju. Knjiga proroka Malahije objavljuje nekoliko grešaka i propusta u bogoslužnjima Izrailja, što nam pruža uvid u pravo poštovanje Boga.

U vreme Staroga zaveta i proroka Malahije, jevrejski povratnici iz izgnanstva nalazili su se u stanju stalnog duhovnog opadanja. Obavljali su razne verske običaje i ceremonije, ali je sve to bila prazna forma, a ne istinsko bogosluženje. Bog nije bio zadovoljan. Odgovarajući na to, „Bog je proroku Malahiji naložio da prenese narodu strogu opomenu, podsećajući Judejce na njihova iskustva iz prošlosti i pozivajući ih da se vrate Bogu i zahtevima zavetnog bogoslužnja“ (*The SDA Bible Dictionary*, sv. 4, 2. izdanje, str. 1122).

Ravnodušnost Izrailja prema Bogu (Malahija 1,1-4)

Bog je ustao protiv verske ravnodušnosti Izrailjaca i jasno objavio u čemu je njihova greška. Kao odgovor, Izrailj je zatražio od Boga da dokaže da su pogrešili. Da bi im pokazao njihovo stanje, Bog ih je najpre podsetio da je održao svoj deo zaveta, koji je sklopio s narodom pre mnogo vremena. Rekao je: „Ja vas ljubih!“ Oni su odgovorili: „Na koji način si nas ljubio?“ (Malahija 1,2) „Tada ih je Bog podsetio da su samo zahvaljujući Njegovoj ljubavi postali narod (Malahija 1,2-4)“ (*The SDA Bible Dictionary*, sv. 4, 2. izdanje, str. 1122). Zatim im je zamerio što su pokazali nedostatak poštovanja i tako prezreli Njegovo ime. Ponovo su ga upitali: „A čime smo to pokazali?“ Gospod je odgovorio da su ga zakidali u žrtvama i prinosima. Njihov sledeći odgovor je bilo pitanje: „Na koji način smo pokazali prezir prema

Tvom imenu?" (Malahija 1,6.7) Bog je odgovorio da su prinosisli nedostojne žrtve: slepe, bolesne, hrome i ukradene.

Ravnodušnost Izrailjaca prema bližnjima (Malahija 2)

Ne samo da su Izrailjci imali problema sa svojim odnosom prema Bogu, već i problema sa svojim međusobnim odnosima. Brak im ništa nije značio, a davanje desetka i prinosa potpuno im je izašlo iz običaja. Bezakonje se uzdizalo, a služba Bogu se smatrala nekorisnom. Gospod svakako da nije bio zadovoljan time. Bio je umoran od njihovog licemerstva. Njihova lažna pobožnost postala mu je odvratna. Međutim, ljudi su i dalje branili svoje ponašanje. Tvrđili su da Bog nema nikakvih dokaza za svoje optužbe protiv njih. On je odgovorio pokazujući kako su zaboravili razliku između svetoga i običnoga na bogoslužjenju, i dobra i zla u svakodnevnom životu. „Izgovarali su se za zlo tvrdeći da se ono može zanemariti i da je Bogu svejedno šta čine sve dok se budu držali verske forme (Malahija 2,17)" (*The SDA Bible Dictionary*, sv. 4, 2. izdanje, str. 1122). Zbog njihove ravnodušnosti i zaboravnosti, Bog ih podseća na sud koji će ih svakako zadesiti. Međutim, čak i kad nagoveštava sud, Bog obećava izbavljenje onima koji postanu pravedni u Isusu, Suncu pravednosti.

Šta da kažemo o nama? (Psalam 51,17)

Danas više ne prinosismo životinje u sklopu bogoslužjenja. Novi zavet poziva na drukčije žrtve – prinošenje srca. David izjavljuje u Psalmu 51,17: „Žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena ne odbacuješ, Bože!" Da bismo dali Bogu svoje srce, treba da Njemu predamo svoj život. Kada tako činimo, odvajamo vreme i da se pripremimo za bogoslužjenje. Mi pripisujemo Bog čast koja priliči Njegovom imenu (Psalam 29,2). Kada predamo svoje srce Njemu, mi iznosimo sebe pred Njega kao žrtve. „Molim vas, dakle, braćo, milosti Božje radi da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo. I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božja." (Rimljanima 12,1.2)

Bog nam daje svoga Svetoga Duha da bi nam pomogao. Božja blagodar nam daje snagu. Mi treba da prihvatimo te darove verom, da živimo svoju veru iz časa u čas i da uvek imamo na umu ono što je Bog učinio za nas.

ODGOVORITE:

1. Uporedi svoje pripremanje za bogoslužjenje i svoje darove na bogoslužjenju s bogoslužjenjem i darovima Izrailjaca Malahijinog vremena. Na koji način naše bogoslužjenje sramoti ili uzdiže Boga?
2. Jevreji su zaboravili kako ih je Bog izbavio iz vavilonskog ropstva i pokazao spremnost da zaboravi njihovo bogoslužjenje bez poštovanja i njihove loše međusobne odnose i pogrešan odnos prema Njemu. U čemu se mi danas razlikujemo od njih, ukoliko se uopšte razlikujemo?

Troj Brend, Dekatur, Alabama, SAD

„Breme reči Gospodnje Izrailju preko Malahije' glasilo je da se pouke iz prošlosti ne smeju zaboraviti i da se zavet koji je Gospod učinio s domom Izrailjevim mora verno održati.“ (*Proroci i carevi*, str. 705 orig.)

„U vreme staroga Izrailja, svaka životinja koje je prinošena na žrtvu Bogu bila je pažljivo pregledana. Ako bi bila otkrivena bilo kakva mana na dovedenoj životinji, ona je odbijena, jer je Bog zapovedio da žrtva treba da bude 'bez mane.“ (*Velika borba*, str. 473 orig.)

„Zavet 'života i mira' koji je Gospod sklopio sa sinovima Levijevim – zavet koji bi im, da su ga održali, doneo neizrecive blagoslove – On sada želi da obnovi sa onima koji su nekada bili duhovne starešine, ali su zbog prestupa postali 'prezreni i poništeni od svega naroda'. (Malahija 3,7)“ (*Proroci i carevi*, str. 706 orig.)

Bog blagosilja dela ljudskih ruku.

„Bog blagosilja dela ljudskih ruku da bi mu mogli vratiti Njegov deo. On daje svetlost sunca i kišu; On čini da rastinje buja; On daje zdravlje i sposobnost za sticanje sredstava. Svaki blagoslov dolazi iz Njegove ruke pune obilja i On želi da ljudi pokažu svoju zahvalnost, vraćajući mu deo u obliku desetka i prinosa – zahvalnih prinosa, dragovoljnih darova.“ (*Proroci i carevi*, str. 708 orig.)

Široko rasprostranjena nemoralnost navodila je ljude da zaborave svoj bračni zavet, da se razvedu od svoje žene i da uzimaju paganke čija je priroda bila izopačena.

„Među Jevrejima – pod Mojsijevim zakonom – čoveku je bilo dozvoljeno da se rastane od svoje žene zbog najtrivijalnijeg razloga, i žena je tada bila slobodna da se uda za drugoga. Ovaj običaj je dovodio do velikih nepravdi i greha. U besedi na Gori blagoslova Isus je jasno izjavio da ne može da bude raskida bračnih veza, osim zbog nevernosti bračnom zavetu.“ (*Misli s gore blagoslova*, str. 63 orig.)

ODGOVORITE:

Koje korake si spreman da preduzmeš da potvrdiš svoj zavet s Bogom?

Sonja E. Pol, Hantsvil, Alabama, SAD

25. jun 2013.

UZAJAMNO POVERENJE IZMEĐU TEBE I BOGA

DOKAZ (Malahija 3,6-10)

Ut

Mi se toliko borimo s problemom poverenja u ljude da nam i sama pomisao da ukažemo poverenje Bogu izgleda neobična. Ipak, priznajemo da je On vrhunac mudrosti, ljubavi, vernosti itd.

Možemo li ukazati poverenje Bogu? Jedan od načina da otkrijete možete li imati poverenja u nekoga jeste da ispitate koliko se možete osloniti na njega. Da li je ta osoba ono za šta se izdaje? Da li lako „zaboravlja“ svoja obećanja? Bog je uvek bio i sada je dostojan poverenja! – iako mi to nismo bili (Malahija 3,6). Da, možemo se osloniti na Njega i na Njegova obećanja.

Šta On hoće da postigne? Bog kaže: „Vratite se k meni i ja ću se vratiti vama!“ Malahija 3,7) Ovde Bog kaže: „Promeni to što činiš i vrati se meni!“ Da, On želi da se družimo s Njim, ne zato da se time hvališemo, već zato što smo odlučili da učinimo ono što je pravo.

Prema tome, u čemu je problem? Pregledaj tekst u Malahiji 3,8! Ovde Bog traži od nas da razmotrimo kako upravljamo svojim novcem. On čak ide tako daleko da tvrdi da smo lopovi! Prelazi na nas lično. Zar moj novac nije moj novac? Ne baš! Sve što imamo u stvarnosti je Njegovo. Prema tome, ako traži da vratimo samo deset posto, zar ne bi trebalo da budemo srećni da mu vraćamo samo taj mali deo?

**Zar moj novac
nije moj
novac? Ne baš!**

„Nije tako loše, Gospode!“ – gundamo, jer u stvarnosti želimo blagoslov. Međutim, Bog kaže: „Hajde da se pogadamo – poverenje za poverenje – Ti meni daj deset posto, a ja ću te blagosloviti dvesta posto!“ Međutim, to i nije neka trgovina. Šta je onda? Ako mi uspemo da prikupimo toliko hrabrosti da stavimo svoje akcije tamo gde je naš novac, Bog obećava da će uzvratiti obilat (Malahija 3,10). Ko bi mogao biti tako lud da ga ne uhvati za reč? Ja svakako hoću, jer On ne samo što obećava, već i izvršava!

ODGOVORITE:

1. Koje druge izvore koji pripadaju Bogu mi zloupotrebljavamo?
2. Mnogi ljudi i preduzeća žanju blagoslove dvostrukog desetkovanja. Da li si to ikada pokušao? Učini to jednog meseca i prebroj sve blagoslove koje ti je Bog dao zauzvrat.

Hilari Dejli, Takoma Park, Merilend, SAD

Bogu nije bio potreban sistem GPS¹ da bi vodio Izrailjce na njihovom putu prema Obećanoj zemlji. On ih je vodio natprirodno preko oblaka, Njegovog GPS-a, zato što je hteo da zapamte Njegovo vođstvo i odakle ih je izveo (5. Mojsijeva 6,10-12). Međutim, usled greha i neposlušnosti, Izrailjci su toliko zalutali da kružili po pustinji 40 godina pre nego što su uspeali da stignu na svoje odredište.

Kao što se mi oslanjamo na sistem GPS, koji je konstruisan tako da deluje po svakom vremenu, bilo gde na svetu, 24 sata na dan, na isti način Bog, naš Glavni vodič, želi da se uvek sećamo da On upravlja vremenom (Psalam 135,6.7), da je svesprisutan (Psalam 139,7-10), da nikada ne spava (Psalam 121,4) i da nas nikada neće odbaciti (5. Mojsijeva 31,8).

Bog želi da se savetujemo s Njim o svemu.

Prema tome, kako se čuvamo od atmosferskih faktora i izvora zablude koji nas lako mogu zavesti? Na koji način imamo na umu Božju prisutnost u našem svakodnevnom životu?

Budi istrajan i dosledan u molitvi. Bog želi da veruješ da je On upravo ono što kaže da jeste (Jevrejima 11,6). Upravo onako kako se povezujemo sa svojim GPS-om da bismo dobili tačna uputstva, Bog želi da se povežemo s Njime. On želi da nemamo nijednog drugog boga osim Njega (2. Mojsijeva 20,3). On želi da se saveujemo s Njim o svemu. On nas sluša i pamti.

Budi zahvalan. Kada si se poslednji put zahvalio Bogu ne tražeći ništa od Njega? Zahvalnost je veoma važan deo ljubavi. Izražavati zahvalnost je prekrasan način da se podsetiš na sve što je Bog učinio za tebe i tvoje prijatelje i porodicu (Efescima 5,20; 1. Solunjanima 5,18).

Odražavaj Boga. Naš način života i okolina uvek treba da odražavaju Boga (1. Petrova 2,5.12). Treba da budemo pažljivi na koji način naše ponašanje prema drugima, ono što jedemo, mislimo, osećamo, govorimo, činimo odražava prirodu našeg odnosa sa Hristom (Rimljanima 12,1).

Zaštitimo svoj um tako da možemo da proslavimo Boga. Imajmo onda na umu Njegovu prisutnost u našem životu i pomozimo drugima da čine to isto.

ODGOVORITE:

1. Zašto je tako važno da uvek imamo na umu Božju prisutnost u našem životu?
2. Koji je jedan od najboljih načina da pomognemo drugima da imaju Boga na umu?

Gvendolin D. Bejker, Hantsvil, Alabama, SAD

1 GPS je satelitski radionavigacijski sistem pomoću kojeg možemo da se orijentišemo na planeti Zemlji, i odredimo kojim putem da stignemo do nekog odredišta. (prim.prev.)

27. jun 2013.

PRIHVATI NJEGOVU PRAVDU! HOĆEŠ LI?

MIŠLJENJE (Malahija 2,8-10; 3,8.)

Če

Dok čitamo Knjigu proroka Malahije, postaje nam jasno da Bog ne podržava greh. Čak postajemo svesni i posledica greha i njegove uloge u našem odvajanju od Boga. Vidimo da se Bog ne menja i da je neophodno da odbacimo sve što nam smeta da bismo ga potpuno prihvatili. Moramo, u stvari, da se odrekemo sebe! Jasno je da se ne možemo držati onoga što ne dolazi od Boga, a pri tom očekivati da se približimo Njemu. Vidimo da nas jedino Njegova pravda može pokriti i učiniti da naši gresi budu izbrisani i da mi budemo osposobljeni da opstanemo u Njegovoj prisutnosti i da primimo Njegove blagoslove. Upravo Božja pravednost spaljuje nečistotu u našem životu i omogućava nam da se koristimo blagoslovima Njegove blagodati, milosti i ljubavi. Prema tome, moramo krenuti od našeg sadašnjeg položaja i dozvoliti Bogu da nas oslobodi magnetske privlačnosti naših greha i dovede do pokajanja i prihvatanja Njegove pravednosti.

Tekst u Malahiji 2,8-10. i 3,8. podseća nas na to da, čim napustimo put koji nam je Bog odredio, mi napuštamo i Njegova načela i suočavamo se s večnom smrću. Među ta načela spada i staranje o našim bližnjima, vraćanje Bogu desetaka i prinosna, hvaljenje Boga, pružanje dobrog primera drugima tako da se i oni ohrabre da slede Boga.

Naša jedina nada jeste da sebe potpuno predamo Bogu i da zatražimo od Njega da nam pomogne da se Njegova volja ostvaruje u našem životu. Na taj način podvrgavamo se procesu očišćenja. Tako se otvaraju vrata za našu pravu misiju – da odražavamo Boga svojim životom, da ga slavimo i da mu služimo.

Bog nas čisti. On nas osposobljava da obavljamo Njegov posao. Prihvatimo Njegovu pravednost!

Bog nas čisti ... prihvati Njegovu pravednost!

ODGOVORITE:

1. Pročitaj ponovo Knjigu proroka Malahije i odredi šta ti svako poglavlje lično poručuje.
2. Veruješ li da te Bog voli? Zašto? Kako verovanje da te Bog voli može da promeni tvoj život?
3. Koja zemaljska blaga misliš da ćeš izgubiti ukoliko prihvatiš Božju pravednost? Šta ćeš dobiti ako prihvatiš Božju pravednost umesto svoje?
4. Ako je Božja pravednost ključ za večni život, zašto, onda, tako mnogo ljudi veruje, možda si čak mi ti među njima, da moraš postati dobar da bi mogao da predaš svoje srce Bogu u punoj meri?

Linda Skit Meklelan, Njumarkit, Alabama, SAD

ZAKLJUČI

Uz prepune rokovnike u školi, na poslu i kod kuće, često zaboravljamo ključeve, dogovore, čak i važne reči izgovorene od onih koje volimo. Mnogi među nama su toliko opterećeni dnevnim poslovima da gube iz vida čak i svoju prvu ljubav prema Bogu. Slično Judi, propuštamo da slušamo taj tihi glas koji je Bog usadio u nas da nas usmerava i štiti. Da bismo ponovo uspostavili dodir s Njegovom nezaboravnom ljubavlju, mora doći do predanja. Da li se sećate čuda Njegove ljubavi kada ste prvi put osetili njenu toplinu? Niste mogli da dočekate da ustanete ujutro da biste razgovarali s Njime. Bog je ostao isti. On ne može da dočeka da se čuje s vama. Započinjući dan s Njime omogućićemo da naša ljubav prema Njemu ojača. Gospod Bog Svemogućí kaže: „Ti će mi biti blago [...] u onaj dan kada ja učinim, i biću im milostiv kao što je otac milostiv svome sinu koji mu služi!“ (Malahija 3,17)

RAZMOTRI

- Traži od Boga da te probudi u određeno vreme da bi imao bogoslužnje.
- Uspostavi raspored dnevnog čitanja Biblije. Na internetu ih imaš dovoljno.
- Nađi druga u molitvi. Na koji način biste mogli da poduprete jedan drugoga u vašim naporima?
- Prebaci na mobilni telefon snimljeni tekst Biblije, tako da možeš da je slušaš preko dana. Napiši pesmu o svojoj želji da se svakoga dana budiš s Bogom i da hodaš s Njim u toku celoga dana.
- Pronađi pesmu o bliskom druženju s Bogom. Nauči jednu od njih napamet tako da je možeš recitovati u toku dana.

POVEŽI

2. Mojsijeva 19,5; 5. Mojsijeva 4,5.6; Isaija 60,20; Luka 1,76-79; 1. Petrova 2,9.
Pouke velikog Učitelja, 139-149. strana orig.

Ester Ister, Hantsvil, Alabama, SAD

APRIL

VOĐENI DUHOM

1. P Efescima 1,18	Prosvetljeni Duhom
2. U 1. Korinćanima 2,10	Sveti Duh i razumevanje istine
3. S Jovan 10,27.28	Kako nas Duh vodi
4. Č Psalam 119,130	Idući ka izvoru svetlosti
5. P 1. Korinćanima 2,14	Razvoj duhovnog prosuđivanja
6. S Matej 13,44	U potrazi za blagom

Čežnja za učenjem

7. N Jovan 5,39	Traganje za istinom
8. P 1. Korinćanima 2,11	Otkrivanje nepoznatog
9. U Dela 17,11	Duboko u rudniku
10. S Isaija 57,15	U poniznosti srca
11. Č Jeremija 6,16	Čežnja za učenjem
12. P 2. Korinćanima 4,7	Prazne posude
13. S Psalam 119,18	U duhu molitve

Vera u Njegovo vođstvo

14. N Psalam 119,34	Vera u Njegovo prosvetljenje
15. P 1. Korinćanima 2,5-7	Vera u Njegovo vođstvo
16. U Psalam 119,97	Razmišljanje o Božjoj reči
17. S Jeremija 15,16	Radujući se Reči
18. Č Jovan 17,17	Posvećeni Rečju
19. P Isaija 8,20	Vođeni pisanim svedočanstvom
20. S Matej 24,24	Prosvetljenje i Reč

Prosvetljenje i Reč

21. N 1. Korinćanima 2,4	Ne oslanjati se na maštu
22. P Psalam 119,105	Ne povodi se za osećanjima
23. U Psalam 119,15.16	Ne verovati utiscima
24. S Isaija 30,21	Jasan glas
25. Č 1. Petrova 3,15	Razlog naše nade
26. P Juda 3	Osposobljeni da prepoznamo lažne nauke
27. S 2. Korinćanima 11,13.14	Osposobljeni da razlikujemo istinu od laži

Postavljanje čvrstog temelja

28. N 2. Timotiju 4,3.4	Odvajanje istine od mašte
29. P Efescima 4,14	Postavljanje čvrstog temelja
30. U Matej 7,24	Graditi na steni

MAJ

U PRATNJI DUHA

1. S Jovan 14,18	Uvek sa nama
2. Č Jevrejima 4,15	Uvek sa nama
3. P Psalam 50,15	U vreme iskušenja
4. S Matej 7,7.8	U božanskom zaklonu
	U trenucima očajanja
	Voljeni iako grešimo
5. N 1. Jovanova 2,1	Voljeni iako grešimo
6. P 2. Korinćanima 12,9	U najmračnijem času
7. U Psalam 51,11-13	Sa brižnim roditeljima
8. S 1. Samuilova 1,27.28	Pored majki koje vode svoje mališane
9. Č 5. Mojsijeva 6,6.7	Molitva za božansku pomoć
10. P Priče 22,6	Posvećuje porodicu
11. S Marko 10,13-16	Blizak deci
	Mladi kao pobednici
12. N Matej 18,2-6	Duh teži da radi sa decom
13. P Propovednik 12,1	Sa mlađim članovima Božje porodice
14. U Propovednik 11,9	Mladi kao pobednici
15. S Danilo 3,17.18	Pomoć u izgradnji karaktera za nebo
16. Č Rimljanima 8,11	Deluje među učenicima
17. P 2. O carevima 2,15	Željan da pomogne učiteljima
18. S Luka 9,1-4	Sa evanđeoskim radnikom od kuće do kuće
	Sa misionarima
19. N Isaija 52,7	Dugotrajni utisci preko kolporterera
20. P Isaija 60,3	Upravlja izdavačkom službom
21. U Isaija 6,8	Utiče na um preko knjiga
22. S Dela 13,2-4	Sa misionarima
23. Č Isaija 60,1.2	Razgoni tamu
24. P 2. Korinćanima 3,5.6	Ohrabruje evanđeoske vesnike
25. S 1. Korinćanima 1,25	Deluje preko poniznih slugu
	S posvećenim ljudima
26. N 1. Korinćanima 1,26	S posvećenim ljudima
27. P Luka 10,33.34	Božanska pomoć u samarićanskom radu
28. U Luka 10,36.37	Saosećanje i sažaljenje - Božji duh na delu
29. S Otkrivenje 18,1	Spreman da objavi poslednje upozorenje
30. Č Otkrivenje 22,17	Blizu je vreme u kome će se Duh povući
31. P Otkrivenje 22,11	Duh će se zauvek povući

JUN

POD VOĐSTVOM DUHA

	Svetlost svetu
1. S Luka 19,10	Najveći zadatak na zemlji
	Božji saradnici
2. N Matej 5,14	Svetlost svetu
3. P Matej 5,13	So zemlji
4. U 2. Korinćanima 5,20	Hristovi predstavnici
5. S Luka 24,48.49	Svedoci u prilog krstu
6. Č Dela 1,8	Saradnja sa božanskom silom
7. P 1. Korinćanima 3,9	Božji saradnici
8. S Rimljanima 10,13.14	Neophodna saradnja ljudi

Sveti Duh otvara vrata

9. N 1. Korinćanima 3,6.7	Upotrebljeni za spasenje ljudi
10. P 1. Korinćanima 1,27-29	Skromni ali korisni
11. U 1. Petrova 2,9	Svi vernici pozvani da budu misionari
12. S Jeremija 9,22.23	Bog može da izabere i pripremi svakoga
13. Č Matej 21,15.16	Deca mogu da šire svoje ubeđenje
14. P Matej 24,14	Sveti Duh otvara vrata
15. S Jovan 4,35	Polja žuta za žetvu

Ispunjeni Duhom

16. N Luka 8,39	Veliko polje za rad
17. P Dela 13,52	Ispunjeni Duhom
18. U Luka 3,16	Dotaknuti svetim ognjem
19. S Matej 10,20	Duh daje prave reči
20. Č 2. Mojsijeva 4,15	Ljudski glas kao božanski glas
21. P Jovan 13,35	Ljubav - najbolja pohvala za istinu
22. S 2. Korinćanima 12,10	Ozbiljan rad i oslobađanje od tereta

Nebeske sile nas čekaju

23. N Luka 11,13	Duh daje uspeh ljudima
24. P 1. Korinćanima 2,1-3	Potpuna zavisnost od Boga
25. U 2. Timotiju 2,3.4	Slediti vođina uputstva
26. S Rimljanima 13,11	Budni stražari
27. Č 2. Korinćanima 5,19	Celo nebo prati spasavanje duša
28. P Rimljanima 10,9.10	Nebeske sile nas čekaju
29. S Jeremija 8,20	Vreme ne treba gubiti

Molitva za izlivanje Duha

30. N Jovan 17,18-20	Molitva za izlivanje Duha

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

April

- 1. DA 300-303
- 2. DA 304-307
- 3. DA 308-310
- 4. DA 311-313
- 5. DA 314-316
- 6. DA 317-319
- 7. DA 320-322
- 8. Titu; 2 Kor 1-5
- 9. 2 Kor 6-10
- 10. 2 Kor 11-13;
DA 323, 324
- 11. DA 325-328
- 12. DA 329-331
- 13. DA 332-334
- 14. DA 335-338
- 15. DA 339-342
- 16. DA 343-346
- 17. DA 347-350
- 18. DA 351-354
- 19. DA 355-358
- 20. DA 359-362
- 21. DA 363-365
- 22. DA 366-368
- 23. DA 369-371
- 24. Rim 1-4
- 25. Rim 5-8
- 26. Rim 9-12
- 27. Rim 13-16
- 28. DA 372-374
- 29. DA 375, 376
- 30. DA 377-379

Maj

- 1. DA 380-382
- 2. Galatians 1-4
- 3. Galatians 5, 6;
DA 383, 384
- 4. DA 385-388
- 5. Dela 20:2-38; 21:1-16;
DA 389, 390
- 6. DA 391-394
- 7. DA 395-398
- 8. Dela 21:17-40; 22;23
- 9. DA 399-402
- 10. DA 403-406
- 11. DA 407-410
- 12. DA 411-414
- 13. DA 415-418
- 14. Dela 24; DA 419-422
- 15. DA 423-427
- 16. Dela 25:1-12;
DA 428,429
- 17. DA 430-432
- 18. Dela 25:13-27;
26 DA 433, 434
- 19. DA 435-438
- 20. Dela 27; 28:1-10
- 21. DA 439-442
- 22. DA 443-446
- 23. Dela 28:11-31;
Filimonu posl.
- 24. DA 447-449
- 25. DA 450-452
- 26. DA 453-456
- 27. DA 457-460
- 28. DA 461-464
- 29. DA 465-468
- 30. Kološanima
- 31. Filibljanima

Jun

- 1. DA 469-472
- 2. DA 473-476
- 3. DA 477-480
- 4. DA 481-484
- 5. Efescima posl.
- 6. DA 485-488
- 7. DA 489-491
- 8. DA 492-494
- 9. DA 495-497
- 10. 1 Timotiju posl
- 11. 2 Timotiju posl.; DA
498
- 12. DA 499-502
- 13. DA 503-506
- 14. DA 507-510
- 15. DA 511-513
- 16. 1 Petrova
- 17. DA 514-517
- 18. DA 518-521
- 19. DA 522-525
- 20. DA 526-528
- 21. 2 Petrova; DA 529,530
- 22. DA 531-534
- 23. DA 535-538
- 24. DA 539-545
- 25. 1-3 Jovanova
- 26. DA 546-550
- 27. DA 551-556
- 28. DA 557-567
- 29. DA 568-577
- 30. DA 578-585

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-13.
17. Psalam 136,15-26.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2013. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Strumica , Đevđelija	19,00	19,08	19,17	19,26
Radoviš, Kavadarci	19,02	19,10	19,19	19,28
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	19,04	19,12	19,21	19,30
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš, Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	19,06	19,14	19,23	19,32
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	19,08	19,16	19,25	19,34
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica, Prizren	19,10	19,18	19,27	19,36
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,12	19,20	19,29	19,38
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandjelovac, Čačak , Berane	19,14	19,22	19,31	19,40
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,16	19,24	19,33	19,42
Senta, Bečež, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,18	19,26	19,35	19,44
Subotica , Bačka Palanka, Sombor, Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina, Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,20	19,28	19,37	19,46
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,22	19,30	19,39	19,48
Slavonski Brod, Derвента, Dobož, Zenica, Pelješac	19,24	19,32	19,41	19,50
Podravska Slatina , Jajce, Slavenska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar, Korčula	19,26	19,34	19,43	19,52
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Split, Brač, Vis	19,28	19,36	19,45	19,54
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,30	19,38	19,47	19,56
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,32	19,40	19,49	19,58
Murska Sobota, Ptuj, Celje, Krapina, Zagreb, Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok	19,34	19,42	19,51	20,00
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,36	19,44	19,53	20,02
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,38	19,46	19,55	20,04
Kranj, Postojna, Pula	19,40	19,48	19,57	20,06
Kranjska Gora , Jasenice , Gorica, Koper, Rovinj	19,42	19,50	19,59	20,08

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2013. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Strumica , Đevđelija	19,29	19,38	19,46	19,53	19,59
Radoviš, Kavadarci	19,31	19,40	19,48	19,55	20,01
Veles, Prilep, Bitolj	19,33	19,42	19,50	19,57	20,03
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,35	19,44	19,52	19,59	20,05
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,37	19,46	19,54	20,01	20,07
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,39	19,48	19,56	20,03	20,09
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,41	19,50	19,58	20,05	20,11
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,43	19,52	20,00	20,07	20,13
Vršac, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,45	19,54	20,02	20,09	20,15
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Užice, Bar	19,47	19,56	20,04	20,11	20,17
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,49	19,58	20,06	20,13	20,19
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,51	20,00	20,08	20,15	20,21
Senta, Bečež, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,53	20,02	20,10	20,17	20,23
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	20,05	20,04	20,12	20,25	20,25
Osijek , Doboj, Zenica, Korčula	20,07	20,06	20,14	20,27	20,27
Beli Manastir , Derвента, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	20,09	20,08	20,16	20,29	20,29
Podravska Slatina , Slavonska Požega, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,11	20,10	20,18	20,31	20,31
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,13	20,12	20,20	20,33	20,33
Bjelovar , Biograd	20,15	20,14	20,22	20,35	20,35
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,17	20,16	20,24	20,37	20,37
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Celje	20,19	20,18	20,26	20,39	20,39
Murska Sobotica, Zidani Most, Rijeka	20,21	20,20	20,28	20,41	20,41
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,23	20,22	20,30	20,43	20,43
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,25	20,24	20,32	20,45	20,45
Jesenice , Koper, Gorica	20,27	20,26	20,34	20,47	20,47
Kranjska Gora	20,29	20,28	20,36	20,49	20,49

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2013. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Strumica , Đevdelija	20,02	20,07	20,08	20,09
Radoviš, Kavadarci	20,04	20,09	20,10	20,11
Veles, Prilep , Bitolj	20,06	20,11	20,12	20,13
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,08	20,13	20,14	20,15
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,10	20,15	20,16	20,17
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,12	20,17	20,18	20,19
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,14	20,19	20,20	20,21
Paraćin, Kruševac , Peć	20,16	20,21	20,22	20,23
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,18	20,23	20,24	20,25
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,20	20,25	20,26	20,27
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Arandelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,22	20,27	20,28	20,29
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,24	20,29	20,30	20,31
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,26	20,31	20,32	20,33
Kikinda, Bečež, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,28	20,33	20,34	20,35
Senta, Bačka Topola, Kula , Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,30	20,35	20,36	20,37
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Dobož, Zenica, Hvar	20,32	20,37	20,38	20,39
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,34	20,39	20,40	20,41
Slavonska Požega, Banja Luka	20,36	20,41	20,42	20,43
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,38	20,43	20,44	20,45
Virovitica, Biograd	20,40	20,45	20,46	20,47
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok	20,42	20,47	20,48	20,49
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	20,44	20,49	20,50	20,51
Murska Sobota, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,46	20,51	20,52	20,53
Maribor , Ptuj, Celje , Zidani Most, Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,48	20,53	20,54	20,57
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Koper, Rovinj	20,50	20,55	20,56	20,59
Jesenice , Gorica	20,52	20,57	20,58	21,01
Kranjska gora	20,54	20,59	21,00	21,03

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.